

శ్రీ
శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భగవద్రామానుజార్యసచ్చిష్యరాస
అరుణాళపైరుమాళెమ్మైరుమానార్
తిరువాయ్మలర్ వరుణయ
జ్ఞానసార-ప్రమేయగారిజ్ఞభుక్త్య-
విశదవాస్థిభామణియాగియ
శ్రీమణవాళి మహామునిగళ్ - అరుళిచ్చెయ్ద
వ్యాళ్యా సం.

ఇంది.

అనేక భాగవత నియమనాను సారమాగ
శ్రీమాన్ - పెరుమాళ్ కోయిల్ అన్నరాయ ఉడైయవర్
మణవాళమహామునిగళ్ వర్ గళాల్
అనేకప్రతిభైక్కొణ్ణు పుళోధిక్కప్పట్ట,
గూడలూర్ - రంగయ్యరాల

చెన్నపురి:

అతనియం ముద్రాక్షరశాలైయిల్ ముద్రిక్కప్పట్టదు.

శ్రీమత్పరాంకుశ తిరువవతారాది ౪౯౭౯,
ఈశ్వరనామ సం॥ మాశిమాసం.

Registered Copy-right.

ATHENÆUM PRESS.

ఇప్పటివరకు వేడియవర్గ

చెన్నై

పెద్దనాండుపేట వరదయ్యర్ వీధి

డోర్ నెంబర్ ౫-వరు గృహ

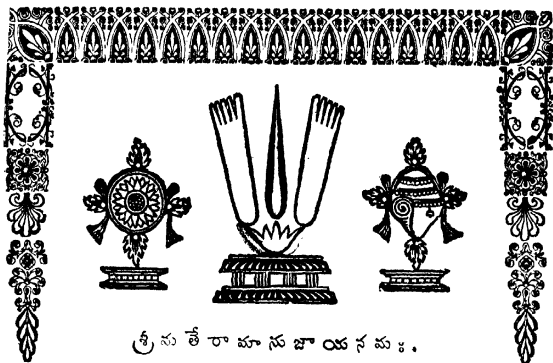
వాణిజ్యశాల.

இஃது தமிழிலும் அச்சியற்றப்
படுகின்றது.

శుద్ధపత్రికె.

పుట.	పక్కి.	అశుద్ధం.	శుద్ధం.
38	౫	పయన్	పయన్
32	౧౮	దిరుక్కు	దిరుక్కు
౪3	౧౯	చెయ్యినుం	చెయ్యినుం
౪౮	౧౫	యమీశ్చరం	యామీశ్చరం.
26	౨౨	ధృబ్ధి	ధృబ్ధి
2౧	౧2	శక్తిప్రజ్ఞేయ్	శక్తిప్రజ్ఞేయ్
23	౧3	ప్రాప్తనా	ప్రాప్తనా
2౪	2	నిద్రేయం	నిద్రే
2౫	3	అస్పరడిక్కన్బర్	అస్పరడిక్కన్బర్
౮౦	౪	స్పంక్ష	స్పంక్ష
„	౧2	సామానాధి	సామానాధి
౮౨	2	శరణ్యత్వ	శరణ్యత్వ
„	౧౨	పునరావర్తి	పునరావర్తి

శ్రీ సు తే రా మా ను జా య న మః .

జీయర్ తిరువడిగళే శరణం.

జ్ఞా న సా ర వ్యాఖ్యానము

అరుళాళప్పెరుమా శెమ్పెరుమానార్ విషయమాన
తనియన్దళ్.

కార్తికేభరణీజాతం యతీంద్రోశ్రీరీమహాశ్రయే ।

జ్ఞానప్రమేయసారాభి వాక్తారంవరదంమునిం ।

రామానుజార్యసచ్చిష్యం వేదశాస్త్రార్థసంపదం ।

చతుర్థాశ్రమసంపన్నం దేవరాజమునింభజే ।

శురుళార్ కరుణ్ణుత్తల్ తోనైయర్ వేల్ విట్టి యిల్తువ శుం
మరుళాంవిన్దైకెడుం మార్గంపెల్ శ్రేణమత్తై నాన్దంబో న్ను
పొరుళోజ్ఞానసారత్తై స్పన్దియిల్ తన్దవణ్ పొన్దొలి ... శే
రరుళాళమాముని యమ్మెఱ్ఱుత్తల్లి శ్చెన్దపి ... న్నే.

ఎప్పెరుమానార్ తిరువడిగళిలే యాశ్రయిత్తు, సకలవేద శాస్త్ర తాత్పర్యాధ్యక్షశిల్పా మవ రరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు, తత్వహితపురుషార్థ యాథాత్మ్య విత్తమరాయ్, “తేపుమన్ బ్రహ్మయే” ఎన్ఱు, అవర్ తిరువడి గళిలే నిత్య కైంకర్యంపణ్ణి నేవి తిరున్ద అరుళాళప్పెరుమా శెప్పెరుమానార్, తమ్ముడైయ పరమకృపైయాలే, యివ్వధా విశేషశిల్పారుమణిన్ఱు జీవిక్కు వేణుమెన్ఱు, తత్వహితపురుషార్థ జ్ఞాన తిరున్దైయ సారాంశ త్రైప్పెణ్ణి మ్మం పేదైమ్మం తెరియక్కుడవదాగ, ద్రావిడభాషైయాలే ఇప్పిబం ధముఖేన వరుళిచ్చెయ్గితార్. అన్ఱైయాలే యిదుక్కు జ్ఞానసారమెన్ఱు లెరునామమాయ్దైయ.

ముదత్పాట్టు.

సకలవేదాంత తాత్పర్య భూమియాయ్, తత్వహితపురుషార్థ యాథా త్మ్య ప్రతి పాదకమాయ్, సంసారిచేతనో జీవనకామనాన సర్వేశ్వర తన్నాలే ప్రకాశిక్కుప్పట్టుశ్శదాయ్, ఉపదేశ పరంపరాప్రాప్తమాయ్, తత్వ విదగ్రేసరరాన సంపూర్ణాచార్యర్ గళుక్కు పరమధనమాయ్, నిత్యాను సంధేయమాయ్, రహస్యత్రయ మిరుప్పదు. అదిల్ ప్రథమ రహస్య మాయ్, పదత్రయాత్మకమాన తిరుమంత్రత్తిల్, ప్రథమపద ప్రతిపాద్యమాన వర్ణాత్మక్కు వివరణమాయిరున్ఱుశ్శ మధ్యమ చరమ పదశ్శుక్కు, “ద్వయేన మంత్రరత్నేన” ఎన్ఱి అపడియే, మంత్రరత్నాఖ్యమాయ్ మధ్యమరహస్యమాన ద్వయత్తిల్ పూర్వోత్తర వాక్యజ్ఞో వివరణమాయ్, అదిల్ పూర్వవాక్య ప్ర తిపాద్యమాన సిద్ధోపాయవరణం, ఉపాయాంతర పరిత్యాగ పూర్వకమాయ్ స్వీకారత్తిలు పాయత్వ ప్రతిపత్తి నివృత్తి పూర్వకమాగ వేణ్ఱున్ఱైయాలిం,

ఉత్తరవాక్య ప్రతిపాద్యమాయ్ పరమపురుషార్థమాన కైంకర్యం, * ప్రాప్తి ప్రతిబంధక సకలపాపనివృత్తి పూర్వకమాగ నిర్ధిక్కు వేణ్ణుకైయాలుం, పూర్వోత్తరాధాభాతే తదుభయ ప్రతిపాదకమాయ్ చ్చరమ రహస్య మాన చరమశ్లోకం, వాక్యద్వయత్తుక్కుం వివరణమాయ్కొణ్ణు తచ్చేష మాయిరుక్కైయాలే, రహస్యత్రయత్తిలుం ద్వయమే ప్రధానమాగితే సమ్మచార్యర్గళనుసంధిత్తుప్పొరుమదు. అన్ద ద్వయద్దన్నిత్, పూర్వవాక్య త్తాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిత ప్రపత్తిదాత్, ఆత్మ ప్రపత్తియైన్ద్రం, దృష్ట ప్రపత్తియైన్ద్రం, ద్వివిధమాయితే యిరుప్పదు. అదిత్ ఆత్మ ప్రపత్తి ముఖ్యమాయ్, దృష్టప్రపత్తి గౌణమాయిరుక్కుం. అన్ద ఆత్మప్రపత్తి వేషత్తై, ఇప్పబంధత్తిత్ముదత్తాన్ద్రాల్ యరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఊనపుడట్టిత్తెనీ త్తోన్ద్రమలై క్కేళ్వన... .. డి
త్తేనుగరుమాకైమిగు శిన్దైయరామ్ ... .. త్రానే
పముత్తాల్ విముజ్జనిపోల్ సన్ద్రుమివీ ... ..
విముక్కాడేతానరుకుం వీ... .. దు.

ఊనపుడట్టిత్తెనీత్తు = ఊనావదు - మాంసం, ఊన-ఎన్ద్రదు, ఊనైయ మైయవెన్ద్రపడి. ఇత్తాల్ మాంసమయమాన శరీరమైన్ద్రై. ఇద్దేహత్తుక్కు ఛోషం శొల్లువారెల్లాం, “ఊనక్కురమ్మై” ఎన్ద్రం, “ఊనేరాక్కై” ఎన్ద్రం, “ఊనుదైక్కురమ్మై” ఎన్ద్రం, ఇప్పడియైతే శొల్లువదుం. మాం సత్తైచ్చొన్ద్రవిదు, మన్ద్రుమిదిలున్ద్రాన అస్సక్కుయ విన్ద్రాత్తన్నాయ మ జ్ఞానీగళాన అవాంతర ఛోషత్తుక్కెల్లా ముపలక్షణం. ఎల్లామున్ద్రానాలుం మాంసప్రచురమాయిరుక్కైయాలే, “పున్ద్రాక్కై” ఎన్ద్రితే ఇత్తై చ్చొల్లువదు. “పున్ద్రై మత్తైయవత్తెన్ద్ర” ఎన్ద్రపడియే, తోలై మత్తై క్కు చ్చొన్ద్రైయిట్టు ముక్కువాశియిలే శ్రమిక్కున్ద్రపిపణ్ణి వైక్కై

యా లే, ఆంతరదోషం తోర్థాదితే. అగవాన్ప్రపజా యానాల్, కాక్కైసొక్కప్పణ్ణిప్పోరుమిత్తనైయితే.

ఉడట్టితై = ఇప్పడి ఆంతరదోష యుక్తమానైయాలుం, ఆత్మాపుక్కు సంకోచకర మానైయాలుం, ఆరభకర్త ఫలమానైయాలుం, అన్దకర్తానుగుణమాగ ఇన్ద దేహత్తిలే యిట్టువైత్తవనే విదువిక్కిలల్లదు తన్నాల్ విదువిత్తుక్కొళ్ళ వాణ్ణాపైయాలుం, అటీపు పిఱన్దార్కు ఇద్దేహత్తిలిరుప్పక్కారాగృహంపోలే నిరంతర దుఃఖావహమానైయాలే, ఇద్దేహత్తైచ్చితైయెన్దిఆదు. ఇదిలేపోరున్ది యిరుప్పార్, ఇద్దేహదోషం కాణమాట్టాదవజ్జరితే. “ మాంసాస్పర్శకూయ విణ్ణాత్రస్నాయ మజ్జాన్ధిసంహతో దేహేన్దికా ప్రీతిమాన్తూఢో భవితానరకేపిసః ” ఎన్దారితే శ్రీ ప్రహ్లాదాద్భవాన్. తన్నైచ్చితైయనాగపుం, పెరుజ్జడఱ్పట్టానాగపుం, అంధకనాగపుం, విషదప్పనాగపుం, అనుసంధిప్పానెన్దు ప్రతిజ్ఞేప్పణ్ణి, అదునాలైయం అడైవే వివరిక్కిఱ పిత్తై లోకాచార్యర్, ముదల్ వార్తెన్దు వివరిక్కిఱవళవిలే, దేహం చితైక్కుడమాగపుం, దేహానుబంధిగళాన భార్యా పుత్రాదిగళ్ కైక్కుడమాగపుం, అహంకారమమకారజ్గళ్ వలైయనాగపుం, నాశమానపాశం నారియాగపుం, అవివేకం పూట్టాఱియాగపుం, ఇంద్రియజ్గళ్ పిరివాళరాగపుం, విషయజ్గళ్ పిరియనాగపుం, మనస్సు మేల్ తణ్డెనాగపుం, తాన్ చితైయనాగపుం, ఎప్పెరుమాన్ విమోచకనాగపుం, అనుసంధిప్పా నెన్దారితే.

నీత్తు = ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ దేహమాగిఱ చితైవిట్టు. నీత్తల్ - విదుదల్. రాజపుత్రన్ అట్టుక్కుచ్చితైయిలే కిడన్దాల్, ముడిశూడిరాజ్యం పణ్ణుమదిలుం చితై విదునైయే ప్రయోజనమా యిరుక్కుమాపోలే, ప్రాప్యలాభత్తిలు మిదినుడైయ విమోచనన్దానే ప్రయోజనమాగపోరుప్పడియితే ఇదినుడైయ హేయతైచానిరుప్పదు.

బాహ్యమలైక్కేశ్వర్ = “పద్మేశితాం” ఎన్నికపడియే, భృశ్చిదాన
తామరైప్పునై వాసస్థానమాగవుడైయ పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభ
నానవత్. ఇత్రాలనుభవ తైంకర్య ప్రతి సంబంధియాన్కొణ్ణు, ప్రాప్య
మానవిషయం ఒర్దు మిధునమెన్నుమిడం శొల్లుగిలదు. ఇదు తన్నైయు త్తర
వాక్యత్తిల్ ప్రభమపదత్తిలే కణ్ణుకొళ్వదు.

అడిత్తే = అడిత్తే నెన్ఱు శ్రియః పతియానవనుడైయ తిరువడిగలిల్
భోగ్యతై మైచ్చొల్లుగిలదు. “విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వఉత్సః” ఎన్ఱుం, “లేనే
మలరుం తిరుప్పాదం” ఎన్ఱుం, శొల్లక్కడవదితే. ఇదుదాత్ దివ్య మంగళ
విగ్రహ భోగ్యతైక్కు ముపలక్షణం. తిరువడిగళాగిలదు-విగ్రహైకదేశమితే.
“నిఱమాట్టాయ మలత్ పురైయుం తిరుపురువం” ఎన్నికత్తుక్కు, మత్తై
మాట్టైన్ఱు నీట్టిక్కిడక్కిడదాయ్, “మధ్వఉత్సః” ఎన్నికపడియే, మధుస్యంది
యాగైయాలే, నిరతిశయభోగ్యమాన తిరుమేనియెన్నుదలెన్ఱు నమ్మిత్తైయరు
లిచ్చెయ్దారితే.

తేనుగరుం = నుగరుగైయావదు - భుజిత్కైయాన్, తేనుగరుమెన్ఱు
అన్దభోగ్యతైమై యనుభవిత్కైమై చొల్లుగిలదు.

ఆత్తమిగు శివైయరాయ్ = ఎన్ఱదు - అన్ద భోగ్యతైమై యనుభవిక్కు
వేణుమెన్ఱు ఆత్తమిక్కిరున్దళ్ళ మననైయుడైయరెన్ఱై. ఇత్రాల్, ప్రాప్య
రుచియిన్ఱైయ ప్రాచుర్యం శొల్లుగిలదు. ఇన్దరుచియితే ప్రాప్యలాభ
నిబంధనమాన వాత్తిక్కుక్కారణం.

తానే ప్పూత్తాల్ విట్టున్దనిపోల్ = పక్వమానాల్ తానే విట్టున్దని
ఱ్ఱుంప్పూమ్బాలే. ఇదు ఆత్మప్రపత్తిక్కు దృష్టాంతం. ఆత్మప్రపత్తి
క్కు వేషమిరుక్కున్నుడి యెన్నెన్ఱు ఆత్మవానైక్కేడ్కు, క్కునిప్పళం కా
మ్బల్ దొఱ్ఱోలే యిరుక్కుమెన్దరులిచ్చెయ్దారెన్దదు ప్రసిద్ధమితే.

పద్మద్వీపముం విష్ణుక్కాడే = కీర్తించున ప్రాప్య రుచియా లే
ప్రాప్యభా సజ్జలిలుం, ప్రాపకా భాసజ్జలిలుం పద్మద్వీప, ఆత్మియాల్
వస్త పారవశ్యత్వాలే ప్రపదన రూపేణ తిరువడిగిలేవిష్ణుం విష్ణుక్కాడెన్లు
ఆత్మప్రపత్తిమైచ్చొల్లుగిలుదు. “యదాపరాసన్వయిభిర్దుశ్శక్త్యైర్భిర్విసా
లేనతత్త్వరతఃపాతస్సప్రపత్తిస్తదాభవేత్” ఎన్దిష్ట ప్రపత్తివేషన్దా సస
క్కుమార సంహితైయిలే సంగ్రహేణ శొల్లప్పట్టిదే.

విష్ణుక్కాడేతా = ఎన్దదు, విష్ణుక్కాడుతానే యెన్దపడి.

అరుళుంబీడు = ఎన్దదు, వీట్టెయరుళుం. మోక్షత్తైత్తరుమెన్ద పడి. వీడెన్లు
సంసారనివృత్తి పూర్వకైయాన భగవత్సాన్నిప్తిమైచ్చొల్లుగిలుదు. విష్ణు
క్కాడుతానే మోక్షత్తైత్తరుగైయావదు - ఆత్మ ప్రపత్తియా లే అవిళం
బేన ఫలవ్యాప్తియై. “ఆత్మానా మాళుఫలదా సకృదేవ కృతాహ్య
సా” ఎన్దక్కడవదితే. అల్లదు స్వీకారన్దానే ఫలత్తైత్తరుమెన్నిల్, స్వీ
కార్యత్తియడైయనై రపేక్ష్యత్తుక్కుం, స్వీకతావినుడైయ పారతంత్ర్య
త్తుక్కుం, విరుద్ధమామిదే. స్వీకారన్దనక్కారుక్కాలుం అధికారి విశే
షణత్వ మొక్కేయ, ఫలసాధనత్వత్తిల్ అన్వయ మిన్దైయెన్నుమిడం తోన్
దే “న్యాసఇతి బ్రహ్మహిపరః” ఎన్దు, “న్యాసఇత్యాహమన్ నీషి
ణాబ్రహ్మణం” ఎన్దు, శృతిశొల్లివైత్తదు. ఆన్దైయా లే, విష్ణుక్కాడు
తానే వీడరుళుమెన్దదు, ఆత్మ ప్రపత్తియినుడైయ అవిళంబ ఫలవ్యాప్తియై
చ్చొల్లిల్ గ్రామిత్తనై.

ఇరణ్డాంపాట్టు.

కీర్తప్పాట్టిల్, ఆత్మమిగు శిన్దైయరామెన్ద విడత్తిల్ శొన్న ప్రాప్యరుచి
దా, పరభక్త్యాది రూపైయాయితే యిరుప్పదు; అన్ద పరభక్తి పిఱ
న్దవర్గి రుక్కుప్పడిన్దై యిరుళిచ్చెయ్గిడా రిప్పాట్టిల్.

సరగుండువద్దము నాణోమలరాళ్ళో ... ..
 ప్పీరిపుంపిరి యూమైయుమాయ్ ... .. త్తురిశనీలు
 చ్చాదగమ్బాల్ నాదవ్వున దరుశేపార్తిరుత్త ... ..
 కోదిలడియూర్ కు ... .. ఇం.

సరగుం శువర్గముం = స్వర్గసరక శబ్దజ్ఞేతాం, పుణ్యపాప ఫలానుభవ భూమిగళుక్కు వాచకజ్ఞభాగ ప్రసిద్ధజ్ఞతాయుక్కుచ్చెయ్దే, సుఖదుఃఖజ్ఞళుక్కు వాచకజ్ఞళుమా యిరుక్కుమితే. ఆగవితే “తుస్పముమిస్పముం” ఎన్దిట పాట్టాగళుక్కు వ్యాఖ్యాసంశేయగిట పూర్వాచార్యర్ గళో, “ఇస్పమిల్ వేస్సరగాగి యినియసల్ వాన్ శువర్గజ్ఞళుమాయ్” ఎన్దిటవిడత్తుక్కు, “ఉలగజ్ఞళుమాయ్” ఎన్దిట విడం ఆర్జనభూమిమై చొన్లిన్ ద్రొగిల్ ఇనై భోగభూమిగళాగిష్టన. అన్ది క్కే అట్టు భోగభూమిమై చొన్లిన్ ద్రొగిల్ ఇట్టు సుఖదుఃఖజ్ఞతే యాగిటదెష్ట రుచిచ్చెయ్దపసు.

నాణమలరాళ్ళ కోనై ప్పిరివుంపిరియాన్డెయ్మాయ్ = నాణమలరాళ్ళ
కోనై ప్పిరివునరగు, పిరియాన్డె శువర్గముమాడెన్దన్దయం. అదావదు,
శేవ్వితామరైప్పువై వాససానమాగవుడైయ పెరియ పిరాట్టియారుక్కు
వల్లభనానవనై విశ్లేషిత్తిరుక్కై దుఃఖముం, సంశ్లేషిత్తిరుక్కై సుఖము
మాడెనై. పరభక్తియావదు తత్సంశ్లేషవిశ్లేషైక సుఖదుఃఖత్వమితే. పెరు
మాళ్ కాట్టుక్కై మున్దరుగుగిఱపోదు, పిరాట్టి నానుం కూడపోవేనెన్న,
పురవాసత్తుక్కుం వనవాసత్తుక్కుముణ్డాన విశేషత్తై దళిప్పిత్తు, అనపిన్దు,
కాట్టిలే పోమదు దుఃఖం, పడైవీట్టిలే యిరుక్కుమదు సుఖమెన్దు పెరుమా
శరులిచ్చెయ్య, పిరాట్టి, అణ్డనల్ల, సుఖ దుఃఖణ్డళ్ వ్వక్తిదోయిం వ్వనధి
మాయ్క్కాణ మిరుప్పదు; “యస్త్వయాసహసన్దర్శో నిరయోయస్త్వ
యావివా” ఎన్దు, యాదొన్దుమ్మాడు పొరున్దుమదు సుఖమాగిఱదు, ఉమ్మై
యొగ్గియ ప్పడైవీట్టిలిరుక్కు మిరుప్ప దుఃఖమాగిఱదు, “ఇతిజానన్”

తద్దామక్కిల్లాదవై పిటర్ పక్కలిలే కన్దరియ వేణుజ్ఞానం, “పరాం
ప్రీతిం” ఉష్టైప్పోలే నిలుత్తల్లగాణు మెన్నుడైయ ప్రీతి యిరుప్పడెన్ను,
సమ్మిలు ముసక్కు ప్రీతివరైయాగ చొన్నాయ్, ఇఱక్కు సమ్మైచ్చెయ్య
చొప్పిలిఱ దెన్నెన్ను, “గచ్చరామ మయాసహ అగ్రతప్తేగమిష్యామి”
ఎన్దు, నాం ఇఱప్పట్టపడియే, ఎన్నై మున్నేపోగవిట్టు, పిన్నే వరప్పారు
మెన్దాళితే. ఏకాయనై యానై యాలే, “త్వయాసహ” “త్వయా
విహ” ఎన్దాళితే. అల్లాదారెల్లారుం మిథునాయనరానైయాలే, నాణ్
మలరాళ్ కోనై ప్పిరిళుం పిరియూమైయమాయెన్దురుళి చెయ్గిఱారివర్.
“నచనీతాత్వయాహీనా సచాహమ పిరాఘవ” ఎన్దు, పిరాట్టియోడు సమ
ప్రకృతియూగ విత్తైయపెరుమాళ్ తమ్మై యరుళిచెయ్దదడు, విళ్లేమోసహతై
ఇరణ్ణు తలైక్కు మొక్కుమెన్దు తోల్దునైక్కాగ. అల్ల దవత్తైప్పోలే
ఏకాయన రాయ్చొన్నవరణ్ణే. “భవాన్తుసహవై దేహ్య గిరిసానుమరం
స్యతే. అహంసర్వంకరిష్యామి జాగ్రతస్వపతశ్చతే” ఎన్దురుక్కుమవరితే.

తురిశన్దు = అన్యపరతైయాగిఱదోషమన్దు. అదావదు-ఇప్పడి
యిరున్దుళ్ళ ప్రేమమున్దానాల్, అత్తైప్రాప్తిసాధనమాగ్కొళ్ళు ముపాసకరై
ప్పోలిన్దై కే, భోజనత్తుక్కుత్తుత్తుప్పోలే అత్తైప్రాప్తిరుచియాక్కి, ఇదిన్
పక్కల్ ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తిపన్దునైయాగిఱ దోషమన్దురైరుక్కై.

శాదగమ్బాల్ నాదన్దన దరుశేపార్తిరుత్తల్ = అదావదు, వర్షభారైయ
ల్లదు భరియూదశాదకం, తృష్ణాతఃమాయ్నాగ్కొట్టుమళవిలుం భూగతమాన
జలత్తైప్పరిన్దుప్పారాదే, వర్షత్తైయే పార్తిరుక్కుమాప్పోలే, ప్రాప్తాళుం ప్రాప
కనం ప్రాప్తిక్కు గప్పాను మవనేయామ్బడి, ఇవ్వాత్తాళుక్కు వగుత్త
స్వామియాయుక్కు మవనుడైయ పరమకృపైయే ప్రాప్తిసాధనమెన్దు

సమర్పితు, “తుణియేనిని యన్నరుశల్లకు నిన్నరుశే పురిన్దిరుద్దే”
ఎత్తవనుడైయ వరులైయే పార్తిరుక్కై యెత్తపడి. “ప్రపన్నశ్చాతకో
యద్వ త్రపత వ్యకపోతవత్. రక్ష్యరక్షకయారేత ల్లక్ష్యంలక్షణమేత
యోః” ఎన్నక్కడవదితే.

కోదిలడియార్ కుణం = అదావకు - అడియఁడెట్టు పేటిట్టు, ప్రాప్యం
తరజ్జరిలేయాదల్, ప్రాపకాంతరజ్జరిలేయాదల్, సంకంపణ్ణి యిరుక్కుం
కుల్ మిన్ది కే, స్వశేషత్వాను రూపమాగ సాధ్య సాధనజ్జరిణ్ణ మవనే
యెట్టిరుక్కు మవర్ గళుడైయ స్వభావమెత్తపడి. అనైయం లిప్పాట్టిల్
పూర్వాభాతై సాధ్యమవనెన్న మిడముం, ఉత్తరాభాతై సాధనము
మవనెన్న మిడముం తోల్ మచ్చొల్లి, ఇప్పడి యిరుక్కై కోదిలడియార్
కుణమెత్త రుళిచ్చెయ్ దారాయ్ ము.

మూన్టాంపాట్టు.

ఇదిల్ కీట్ చొప్పన్న పరభక్తియినుడైయ ముల్ ముదూన పరమభక్తి
ప్పి అన్దవర్ గళుడైయ నిలైయై యరుళిచ్చెయ్ తార్.

అనైయిడర్ కడిన్ద వాళీయన్దైయమ్బయత్తా ... శ్
కోనైవిడిల్ నీరి ట్టుదిత్తెయ్ ద ... .. మీనెనవే
అక్కై ముడియమ్బడిపి అత్తలన్నవన్దా ... .. శ్
నీక్కమిలవన్దర్ ని ... .. లై.

అనైయిడర్ కడిన్ద = “పరమాపదమాపన్నో మనసాచింతయద్ధరిం ।
సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః” ఎన్ని అపడియే, దేవసంవత్స
రత్తిలే ఆయిరం సంవత్సరం ముదలై నీరుక్కియ్ క్కు, తాన్ కరైక్కియ్
క్కు, వలచ్చల్ పట్టు, అడుక్కుత్తన్నిల మునైయాలం, అభిమత సిద్ధియా

లుం, బలం వర్ధిక్రైయాలుం, తనక్కుత్తన్మిల మల్లామైయాలుం, అభి
మతా లాభతాలుం, బలం త్తయిక్రైయాలుం, తుదిక్రై ముముత్తుప్పడి
యాన దత్తవిత్తైయాలే, ఇని యిదుక్కు మేలిలై యెన్నుప్పడియాన
ఆపత్తైయడైన్దు, ఇద్దత్తైయిల్ విరోధినిరసనశీలనాన సర్వేశ్వరనే నమక్కు
రక్షకనెత్తనుసంఘ్తు, “నారాయణాపై” ఎన్నిఱపడియే కూప్పిట్ట గజేం
ద్రాళ్ళ వానుడైయ దుఃఖత్తైప్పోక్కిన. ఇవనుక్కు దుఃఖమాగిటదు, ముదలై
యిల్ వాయిలే యగప్పడుగైయాలే శరీరమట్టిగడెన్దు, కైయిల్
పూ శివ్యియ్యియామే తిరువడిగలిలే శాత్తప్పేటుగిటే లోమెన్నుమదు.
“నాహంకళే బరస్యాస్యత్రాణాథంమధుసూదన | కరస్థకమూన్యేవపాద
యోరర్పితుంహరః” ఎన్నారితే. అప్పడి యిరున్దుళ్ళ దుఃఖత్తై, అవన్ నోపు
పడుగిట దత్తైయిలేశెన్దు ముగ్ధాట్టిప్పోక్కినపడియై చొల్లుగిటదు.

ఆశ్రియశ్చై = తిరువాళీమై యఘ్రియ కైయిలేయడైయ. కైయం
తిరువాళీయమాయ్కోణ్ణైయిల్ దుప్పోదు శెన్దు. “ముక్కుడదవై నుది
యచ్చక్కర నల్వలత్తైయాయ్ త్తొముక్కుదట్టు తిరిగిప్పాన్ వుక్కుర్న్దు
తోన్దివైయే” ఎన్నారితే యాళ్ళవార్. కైయిల్ తిరువాళీమై యిరు
న్దుదటిన్దిం, అఱిన్దానాగిల్ ఇరున్దు విడత్తేయిరున్దు అత్తైయే విక్కారియ
న్దొళ్ళలామితే. అఱిన్దాలుమప్పడి చెప్పయ్యిప్పోగాదాయిల్దు; “తొము
క్కుదట్టులిర్” ఎన్నిఱపడియే, కైయం తిరువాళీయమాన వక్రగుకాణ
వాత్తైప్పట్టిరుక్కిటవ నానైయాలుం, కైయిల్ పూ తిరువడిగలిలే శాత్త వా
త్తైప్పట్టిరుక్కిటవ నానైయాలుం, శెన్దు అవనుడైయ దుఃఖత్తై తీర్క్కవేట్టు
నైయాలే. అవ్వళపు మన్దికే శెన్దువిడన్దున్దిల్ ఇవనుక్కు కాట్టుట్టాన
ముదలైయై నిరసిత్తదం తిరువాళీమైక్కొణ్ణితే; “కుట్టతుక్కోళ్ ముద
లైత్తున్దుక్కుటే తెఱిన్దు చక్కరత్తాన్” ఎన్నిఱపడియే.

అమ్బుయత్రాళ్కోనై = సశినవానినియాస పెరియపిరాట్టియారుక్కు నాయగనానవనై. ఇదువుం సాఖిప్రాయం. “దేవిహస్తాంబుజేభ్యః” ఇత్యాదిప్పడియే, పాదాబ్జ సంవాహినిగళ్ తిరువడిగళ్ పిపిక్క, తిరువనంతాళ్ పానాగిల పడుక్కైయిలే పెరియపిరాట్టియారైయం తిరుమాచ్చిలే యడై త్తుక్కొణ్ణు పళిళొండరుళానిల్కై చెయ్దేయితే, ఇవనుడైయ వాతనాదం తిరుచెవిప్పట్టదు. అప్పోదవర్గళ్ కైయిల్ నిన్ఱం తిరువడిగళై వాణ్ణి, తిరుప్పదుక్కైయినిన్ఱం శడక్కెనవెల్తున్దిరున్ఱు, తిరుక్కణగళై మలరవిట్టిత్తు, శున్దుంపార్త్తు, పిరాట్టియడైయ తిరుమురైత్తడత్తిల్ కుణ్ణుమక్కుమిప్పిలే పన్ద్రీక్కిడక్కిల తిరుమరైచ్చియం అదిల్ నిన్ఱం వాణ్ణి, పిన్నైయితే, “అతన్ని తచమాపతిప్రహితహస్తం” ఇత్యాదిప్పడియే, పెరియత్వరైయూడే యెల్తున్దరుళి, శ్రీ గణేంద్రాళ్ వానుడైయ దుఖత్తైప్పొక్కిన్దు. అత్తైప్పన్దువుం, ప్రజారక్షణం పణ్ణినాలదు కణ్ణు గక్కుం మాతావైప్పోలే, ఇదు కణ్ణుళళిప్పశన్ఱు శయ్దరుళుడైయాలం, అమ్బుయత్రాళ్కోనెన్గిలదు. ఇత్రాలాత్రితరుడైయ వాపద్దకైగళిలేశన్ఱు దవి రక్షిక్కుమవనాయ్, అవర్గళ్ విరోధినిరసనత్తుక్కుం అగ్గుక్కుముడలాన తిరువాళ్ళిన్ఱై కైయిలేయడైయనాయ్, అవర్గళై రక్షిత్రాలదు తక్ వేతాగక్కొణ్ణు గక్కుం పెరియ పిరాట్టియారుక్కు వల్లభ నానవనైయెనై.

విడిల్ = ఇప్పడి యిరుక్కిలవనై విశ్లేషిక్కిల్.

నీరిన్ఱుదిత్తెల్తువ మినెనవే = నీరిలేనిన్ఱం కుదిత్తు క్కిళర్న్ఱు, అత్తైప్పిరిన్ఱ మత్స్యంప్పోలే.

అక్కైముడియుప్పడిపిలత్తల్ = శరీరం సశిక్కుప్పడియానవననై పి అక్కై. సంశ్లేషత్తిల్ శుఖముం విశ్లేషత్తిల్ దుఃఖముమాయ్ చెల్లుం

పరభక్తిస్థైర్యాట్లో పరమభక్తిక్కు విశేషం, విశ్లేషత్తిల్ సత్తాహని పిఱ
త్తైయిత్తే. అత్తై సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్చారాయ్ద్రు.

అన్నవత్తాళ్ నీక్కమిలవన్నర్ నిలై = కీర్త్ అమ్మయత్తాళ్కో
నెన్దవనై అన్నవనెన్దు పరామశిక్కిఱార్. అన్నవనెన్దు-అప్పడిప్పట్టవ
నెన్దవతి. అథవా, మత్స్యత్తుక్కు జలంపోలే, ఇవాన్తాపుక్కు ధారకనా
యిరుక్కుమవనెన్దుపుమాం. తాళ్నీక్కమిల వన్నావరు-అవన్ తిరువడి
గల్గై ప్పిరియ సహియాద పడియాన ప్రేమం. ఇప్పడి యిరున్దుల్ల ప్రేమత్తై
యిడైయరానవర్ గళుడైయ స్వభావం, అవనై విశ్లేషిక్కిల్ జలూడు
భృతమానమత్స్యంపోలే సత్తాహని పిఱక్కుప్పడియాగ వెన్దుకీర్తొడేసంబం
ధం. “నచసీతాత్వయాహీనా సచాహమపిరాఘవ | ముహూర్తమపిజీవా
వో జలాన్తత్స్వవివోద్ధృతౌ” ఎన్టారితే ఇల్లైయపెరుమాళ్.

నాలాంపాట్టు.

కీర్త్చోన్న మూన్దుపాట్టాలే ద్వయత్తిల్ పూర్వవాక్యత్తాల్ ప్రతిపాది
క్కుప్పడుగిఱ ప్రపత్తియినుడైయ ముఖ్యవేషత్తైయుం, అరుక్కుహేతు,
ఆత్మాధికారియాలే శుద్ధిప్పడుగైయాలే అధికారియైయ వాత్తి
క్కు హేతువాన పరభక్తిదత్తైయిన్ నిలైయిరుక్కుప్పడిన్దైయుం, పరమ
భక్తిదత్తైయిన్ నిలైయిరుక్కుప్పడిన్దైయుం, అరుళిచ్చెయ్చార్. ఇని
యిత్తర వాక్యత్తాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుగిఱ పరమ పురుషార్థమాన
త్తైంకర్యత్తిన్ శీర్తైనైయిటిన్దు, ప్రయోజనాంతరసంగనివృత్తి పూర్వకమాగ,
స్వరూపాను రూపమానవదిలే నిష్కరానవర్ గళుడైయ వైభవత్తై, అరుళి
చ్చెయ్చిఱార్.

మన్త్రోన్మైయెణ్ణాదే మాదవసుక్కాత్పైయ ... లే
ఉన్త్రుదిదువె న్మశద్దెలిన్దు... .. పెన్త్రు
పెరుమ్బేన్త్రీకేమేలుశవో పేత్తెన్మిరుప్పా ... ర్
అరుమ్పేఱువాస త్తవర్ ... క్కు.

మన్త్రోన్మైయెణ్ణాదే = అదావడు-తైంకర్యరూప పురుషార్థత్తుక్కు
అన్యమానదొన్మై పురుషార్థమాగ గణియాదేయెన్మై. అన్య పురుషార్థ
మావడు - ఇహలోకభోగముం, పరలోకభోగముం, ఆత్మానుభవముమితే.
అన్మైన్త్రీకే పేర్ శొల్లునైయం అసహ్యమానైయాలే మన్త్రోన్మైయెన్మి,
అదు. విరుమ్బుదే యెన్నాదే ఎణ్ణాదే యెన్మదు-అనై తనైయెరు పురు
షార్థమాగ నినైత్తాలితే విరుమ్బువదెన్మదు. అనైన్తై విరుమ్బువార్,
దాస్యరసమఱియాదవర్ గళితే. దాస్యరసజ్ఞరాసవర్ గళుక్కు, అనైఉష
రజలసేనైపాలే విరసమాయ్, హేయమాయితేయిరుప్పదు. “భోగా ఇమే
విధిశివాదిపదంవకింద స్వాత్మానుభూతితియింకిలముక్తిరుక్తా । సర్వంత
దూషజల బౌషమహంబుపేయ హస్త్యదినాభతవ దాస్యమహారసజ్ఞః”
ఎన్మైతే యూత్త్ర్వాణ్.

మాదవసుక్కాత్పైయలే = క్రియఃపతిక్కుడిమై శయ్యైయే. ఇత్తాల
తైంకర్యప్రతిసంబంధి యెరు మిథునమెన్నుమదువుం, తైంకర్యమే పురుష
ర్థమెన్నుమదువుం, శొల్లుగిఅదు. తైంకర్య ప్రతిసంబంధియెరు మిథున
మెన్నుమిడం, ఉత్తరవాక త్తిల్ ప్రభుపదత్తిలే సుస్పష్టమాగ చొల్లా
నిన్మదితే. తిరుమంత్రత్తిల్ తృతీయ పదత్తిలుం, తైంకర్య ప్రతిసంబంధి
యెరు మిథునమాయిరుక్కుచ్చెయ్దే, అథమానైయాలే అవిశదమాయి
రుక్కుం; అత్తైప్పన్త్రుమితే, యిదిలే తిరుమంత్రత్తిల్ శొన్న ప్రావ్యత్తై
విశదమాగ వసుసంధిక్కుఅదెన్మ పిల్లై లోకాచార్యరరుళిచ్చెయ్దదు. తైంక

ర్యమే పురుషార్థమెన్నమడు తిరుమంత్రత్తిలురి, ఇట్లు మొక్కచొప్పులై యాలే, గుప్పట్టం. “సర్వమదేశకాలేషు సర్వావస్థాగుచామృతః కిం రోన్మిహృషీకేశ భూయోభూయోన్మికింకరః” ఎన్నక్కడవదితే. “ఒట్టి విల్ కాలుమెల్లా ముడనాయ్మన్ని, వట్టువిలావడిమై శెయ్యవేణునాం” ఎన్నారితే యూత్తవార్.

ఉత్తరదిడు వెన్ట = శీరియదిడు వెన్ట. “ఉటువదిడు వెన్టసక్కాట్పట్టు” ఎన్టం, “నీళ్ కుడక్కుత్తనుక్కాట్చెయ్మదే యుటువదావడు” ఎన్టం, ఇడుపుమవర్ తామేయరుళిచ్చెయ్దారితే. ఇడు ఉత్తరదెన్నెయాలే, అల్లాద పురుషార్థజ్ఞే స్వరూప విరుద్ధజ్ఞానైయాలే ఉటాదెన్ను మిడముం సిద్ధమితే. ఆగవిరణ్ణుపదతాలుం, “తిరుమాలే నాను మునక్కుప్పళువడి మే” ఎన్నిటపడియే, మిథునశేష భూతనానవనుక్కు, “అడినైశెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే” ఎన్టం, “తిరుమాల్కరపు శెన్టాల్కుడైయూం” ఎన్టం, శొల్లుగిటపడియే, మిథునకైంకర్యమే పురుషార్థమెన్నుమిడముం, ఇవనునైయ స్వరూపత్వనిబంధనమాన గౌరవముం, శొల్లిన్ద్రాయ్ద్రు.

ఉశదైన్దు = ఇక్రైంకర్యనన్నిల్ స్వప్రయోజన బుద్ధిక్కడియాన అహంకార మమకారజ్ఞే పోనైయాలే, “తనక్కేయగవెనైక్కొ శృమీదే” ఎన్టం, “ఉనక్కేనామాట్చెయ్మవోం” ఎన్టం, పరప్రయోజన మెన్ట శెయ్యుప్పడి హృదయంతెన్దు. ఇత్తాల్, ఉత్తరవాక్యత్తిల్, నమ శ్శబ్దార్థం శొల్లప్పట్టుడు.

‘పెత్తర పెరుమ్బేత్తరీన్ మేలుశదో పేత్తెన్మిరుప్పార్ = అదావడు-ఇ క్రైంకర్యమాగిట పురుషార్థం లబ్ధమానాల్, ఇప్పడి లబ్ధమాన విమృహ పురుషార్థాత్తుక్కు మేలు మెరు పురుషార్థ ముణ్డోవెన్మిరుక్కు మవర్గ శెన్దై పరమపదత్తై విరుమ్బుగిడు, నిత్య విభూతియానైయూలుం, శుద్ధ

సత్వమానైయా లే జ్ఞానానంద జనకమానైయాలుం, ఇక్ష్వేంకర్యమాగిఱ
పురుషార్థత్తుక్కు విచ్ఛేదమన్ దేశమెన్నుమత్తైప్పన్ దువితే. ఆనైయా
లే, మేలుశఁదో వేత్తెన్నత్తట్టిల్లై. ఆగవిప్పడి యిరుక్కుమవర్ గళ్,

అరుప్పేరువాసే త్తవర్ కుక్కు = అదావదు - అహృతసహజదాస్యరాయ్,
క్వైంకర్య నిరతరాయ్, భగవదేక భోగరాయరుక్కుం పరమపదవాసిగళ
క్కుం, వెలుదట్టరియ పురుషార్థభూతరావరెన్దై. ఇత్రాల్, “సదాప
శ్యన్తి” ప్పడియే, “అప్పొడుదైక్కప్పొడు దెన్నారావముద” మాగ
వసుభవిక్కిఱ విషయ త్తిత్తాట్టిలుం, తట్టలై, దులభ పురుషార్థమాగ
నినై త్తనుభవిక్కు వానైప్పదుమ్మడియానవర్ గళెన్దదాయిన్ దు. “యేబ్ర
చ్చుఁ భగవద్దాస్య భోక్తాకనిరతాస్సదా | తేప్రియాలిభయఃప్రాక్తా శ్శీవై
కుంతనివాసిసాం” ఎన్ది వ్వథం శ్రీ శాస్త్ర త్తిల్ శోల్లప్పట్టదితే.

అథోజాంపాట్టు.

పూర్వవాక్యత్రాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిఱ సిద్ధోపాయవరణం, ఇతరో
పాయ పరిత్యాగత్తైయజ్గమాగ పుడైతైయిరుక్కుమెన్నుమత్తై, చరమశ్లోక
ముఖత్రాలేయఱిన్దు, ఉపాయరూపప్రవృత్తిగళిల్ అన్యాయమన్ దు, స్వరూ
పానురూపమాగ అవక్ పక్కలిలే స్వస్థభరరాయ్, స్వీకారకారతార్థ్య
త్తై యనుసంధి త్తిరుక్కు మవర్ గళ్ పడినై, స్వనిష్ఠానురూపేణ వరులి
చ్చెయ్ గిఱార్.

తీర్తముయన్దాడువదుం శెయ్ తవజ్గళ్ శెయ్ వన ... పుం
పార్తనైముక్ కాత్తపిరాక్ పార్వదమ్ము శీర్ త్తువరై
మన్ననడియొమెన్ను వాన్ పునమక్కిన్ద... ... ష్పీక్
ఎన్నకుత్తై వేణు మి ... .. ని.

తీర్తముయన్తామవదుం = గంగా, యమునా, సరస్వతీ, ప్రభృతిగళాన
తీర్థజ్యోతి, పాపక్షయాభామాగ పెరియ ఉద్యోగతోడే అవగాహి
క్కుమదువుం. తీర్తజ్ఞాననై-పావనజలజ్యో. ముయన్తీయావదు-ఉద్యో
గం. ఆదునైయావదు-అనైన్ద్రీలే మఱుననై యప్పుగున్దు ముఱుగున్దె.

శయితనజ్యో శయీవనపుం = “ఉక్వాదపుణ్ణాదు” “పారుప్పిన్దై
యేనిన్దుం” “వీడ్డకనియు మాత్తీనై యు మెన్నుమిన్దైయేనుగర్న్దు” ఇ
త్యాదిగళిలే శొల్లుగిఱపడియే, కాయశోషణాభామాగ చెప్పియ్యప్పదుం తప
స్సుక్కలై చెప్పియ్యమనైయుం. ఇదుదాన్, దాన యాగాదిగళుక్కు
ముపలక్షణం.

పార్వనై ముక్తాత్తపిరాన్ పార్వదన్ముక్ = అదావదు-ఉపాయాం
తరంగశ్లూముపదేశక్కుక్కేట్టు, అనైన్ద్రీనునైయ దుక్కరత్వత్తైయుం,
స్వరూపవియధత్వత్తైయుం, అనుసంధిత్తు, శోకావిష్టనాన అజ్ఞాననై,
“సర్వసర్వాన్” ఇత్యాదిగళాలే. పూర్వోక్తజ్ఞానాయరున్దున్ద సాంగమాన
సకల భర్తజ్యోతైయుం, సవాసనమాగవిట్టు, శౌలభ్యాదిగుణవిశిష్టనాన వెన్నై
యేనిరవేడి పాయమాగప్పన్దు, సర్వజ్ఞత్వాదిగుణ విశిష్టనాన నాన్,
ఉన్నుడైయ అజ్ఞత్వాదిగళై అనుసంధిత్తు, ఎన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనాన
పున్నై మత్పొత్తి ప్రతిబంధక సకలవాపజ్యోత్ నిన్దుం, విదువిక్కుక్కడ
వేన్, ఆనపిన్దు, శోకియాదేకొక్కెన్దు ఉపదేశిత్తు మున్దురక్షిత్తరుళిన,
మహిమకారకనానవన్ కటాక్షిత్తరువదఱుక్కు మున్దైన్దై. ఇతాల్
చరమశ్లోకాభాం నెజ్జిల్ పడువదఱుక్కు మున్దైన్దై పడి.

శీర్తువరై మన్నన్ = “పదినాణామాయరవర్తేవిమార్ పణిశయ్య
తువరై యెన్నుమదిణాయగరాగి వీన్ద్రీరున్ద మణవాళర్” ఎన్నిఱపడియే,
తనక్కన న్యాహారాయ్, అన్యోపాయోపేయజ్యోత్ అన్వయమన్ద్రీ

రీత్యధివ్య మహిషిగుక్కు నాయగనాయకౌజ్ఞు శ్రీ ద్వారకైక్కు నిర్వాహకనానవత్.

అడియోమెన్ను వాత్తునమక్కిన్దవట్టిన్ = అవనుక్కు నాం శేషభూతాన్ద్రు, స్వరక్షణార్థమాగ స్వప్రవృత్తియి లస్వయమన్దీరుక్తైయాగిట సంపత్తై నమక్కు త్తన్దరూపిసన్న్బు. అడియోమెన్నైయాలే, జ్ఞానానందజ్ఞులుక్కుటిల్ ఆత్మాపుక్కు శేషత్వమే అంతరంగనిరూపకమెన్ను మిడముం, వాత్తువేన్నైయాలే, ఇత్తైయటియవే స్వయత్తునివృత్తి, స్వప్రయోజననివృత్తి సిద్ధికైయాల్, ఇదువే ఆత్మాపుక్కు సంపత్తెన్ను మిడముం, సమక్కిన్దవట్టిన్, ఎన్నైయాలే, అనాదికాలమిస్సంబంధ ముక్తాయుక్కుచ్చెయ్దే, ఇత్తైయిన్ద్రుకిడన్ద సమక్కు, ఇప్పృతిపత్తి పిఱన్దరుం అవనరుళాలే యెన్నుమిడముం శొల్లుగిటరు. ఇప్పడి యవనివ్వాత్తువై సమక్కుత్తన్ద రూపిసన్న్బు.

ఎన్నుకుత్తై వేణుమిని = అదావదు-ఇనిమేలుశృకాలం, ఉపాయోపేయజ్ఞు లాన్దు నిమిత్తమాగక్కుత్తై పడవేణుమావెన్నై ఇత్తైలవత్ “మాకువః” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్దపడియే, నగ్గొరియత్తిల్ నాం కరైచ్చలన్దు, నిభరరాయి రుక్కుమత్తనైయన్దు నెన్ద దాయిన్దు. “తావద్దచ్చేత్తుత్తిథాని సరితశ్చ సరాంసిచ | యావన్నాహుచ్చభూపాల విష్ణుభక్తిపరంమనః” ఎన్దు, శ్రీవిష్ణు భక్తుత్తిల్ శొల్లప్పట్ట వచనముం, “కింతస్య దానైఃకింఠీక్తైఃకింతపోభిఃకి మధ్వరైః | యోనిత్యంధ్యాయతేదేవం నారాయణమనన్యధః” ఎన్దు, ఇతి హాస సముచ్చయిత్తిల్ శొల్లప్పట్టవచనముం, ఇప్పట్టిల్ పూర్వ వాక్యత్తిల్ శొల్లప్పట్ట వధాత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంధేయం. ఇద య్కుప్పారుళ్, “నిష్ఠ వానిల్లానెజ్జు” ఎన్నిటపడియే, ఒన్నిలుం నిలై నిల్లా మలోడిత్తిరియ మనస్సానదు, యాదోరశ్చ మివ్వాత్తుపుక్కు ప్రాప్యము

మాయ్, ప్రాపకముమాయరుక్కు మవకృత్, భక్తియిలూత్తముడై
త్రాగాదవ్యశ్రుం, సరితుక్కుళుం సరస్సుక్కుళుమాయ్కొణ్ణు, పావనమాన
తీరజ్జలైక్కుటిత్తుప్పొవానెన్టుం-యావమెరువక, అన్యవిషయత్తిల్ మన
స్సత్తు, ద్యోతమా నానాదిగుణయ్యత్తనాయ్, నారశబ్దసాచ్యమాన చేతన
సమూహత్తుక్కు ఉపాయోపేయజ్జలిరణ్ణుం తానానైయాలే, నారాయణ
శబ్దవాచ్యనానవవనై, సార్వకాలము మప్పడియే యనుసంధియానిట్టు
మవనుక్కు, దాన, తీర్థ, తపోధ్వరజ్జళా లెన్న ప్రయోజనముజ్జెన్టుం శొల్లిత్
జితే. అనైయా లివై సంవాదమాగక్కుత్తై యిలై.

ఆటాంపాట్టు.

ఇప్పడి దుష్కరత్వాదిదోష దశనతాలే ఉపాయాంతర సంకమట
కూడిత్తగొలుం, అనాదికాలం, శబ్దాదికలితే వాసనైపణ్ణిప్పొన్ద అత్తెళు
క్కు, ఉపేయాంతరమాన వైశ్వర్యత్తైక్కుణ్డాలత్తై శెల్లా దొట్టియుమో!
అప్ద వైశ్వర్యోద్రేకన్దా నివనెజ్జైక్కులజ్జప్పణ్ణిదోవెన్న, భగవద్దాస్యరసజ్ఞ
రానవర్గళ్, విశ్వర్యత్తుక్కు మేలెత్తెయాన బ్రహ్మపదత్తైయు మొరుపురు
మార్గమాగ విరుమ్బర్గళ్; అరుదానివర్గళ్ నెజ్జై కలక్కళుమాట్టా
దెన్నిటార్.

పుణ్డరిగై క్కేళ్వనడియా రప్పుమితై .... యో
నణ్డమొరుపొరుళా వాదరియార్ ... మణ్డి
మలజ్జమెరుమీత్ పురణ్డ మాత్తిరత్తాలాత్ ...
క్కులజ్జిదుమొమున్నీర్ క్కడ ...

పుణ్డరిగై క్కేళ్వనడియార్ = పద్మోద్భవైయాయ్, పద్మవాసినీయా
యరుక్కైయాలే, పద్మినీయెన్టు తిరునామత్తైయజైయవళాన, పెరియ

పిఠాటియారుక్కు వల్లభనానవనుడైయ తిరువడిగళిల్, శేషత్వమే తల్లకు
క్కు నిరూపకమాగ ఉడైయవర్ గళి. ఇత్తాల్, “పడ్డెనాళాలే నిన్దిరువరు
కుం పడ్డయత్తాళ తిరువరుకున్దొన్దు” ఎన్నిఱపడియే, అవర్ గళిరువరుడైయ
పుం విశేషకటాక్షతైలే తిరున్ది, తచ్చేషత్వైకనిరూపకరాయ్, తద్దాన్దై
కరసరా యిరుక్కుమవర్ గళెన్దై.

అప్పుమిశైయో నన్ద మొరుపారుళా వాదరియార్ = ఐశ్వర్యమైక్కు
మేలెల్లెయూగ ప్రసిద్ధిమాయ్, తిరునాభీకమలొద్భవనాన బ్రహ్మవినుడైయ
వానందమైక్కు హేతువాయ్, చతుర్థ శభవనాత్మకమాన అన్దత్తై, యొరు
శరక్కాగ వాదరియార్ గళి దేహత్వాభిమానిగళుక్కుం, స్వతంత్రుక్కు
మితే, ఐశ్వర్యం రసావహమాయ్కొన్దొ మురుషార్థమా యిరుప్పదు, భగ
వద్దాస్యమఱిన్దవర్ గళుక్కు, విరసమాయ్, జుగుప్సావిషయమా యిరుక్కు
మితే. అగైయాలత్తైయాదరిప్పార్ గళి! అప్పడి శొల్లలామా? అన్ద
ఐశ్వర్యమైనైయ కిళర్ పున్దనైయ యాశై పుడుప్పడి ఇవర్ గళి సెన్జైక్క
లన్దప్పణ్ణాదోవెన్దుమాకాంతైయిలే, యరుళిచ్చెయ్గిటార్ మేల్.

మణ్డి ఇత్యాది = ఒరు మత్స్యమానదు, తక్ శక్తియెల్లావత్తోదు
జ్ఞాడి, తళిక్కిన్దొ, నిలైకొలైన్దు కలఙ్గుప్పడి, యిడంవలన్దొన్దు మురన్దొ
మాత్రత్తాల్, అన్దొమనీర్, ఉన్దొమనీర్, వర్షజలసెన్దిఱ, జలత్రయయుక్త
మాన సముద్రమానదు, నిలైకొలైన్దు, కళిత్తు, త్తుళితమామో! అన్ద మత్స్యమి
నుడైయ స్ఫురణత్తాల్. “అప్రమేయోమహిమాదధిః” ఎన్నిఱ సముద్రంకల
గ్గిలన్దొ, ఐశ్వర్యమైనైయ కిళర్ తికణ్డల్, గంభీరమాన వివర్ గళుడైయ
హృదయంకలఙ్గువడెన్దు కరుత్తు. “బ్రహ్మణ్డమణ్డలీమాత్రం కింలోభాయమన
స్వినః! శభరీస్ఫురితేనాభ్యే త్తుభతానైవజాయతే” ఎన్నక్కడవదితే.

ఏతాంపాట్టు.

దాస్యచ్చువడఱిస్తవర్గశ్చ, విశ్వర్కత్తుక్కెల్లెయిన బ్రహ్మపదత్తై, విరు
చ్చుర్గశ్చార్కీత్త. అవసమిలే తోన్దు అడిమైప్పక్కవర్గశ్చ, అన్య
విషయజ్ఞై ఆదరియార్గశ్చెన్దిత్.

తోళార్కుడర్ త్తిగి శబ్బుడైయశున్దర... ..ను
క్కాళానార్ మన్ద్రొన్ది లన్బుక్కయ్యార్... ..మీళా
ప్పారువఱియవిణ్ణాట్టిల్ పోగంసుగర్వార్ ... క్కు
నరగశ్చొన్దిరన్ద్రొన్దా నా ... .. దు.

తోళార్కుడర్ త్తిగి శబ్బుడైయశున్దరనుక్కు = తిరుతోళోడే శర్న్ది
రున్దుళ్ళ తేజోరూపమాన తిరువాళ్ళీమైయుం, శ్రీపాంచ జన్యత్తైయు ముడై
యనాగైయాలే వన్ద వళ్ళుగైయడైయవనుక్కు. “మనైప్పాట్టిఱన్దార్
పిఱన్దెమ్మడుం పేరిన్బ మెల్లాం తుఱన్దార్ తొల్లుదారత్తోళి” ఎన్ఱిఱపడియే
వెఱుంపుఱిత్తిలే యాలత్తి వళ్ళిక్కవేణ్ణుప్పడి యిరుక్కిఱ తన్నుగాలే,
ప్రాకృత సకలవిషయ స గత్తైయు మఱుక్కవన్ద్రొన్దా త్తొళిగళోడే,
“అఱియారాళ్ళీయుం శబ్బుం” ఎన్ఱిఱపడియే, సర్వాభరణజ్ఞకుం తా
మేయాయ్ప్పారుప్పడి యిరుక్కిఱ తిరువాళ్ళీమైయుం, శ్రీపాంచజన్యత్తై
యుం, మేన్దుగైయాలే వన్ద వళ్ళుగుఱ్ఱాకినాల్, అల్లగు ఇరట్టి తిరుక్కుమితే.

శున్దరనుక్కాళానార్ = ఇప్పడియిరున్దుళ్ళవళ్ళుగైయడైయవనుక్కు,
అవ్వళ్ళుగుక్కుత్తోన్దు అడిమైయినవర్గశ్చ. పుణ్డరిగై శ్చేళ్ళనడియా
ర్-ఎన్ఱిఱవిడత్తిలే శొన్నదాస్యం స్వరూపప్రయుక్తం. ఇదు గుణకృతం.
శున్దరనుక్కు-ఎన్దుం, ఆళానార్-ఎన్దుం, శొల్లుగైయాలే, స్వరూపప్రయు
క్తమాన దాస్యత్తిలే నిఱ్ఱుమవర్గశ్చైయుం, అప్పొడైక్కప్పొ ద్దుగుక్కు
త్తోన్దు, ఎల్లుదిక్కిడుక్కుప్పడి పణ్ణుమితే, విషయవైలక్షణ్యం.

అతైయాలిప్పో దళగుక్కుత్తోన్ద్రు, అతిమైవుక్కువర్గతైచ్చొల్లుళిఱు.

మన్ద్రొన్బిలన్బుళియ్యార్ = అదావదు - అప్పడియడిన్దె యానవర్గళి, అవిషయత్తు క్కన్యమాయరుక్కుం ప్రాకృత విషయజ్ఞలిలాన్బిలుం, స్నేహంపణ్ణార్గళి. అప్రాకృతమాయ్, అతిమనోహరమాయరుక్కుం విషయత్తిల్ వాళియజిన్దు, అదిలే తోన్ద్రురక్కు మవర్గళి, అత్యాసమాయ్, అవిలక్షణమాన ప్రాకృతవిషయజ్ఞతై, విరుమ్బువార్గళి ! హీకవిషయజ్ఞలి లప్పడియరున్దాలుం, ఇతైప్పన్ద్రు, అతివిలక్షణమాన స్వస్వాద్యాముష్మికవిషయజ్ఞతైక్కణ్ణాల్, అదిలన్బుళిల్లాదోవన్ను మాకాంత్తైయిలే, యరుళిచ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

మీళా ప్పొరువరియవిణ్ణాత్తిల్ పోగంసుగర్వార్క్కు = అదావదు - “నచపునరావతతే నచపునరావతతే” ఎన్బిఱపడియే, పునరావృత్తి రహితమాయ్, అప్రాకృతమాయ్, శుద్ధసత్వమయమాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమా యరుక్కైయాలే ఉపమాన రహితమాయ్, “తదక్షరేపరమే వ్యోమక” ఎన్బిఱపడియే, పరమాకాశ శబ్దవాచ్యమాన తిరునాట్టుళే, భోగతై భుజిక్కవేణుమెన్నుం అతైయనైయవర్గళుక్కు.

సరగన్ట్రావిన్దిరన్ద్రణ నాడు = అదావదు - “క్షీణేపుణ్యమర్త్యలోకం విశంతి” ఎన్బిఱపడియే, పుణ్యక్షయం పిఱన్దవారే ముగిక్కిల్ పుడతల్లి విడుమ్బడి యరుప్పదాయ్, ప్రాకృతమాన స్వసదృశలోకంగళి పలవన్ద్రైయ ముత్తైత్తాయ్, కర్తవశ్యచేతననాన ఇంద్రుక్కు, భోగస్థానమాన నాఠాయరున్దుళి స్వర్గలోకం, సరకప్రాయమన్ట్రావెన్దై. ఇత్తాలిన్ద విభూతి యిల్ భోగం, దుఃఖావహమాయరుక్కు మెన్దదాయన్ద్రు. “తత్పదం ప్రాప్తుకామాయే విష్ణుస్తేమం మహాత్మనాం | భోగాఃపురన్దరాదీనాంతే సర్వేనిరయోపమాః” ఎన్బివ్వథం బ్రహ్మణ్డపురాణత్తిలే శొల్లప్పట్టదితే.

ఎట్టాంపాట్టు.

అనన్యప్రమోజనరాయ్కోణ్ణు, తక్ పక్కల్ ప్రేమయుక్తరాసనర్ గళ్ అడిమై శెయ్యుమిడత్తిల్, యేదేను మొరుషడి శెయ్దాలుం, అవనన్య యుగన్దు శిరసావహిక్కుమెన్దితార్.

మున్ద్రుప్పవనమెల్లా మున్దముగిల్వ . . . . . ఇన్
కన్ద్రైత్తుథాయ్శేర్ క్కళులన్ది . . . . . మన్ద్రొన్దై
ఇచ్చియావన్బర్తన క్కెన్జనేశెయ్దిడి... . . . .నుం
ఉచ్చియాలేల్కు ముగ . . . . . న్దు

మున్ద్రుప్పవనమెల్లా మున్దముగిల్వన్జన్ = ప్రళయత్తి లభియూమే, సకలలోకజ్జలైయు మొన్దుమొక్రియూమల్ తిరువయిన్ద్రీలేనైత్తు సొక్కి అదు, తక్ పేటెన్నుమిడం, వడివిల్ పుగిలే తోన్ద్రుప్పడియిరున్ద కాశ మేఘనిభాన వడివై యుడైయవన్. ఇపోదిదైచ్చొల్లుగిఅదు, “తాయి రుక్కువన్జమే పున్దైత్తన్ వయిన్ద్రీరుత్తి యుయ్యక్కొన్జాన్” ఎన్ని అ పడిమే, అపద్దనైయిలే అభిలలోకజ్జలైయుం, అనైయటియాదిరుక్కత్తా సటిన్ద సంబంధమే హేతువాగ, వయిన్ద్రీలేనైత్తు రక్షిత్తు, తక్ పేటెన్ను మిడం తక్ వడివిలే తోన్ద్రుప్పడి యిరున్దవన్. ఇత్తాల్, అనన్య ప్రమో జనరాయ్ తక్ పక్కల్ ప్రేమయుక్తరాసనర్ గళ్, స్వవిషయత్తిల్ పణ్ణం శేషవృత్తిగలై యాదరితుక్కైక్కుల్లుమెన్నుమిడం తోన్ద్రున్దైక్కాగ.

కన్ద్రైత్తుథాయ్శేర్ క్కళులన్ది = తన్నిలత్తిలున్జాట్టిల్, తిరుమేని యొట్టై స్పర్శత్తాలే, “తదైక్కుంతుథాయ్” ఎన్ని అ పడిమే, తదై తిరున్దుశ తిరుత్తుథాయాడే శేర్ ద్విరున్దుశ్శ తిరువడిగలైయొక్రియ. ఇరుదాన్ తిర వడిగరి లొప్పనై క్కెల్లా ముపలక్షణం.

మన్మథోన్మత్తై యిచ్చియావస్థర్ = ఇప్పటి పరమభోగ్యమాన విత్తిరువడి గల్గెయ్యెడియ, వేటారు ప్రయోజనతై యిచ్చియాద పడియాన ప్రేమము జ్ఞానవర్గళ. ప్రయోజనాంతరపరరాయ్ కించిత్కరిప్పార్, “ నేహి సేదదామిలే ” ఎన్నికపడియ, కొదుత్తు కొళ్ళున్నైక్కితే కించిత్కరిప్పదు. అజ్ఞానవిక్రే, “ ఇన్దువన్దిత్తనైయం ” ఇత్యాదిప్పడియే, కొణ్ణత్తుక్కు మ్మైక్కూలి కొడుక్కుమ్మడియాన అనన్య ప్రయోజనభక్తికరానవర్ గళ.

తన క్కెజ్జనేశేయేదిదినుం = వగుత్త శేషియాన తనక్కు అడిమై శెయ్యుమిడల్లిల్, ప్రేమ పరవశరాయ్కొణ్ణు, అక్రమమాగవాదల్, సక్రమమాగవాదల్, ఎప్పడి శెయ్యిలుం.

ఉచ్చియాలేట్టు ముగన్దు = ప్రీతనాయ్కొణ్ణు శిరసావహిక్కుం. ఎజ్జనే శెయ్దిదిను ముచ్చియాలేత్తైయావదు - ఇవణ్ కాళాలే పొగట్ట వైల్లై, యవణ్ తలైయాలే యేత్తై. భారతే-మోక్షధర్మే “ యాక్రి యాస్సంప్రయుక్తాస్య రేకాంతగతబుద్ధిభిః । తాస్సర్వాశ్చిరసాదేవః ప్ర లిగృహ్ణోతివై స్వయం ” ఎన్నక్కడవదితే.

ఒన్మదాంపాట్టు.

అనన్య ప్రయోజనరాయ్ అడిమైశెయ్యుమవర్గళ విషయత్తిల్, అవ నుక్కుజ్ఞాన వాదరత్తై యరుళిచ్చెయ్దాక్ కీర్. అవ్వళవన్దిక్రే, అన న్య ప్రయోజనరానవర్ గళుడైయ హృదయత్తి లిరుప్పిల్, అవనుక్కుజ్ఞాన విరుప్ప మిరుక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్దాకరిదిల్.

అశిలరుళా లనైత్తులగుణ్ణాత్తలి ... .. కుక్కుం
 వాశమలరాళ్ మణివాళి ... .. తేకుపాలి
 నిణ్ణాటిత్తాల విరుమ్మమేవేటో ... .. నై
 ఎణ్ణాదార్ నెణ్ణ త్తిరు ... .. ప్ప.

అశిలరుళాల్ = నిర్దేశక కృపైయాలే. అశు - కున్దం, ఇల్ -
 అదిల్లామై. అరుళుక్కు కున్దన్దమావదు - సహేతుకమాన పోదొడ్డియ
 కార్యకరమాగామ లిరుక్కై.

అనైత్తులగుం = సమస్తలోకత్తైయుం. సహేతుకకృపైయాలేశైయ్యు
 మ్బొడితే, గుణాగుణ నిరూపణంపణ్ణివరైన్దురక్షిప్పదు. ఇవ్విడత్తిల్
 లోకశబ్దం-జనవాలి. “లోకస్తుభువనేజనే” ఎన్నక్కడవదితే.

కాత్తలిక్కుం = అసిష్టజ్ఞతైప్పొక్కి రక్షిత్తు అభిమతజ్ఞతైక్కొడుక్కుం.

వాశమలరాళ్ మణివాళి = “వేరిమాతాదపూమేలిరుప్పాళ్” ఎన్నిట
 పడియే, ఎప్పుడు మొక్కచెప్పిమాతామైయాలే పరిమళం అలైయెటిగిట
 పుప్పత్తై, యిరుప్పిడమాగపుడైయ పెరియ పిరాటియార్ కుక్కు వల్లభనాన
 వణ్. కీర్త్తవొన్నపడియే, రక్షిప్పదుదానవళోడే కూడియిరున్దాయిన్దు.
 “లక్ష్మ్యోసహహృషీకేశో దేవ్యాకారుణ్యరూపయా! రక్షకస్సర్వసిద్ధాంతే
 వేదాంతేషుచగీయతే” ఎన్నక్కడవదితే. రక్షణత్తుక్కడియాన కృపైన్దై
 కిశప్పనైయుం, రక్షితౌలదుకణ్ణుగక్కునైయుం, అవళుడైయ కూటాయితే
 యిరుప్పదు. ఇప్పడి యిరుక్కిట శ్రియఃపతియానవణ్, తాణ్ పణ్ణిన
 కృషి ఫలిత్తు, అనన్య ప్రయోజనరానవర్గకుడైయ హృదయత్తిలిరుప్పిల్
 పణ్ణుమాదరవిశేషత్తై, యరుళిచ్చేయ్గిటార్ మేల్.

తేకుపాలినిణ్ణాటిల్ = “అత్యర్థానందీస్తంతత్త్వానం” ఎన్నిటపడియే
 తేజః ప్రచురమాయ్, “వైకుంఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్థంజగత్పతిః

అనేవిష్ణురచిత్యాత్మ భక్తైభావవైస్సహ” ఎన్నిటపడియే, పెరియప్పరాట్రి యూరోదుం, నిత్య సూరిగళోడుజూడ, రసోత్తరమాగ వెల్లున్దరుని యిరుక్కిఱ సరమపదత్తిత్కాట్టిల్.

శావిరుమ్ముమే = మిగవు మాదరియొనిట్టుమే.

వేటొన్తె యెణ్ణదార్ నెళ్ళ త్తిరుప్ప = “వాసుదేవస్వర్వం” ఎన్దుం, “ఎల్లాంకణ్ణక్” ఎన్దుం, శొల్లుగిఱపడియే, సకల ప్రయోజనముం తానే యాగనినైత్తు, వేటొరుప్రయోజనత్తైగణియాదే యిరుక్కుమవర్ గళుడైయ హృదయత్తిలిరుప్పై. ఇత్తార్, అప్రాకృతమాన దేశ విశేషత్తిలుగ్గాట్టిల్, ఇవర్ గళే హృదయత్తి లిరుప్ప, తనక్కత్సంతరసావహమయిరుక్కై యూలే, ఇదిలే అత్యాదరత్తైప్పణ్ణుసెన్దదాయిల్లు. “యేనన్య మనసశ్శుద్ధాః యేదాన్యైకమసౌరథాః | తేషాంమహృదయంవిష్ణు రైవ్వికుంతా త్పరమంపదం” ఎన్దు, తానే యరుళిచ్చెయదానితే.

పత్తాంపాట్టు.

క్రియఃపలియానవక్, ప్రయోజనాంతరపరరుడైయ హృదయత్తిలిరున్దా లుం, అవిర్బురుప్ప అవసుక్కు దుఃఖావహ మ్మగ్నయూలే, అసహ్యహాయిరు క్కుమ్బడిమై, యరుళిచ్చెయ్గిటార్.

నాళుములగై నలిగిష్టవాళర ... .. క్కణ్
తోళుముడియం తుణిత్తవన్దక్ ... .. తాళిల్
పారున్దాదారుళ్ళత్తి ట్టుమడనైకేళ్ ... .. వక్
ఇరున్దాలునుజ్జే లిరు ... .. ప్పు.

నాశములైన సలిగిష్ట = కాదాచిత్కమాగ వనికే, నాశోఽఽఽ
మొరువరై ఇరువరై యనికే, లోకతైయడైయ, ఒరుక్కాలిడైవిడు
యనికే, సలియానిట్టిఁ.

వాళరక్క = మున్నేరుద్రనైయపాసిత్తు, అవక్షాపక్కలిలే పెన్
పొరువాల్లై తనక్కు బలమాగప్పిడిత్తుక్కొట్టిరుక్కుం రాక్షసనుడైయ.

తోళముడియుం తుడిత్రవ = తోళ్గలైయుం తలైగలైయు మఱు
త్రవ. “తోళ్గళ తలై తుడిశెయ్దా” ఎన్ఱొత్తె యాత్తవార్.
అదావదు-అవనైక్కొల్లుఁజవళిల్, అగప్పదాదవ సగప్పట్టా, తప్ప
మల్ కొన్ఱువిడువోమెన్ఱుపారాదే, తోళ్గలైక్కట్టై, తలైగలైచ్చేదిత్తు,
పోదుపోక్కాగనిన్ఱు కొన్ఱపడి.

పూమడనైకేవ = పుష్పనివాసినియామ్, “యవతిశ్చకుమారిణీ”
ఎన్ఱొజడియే, నిత్యయావన స్వభావైయాన పెరియ పిరాట్టియార్కు
నాయగనానవ. కీర్తించ్చిన్నరావణవధన్ఱకు, నాన్ఱైసలిన్ఱ వళవన్ఱి
కే, ఇవలైప్పిరి తదితే ప్రధానహేతు. “శుక్కుఁబ్బనివాయ్ తిరువిన్ఱై
ప్పిరిత్త కొడుమైయిఁబ్బడువిన్ఱై యరక్కనఱి విట్టిల్లఱు మడిముడి పొడిశె
య్దెలన్ఱై” ఎన్ఱొత్తె, తిరుమన్ఱైయాత్తవార్. ఇప్పడి దివ్యమహిషియాన
పిరాట్టియన్ఱానుమామ్, రసోత్తరమాగ వెల్లున్ఱరుళియిరుక్కుమవ.

తన్దాళిల్ పొరున్దాదారుళిత్తిల్ = తిరువడిగలై యాశ్రయితిరుక్కు
చ్చెయ్దే, ప్రయోజనాంతరజ్ఞాన విరున్ఱ్ఱైప్పన్ఱి, తన్ తిరువడిగళిలే పొరు
త్రమన్ఱీరుక్కు మవర్గళుడైయ హృదయత్తిల్.

ఇరున్దాలుం = ముదలిలే యిరుక్కుత్తా కూడారు, ఉపాసకరాన
వర్గళుడైయ నిబంధత్తుక్కాగ విరున్దాలుం.

. ముక్తే లిరుష్వ = కణ్ణికాగ్రతి లిరుష్వుప్సోలే, దుఃఖావహమా యిరుక్కు మెన్ద్రపడి. “భగవచ్చరణద్వంద్వ భక్తిర్యేషాంసవిద్యతే । తేషాం హృదిస్థితోదేవః కణ్ణికాగ్రభవస్థితః ” ఎన్నిట బ్రహ్మజ్ఞపురాణ వచనత్తై, ఇష్వర్గతుక్కు ప్రమాణమాగ వసుసంధిప్పదు.

పదినారాంపాట్టు.

కీర్తీరణ్ణపాట్టాలే, శ్రియఃపరియాస సర్వేశ్వరసుక్కు, అనన్య ప్రయోజనరుడైయ హృదయ త్తిలిరుప్పిలుళ్ళ విరుప్పత్తైయుం, ప్రయోజనాంతర పరరుడైయ హృదయ త్తిలిరుప్పిలుళ్ళ దుఃఖత్తైయుం, అరుళిచ్చెయ్దార్. ఇప్పాట్టిల్, తక తిరువడిగళిల్ అనన్య ప్రయోజన భక్తికరానవర్గళి, సాదరమాగ సమర్పిత ద్రవ్యమత్యలమాగిలుం, అవనత్తై అతిమహత్తాగ నినైత్తు, అన్తీకరిక్కుమ్బడిన్దు యరుళిచ్చెయ్దార్.

తకపొన్నడియన్ది మన్ద్రోన్దిల్ తామ్మిశె ... య్యా
అన్బరుగన్దిట్ట దణువెనిలుం ... .. పొన్ పిట్రుం
మేరువాయ్కొళ్ళుం విరైయార్ తుమ్రాయలజ్జ ... ల్
మారిమాక్కొన్దిల్ నిగర్ మా ... .. ల్.

తకపొన్నడియన్ది = నిరూపాధికశేషియాస తన్నుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడిగళైయొళియ. తన్నడియెన్దైయాలే, తిరువడిగళిసుడైయ స్వరూప ప్రాప్తత్తైయుం, పొన్నడియెన్దైయాలే, అదినుడైయ జ్ఞాన్యతైయుం, భోగ్యతైయుం, శోలుగిటదు.

మన్ద్రోన్దిల్ తామ్మిశెయ్యావన్బర్ = ఇప్పడి ప్రాప్తముమాయ్, భోగ్యముమాన తిరువడిగళైయొళియ, వేటారు ప్రయోజనత్తిల్ ప్రావణ్యం

పణ్ణద. ప్రేమత్తై యుడైయవర్ గళే. మత్తొన్దెన్దు, ఐశ్వర్యాదిగళై చ్చొల్లుగిఱదు. తాత్తవావదు-తాత్తచ్చి. ఇత్తాల్, ప్రావణ్యత్తైచ్చొల్లుగిఱదు; “శదిరిశమడవార్ తాత్తచ్చిమై” ఎన్నిఱ విడత్తిల్ పోలే. ఆగవిప్పడి, అనన్యప్రయోజనభక్తిమాన్యభానవర్ గళే.

ఉగన్దిట్టదు = “అకించిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః” ఎన్నిఱపడియే, శేషవిషయత్తిల్ కించిత్కారమిల్లాదపోదు, శేషత్వ సిద్ధియిల్లామైయాలే, నమక్కిదు అవశ్యం శేయ్యవేణుమెన్దు వైభవాగ చెప్పియైయన్దిక్కే, “ఉగన్దుపణిశయ్దు” ఎన్నిఱపడియే, రాగప్రాప్తమాగ వడిమై శేయ్య మవర్ గళానైయాలే, ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొన్దు సమర్పిత్తద్రవ్యం.

అణువేణిలుం = అత్యల్పమాయునద దేయంగిలుం.

పాణపిఱు మేరువాయ్కొన్దుం = అదావదు, స్వర్ణ రూపమాయ్ కొన్దు విశిష్టానిన్దుళ్ళ మహామేరువైప్పోలే అతిమహత్తాగ నినైత్తు, అన్ది కరియంగిఱుమెన్దై. ఇవన్దిట్టదుకొన్దు తృప్తనాగవేణుం కుత్తైవాశనాగి లితే, సమర్పిత్త ద్రవ్యత్తినుడైయ లాఘవంపార్ తాదరిప్పదు. అజ్ఞసన్ది క్కే, సమర్పిక్కుమవనుడైయ ప్రేమత్తైయే పార్ కుక్కు మవనానైయాలే, ఇవణ ప్రేమతోడే సమర్పిత్త ద్రవ్యత్తై, ఇప్పడి యన్దికరిక్కుమవనెన్దారా యిన్దు. ఇప్పడియన్దికరిక్కు మవన్దానారెన్దిల్,

విరైయార్ శుభ్రాయలగ్గల్ మారిమాకొన్దిల్ నిగర్ మాల్ = అదావదు, పరిమళ ప్రచురమాన తిరుత్తుభాయ్ మాళై యాలే అలక్కుతనాయ్, వార్నిక మాన మహామేఘమోలే యిరుక్కిఱ వడివదునైయుడైయనాన సర్వేశ్వ రణ్. విరై-పరిమళం, అలగ్గల్-మూలై, మారి-వర్షం, మా-మహత్త్వ. ఇత్తా ల్, అనన్యప్రయోజన భక్తిమాన్యభాయ్, తణ్ పక్కల్ మనస్సై వైత్తవర్ గ శుక్కు, అనవరతాను భావ్యమాయ్, భక్తివర్ధకమాన వొప్పనై యదునై

యం, వడివట్టయ ముడైయవనెన్దదాయన్దు. “విరైయార్తుభూ
యలజ్జల్ మారిమాక్కొణ్డల్నిగర్మల్, తణ్పొన్నడియెన్దు తుడన్ది, మేరు
వాయ్కొణ్డలెన్దన్దయం.” “భక్తైర్ణ్యపుపానీతం వ్రేళ్ళూఘార్యేవమే
భవేత్ | భూర్మపుభక్తైశహృతం నమేతోషయకల్పతే” ఎన్దు పాష్కర
సంహితైయల్, తానే యరుళిచ్చెయ్దానితే.

పన్నిరణ్ణంపాట్టు.

ప్రయోజనాంతర పర రాసవర్గళి, శీరియభనత్తై సమర్పిక్కిలుం, త్రి
యఃపలియానవణ్, అత్తైవిరుమ్మి అణ్ణికిరియనెన్దితార్.

మాతాయైన్ద మరుదమట త్తవత్త్ ... .. స్థ
శేతారరవిన్ద చేవడిన్దు ... .. ప్పేటాగ
ఉళ్ళాదారొణ్ణిదిన్దు యాన్దిడిసంతానుగ ... .. స్థ
కొళ్ళాకొమలర్మడన్దై ... .. కోణ్

మాతాయైన్ద మరుదమట త్తవత్త్ స్థ = రణ్పక్కల్ శాత్రవయుక్త
మాయ్, నిర్వివరమాప్పడి చేర్న్దునిన్ద యమశార్జునమాసదు, ముఱిన్దు విఘ్న
ప్పడి తవత్త్ స్థపాస. “చిత్తేపవరణాపూర్థ్వం ప్రన్యార్థేప్రరుదహ”
ఎన్దిపడియే, ములైవరళు తాత్త్వవాతే శీఱియముదు, తిరువడిగళై
నిమిర్క్క, అరుపట్టు శకటం ముఱిన్దు విఘ్నాద్దాప్పాలే యాయ్దు,
వెణ్డై, క్కళవిలే యముదు శయ్దానెన్దు పెన్దుతాయానవళి ఉరలోడేకట్ట,
అదైయు మిఠుత్తుక్కొణ్డు, మూర్ధ్వతాలే, ఇదిన్నదువే నులైన్దు తవత్త్ స్థ
పోగానిన్దు, తిరుత్తొడైగళినుదైయే స్పర్శతాలే, మరుదం ముఱిన్దు విఘ్న
పడి. ఇవణ్ అన్యార్థమాగచ్చెయ్దాలుం, ప్రతికూలిత్తు క్కిట్టిసాల్, ముడి
యప్పడియాయితే వస్తు స్వభావమిరుప్పదు.

శేటారవిద్వచ్చేవదిన్మై = తన్నిలత్తిలే యలర్ న్ద శెవ్విత్తామరైపోలే. శివన్దిరుక్కిణి తిరువడిగళై. శివనైచ్చొన్నవిదు, తిరువడిగళిల్, వికాసం, శెవ్వి, కుళిర్చ్చి, సుమళం, ఇనైత్తుళైల్లా ముపలక్షణం. “యమ శాబానయార్కళ్యే జగామకమలేక్షణః” ఎన్దు, మరుదుగళిన్దువే తవ త్తన్దుపోసపోదు, అనై ముటిన్దువిడుగిణి వోళైన్దుకేట్టు ప్పన్దుపార్త్తు, అపూర్వ వశానత్తాలే శివన్దు మలర్ న్ద తిరుక్కణ్ణిలన్దు వణిత్తార్ యుడి. తవత్తన్దుపోగిపోదు, ముటిత్తుపోన్దు తిరువడిగళిలన్దు వణిత్తిత్తార్వర్. “పారున్దియమామరుదినిడై పోయవెప్పెరున్దు కాయన్ కళుల్ కాచియవేదున్దు.” ఎన్దు, అత్తవారుమనుభవిక్క వాళైప్పట్టు తిరువడిగళైయితే.

శేటాగళ్యుదార్ = వ్యావృత్తమాగ వసుసంధియాదవర్ గళ్. అదా వదు, ప్రయోజనాంతరసజ్జమన్దు, ఇత్తిరువడిగళే, సమక్కు పరమప్రాప్య మెన్దు, అనుసంధియా దవర్ గళై. అవణ్, మరుదుగళిన్ దైయిలగప్ప ఠామల్, తనై సొక్కిత్తన్దల్, అవణ్ తిరువడిగళే పరమప్రాప్యమెన్దు అనుభవిత్రుక్కొన్దు కిడక్కవితే యమప్పదు. అదిల్ మసన్పిక్కి, ప్రయోజనాంతరపర రా యిరుక్కుమవర్ గళ్,

ఒణ్ణినిన్మై యాన్దిడినుం = ఒణ్ణై-అత్తుగు, శీరియనిన్మై సమన్పిక్కిలుం.

తానుగన్దు. కొళ్ళాన్ మలర్ మడన్దై కోణ్ = శ్రియఃపతి యాన్దైయాలే అవాత్త సమస్తకామనానవణ్, అత్తైవిరున్బి అణ్ణీకరియానెన్దై. అపూర్ణ నాగిలితే, ద్రవ్య గౌరవంపార్ త్తణ్ణీకరిప్పదు. అజ్ఞసన్దికే, అధికారి యినుడైయ భావనుచిన్మైప్పార్ త్తణ్ణీకరిక్కు మవనితే. ఆన్దైయాలే, తణ్ పక్కల్ భక్తియిల్లాద ప్రయోజనాంతరపరదిట్టత్తై, సర్వ సమాశ్రయణీయ నాన్దైయాలే సమన్పిక్కు వైక్కొళ్ళవేణుమేయెన్దు, తేనై యాగచ్చెయ్యమ

నాభీయ, ఉగన్తు కొశ్యానాయితీయ. “పుణిషీరత్నసంపూర్ణాం యః కృష్ణాయప్రయచ్ఛతి | తస్మాద్యన్యమనస్కుస్య సులభోనానార్దనః” ఎన్న క్కడవదితే. కీర్తిపాట్టిల్ శొన్న సంవాద శ్లోక త్తిల్, ఉత్తరాధతాతే ఇవ్వర్థత్తై, త్రానే యరుళిచ్చయీదానితే.

పదిమూన్త్రాంపాట్టు.

శేషివిషయత్తిల్ అసన్య ప్రయోజనరాయ్ కించిత్కరిక్కు మాకార ముణ్డానాటం దేహత్వాభిమానికాన తాకీకరోత్తైసజం కిడైక్కిల్, అన్య అధికారత్తుక్కు అవద్యమన్తైవెన్న, ఆత్మస్వరూపత్తై యథాదశకానం పణ్ణినవర్గకుక్కు, అవర్గళోడుఱపు పుణ్ణివెన్నిఱార్.

పణ్ణేయయిరనైత్తుం పణ్ణయత్తాశీనాయగ ... త్తే.
తొణ్డామెనత్తెలిన్ద త్రామనత్తర్ ... కుణ్డా
పలకన్ద్రుంతమ్ముడమ్మై ప్పార్తబిమాని ... కుం
ఉలగ త్రవరోడుఱ ... పు.

పణ్ణే = ఇత్తాల్, శేషత్వత్తినుడైయ అనాదిత్వత్తైచ్చొల్లుగిఱదు.

ఉయిరనైత్తుం = ఇత్తాల్, శేషత్వన్దా ఇలరుక్కుణ్డాయ్, ఇలరు క్కన్దిక్కే యిరుక్కైయన్దిక్కే, సకలాత్మ సాధారణమెన్దిఱదు.

పణ్ణయత్తాశీనాయగత్తే = ఇత్తాల్, శేషత్వ ప్రతిసంబంధి యెరు మిఠునమెన్నమిడముం, అవధారణత్తాతే ఇదినుడైయ అసన్యాహాత్వ ముం, శొల్లుగిఱదు.

తొణ్డామెనత్తెలిన్ద త్రామనత్తర్ కుక్కు = తొణ్డెన్దు, ప్రథమాక్షరత్తిల్, చతుర్థియాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిఱ శేషత్వత్తైచ్చొల్లుగిఱదు. అనాది

కాలమేళాడగ్గి, అఖిలత్వాక్కులం, అజ్ఞాసహాయనాన అకారవాచ్య సుక్తే శేషమాయురుక్కుమెన్దు, సకలవేద సంగ్రహమాన తిరుమంత్ర త్తి నునైయ సంగ్రహమాన, ప్రణవ త్తిల్ శొల్లుగిణపడియే, సంశయ విపర్యయ ముట దశిత్తు త్తెల్లిన్ద పరిశుద్ధాంతః కరణర్ క్కెన్ద పడి.

ఉణ్ణో = ఇరుక్కు, మేలే అన్వయం.

పలకన్ బంతమ్మడమై ప్పార్ త్తవిమానిక్కుం = అదావదు, శృతి స్మృత్యాది శాస్త్రజ్ఞో పలవన్ శ్చైయం అధికరిత్తు, జాతివర్ణాశ్రమజ్ఞు క్కెల్లాం ఆశ్రయమాయురుక్కుం తజ్జో దేహత్తైప్పార్ త్తు, నామిన్న జాతియన్దై, ఇన్నవర్ణమన్దై, ఇన్న ఆశ్రమిగళన్దై, ఎన్దినైన్ శ్చైయట్టు తజ్జలై ప్పొరప్పాలియ వళిమానిత్తిరుక్కుమెన్దై.

ఉలగత్తవరో డుటపు = ఇప్పడి, అభిమానిత్తిరుక్కుం, తాకికరోడు సంబంధ ముణ్ణోవెన్దు క్రిన్దు. ఇతా లకారవాచ్యసుక్తే, శేషమెన్దు శొల్లిక్కుణ్డువన్ద శేషత్వాశ్రయమాన వాత్తావై మకారవాచ్యనాగచ్చొల్లు గైయాలే, ప్రకృతేఃపరనాయ్, జ్ఞానానందలక్షణనాయ్, జ్ఞానగుణకనాయ్, నిత్యనాయురుక్కుమెన్దు, తెల్లిన్దుక్కుం పరిశుద్ధాంతఃకరణర్ క్కు, ఆత్మ స్వరూపత్తైప్పారాదే, దేహత్తైయేపార్ త్తు, అదిల్ సంబంధ మడియాగ వరుగిట జాత్యాదిగళైయిట్టు తజ్జలైప్పెరుక్కు నినై త్తభిమానిత్తిరుక్కుం, తాకికరోడుటపు పుణ్ణో ! అవర్ గళై క్కుణ్డాలుటవట వార్ త్తైచ్చొల్లిప్పొ మిత్తనైయన్దై ఉళ్యడన్దై. తిరువహింద్రపుర త్తిలే, విల్లొచ్చుత్తూర్ ప్పగవ లెన్దు ప్రసిద్ధరాయురప్పొ రొరు ఉత్తమాశ్రమిగళే, బ్రాహ్మణరెల్లారుం అనుష్ఠానం పణ్ణగిటతుజైయొళ్యోయ, తాంవేజారు మత్తైయిల్ అనుష్ఠానం పణ్ణిప్పొరువరాయ్, అవర్ గళొరునాళే ఎజ్జళే మత్తైయిల్ ఉమక్కు అను ష్ఠానం పణ్ణుళైదోవెన్దు కేడ్కు, “విష్ణుదాసావయంయూయం బ్రాహ్మ

జోవర్ణభర్తృణః । అస్మాకండాసప్యత్రీనాం యుష్మాకంనాస్తీసజ్గతిః ॥ నాస్తి
సజ్గతిరస్మాకం యుష్మాకజ్ఞాపరస్పరం । వయస్తుకింకరావిష్ణుః యూయమి
ద్ధియకింకరాః ” ఎఱ్ఱ, ఉఱవఱ వార్ తైచ్చొల్లిపోనారితే. “ ఆవిద్యః
ప్రాకృతఃప్రాక్తః వై ద్యోవైష్ణవఉచ్యతే । ఆవిద్యేనసకేనాపి వైద్యఃకించిత్ప్ర
మాచరేత్ ” ఎన్నక్కడవదితే.

పదినాలాంపాట్టు.

స్వరూపజ్ఞానముజ్ఞానాలుం, దేహమిరుక్కుండనైయుం, జాత్యాదిభేద
ప్రతిపత్తి అనువర్తియ్యావోవెన్న, అత్తలెన్నప్రయోజనం, సకలత్తాక్కకు
క్కుం, త్రియఃపతి తిరువడిగళే కాణజ్ఞోళోళుగలెన్నితార్.

పూదజ్గలైన్దుం పొరున్దుడలినాట్పిఱ ... ..
శాదజ్గళే నాన్దిసెదుం శజ్గదమాం ... ..వేదజ్గొ
డైన్నపయ్ పెఱువీ రెచ్చుయిర్ క్కుమిన్దిరై ... కో
తన్నడియేకాణుం శర ... ..

పూదజ్గలైన్దుం పొరున్దుడలినాట్పిఱ = “పంచభూతాత్మకదేహే”
ఎఱ్ఱుం, “మజ్జుశేర్ వానెనీర్ నిలక్గాలివై మయగ్గినిన్ద్రవైజ్జుశేరాత్తై”
ఎఱ్ఱుం, శొల్లుగిఱపడియే, పృథివ్యాది భూతజ్గలైన్దినునైయవుం, సముదా
యరూపమాన దేహమడియాగ పుణ్ణాన. ఇత్తాల్, అత్తావోడన్వయమన్ది
త్తే, ఉపచయాత్మకమాయ్, అనిత్యమాయ్, హేయమా యిరుక్కిఱ
దేహమడియాగ పుణ్ణానదానైయాలే, వదేటియెన్నుమిడం శొల్లుగిఱదు.

శాదజ్గళే నాన్దిసెదుం = శాదమెఱ్ఱు, జాతిమైచ్చొల్లుగిఱదు. “జాతి
జాతంచసామాన్యం” ఎన్నక్కడవదితే. శాదజ్గళే నాన్దిసెఱ్ఱు బ్రాహ్మణ
జాతిముదలాన నాలుజాతిస్సైయుం శొల్లుగిఱదు.

నాన్విసేదుం శబ్దదమాం పేదన్దోణ్ణు = పేదమావదు, ఇన్నాలిసోదుం; శేర్న్దిరుక్కిఱు, ఉత్కర్షాపకర్ష ప్రతిపత్తి హేతువాస విశేషం. ఇష్ట ప్రాప్తిజాతిప్రైప్యత్ శ్రీయితే ఆశ్రమాది భేదజ్యోతీవరువదు. అగైయాలే, కాదజ్యో నాన్విసేదుం శబ్దదమాం పేదమెన్టవిదిలే యెల్లాంశోల్లలం.

ఎన్నపయకొఱువీర్ = ఇష్టభేదన్దోణ్ణు ఎన్నప్రయోజనం పెఱుపుదిర్ గోశ్, ఇత్తాల్ ఉజ్జకుక్కేదేనుం నిర్దిష్టదుడ్డో! అహంకారహేతువాగై యాలే, అసర్థకరమామి తనైయమై పుళ్ళవెన్టుకరుత్తు. “ఎన్నపయకొ కెదువీర్” ఎన్టుపాఠమాగిల్, ఇష్టభేదన్దోణ్ణు ప్రయోజనమున్టు కెదువీర్ గోశన్టుగప్పాలే యరుళిచ్చెయ్ దారాగక్కడవదు.

ఎప్పుయిర్ కుమిన్దిరైకోక తన్నడియేకాణుం శరణ్ = ఇన్నారిని యారెన్నదే, యెల్లావాత్తాక్కళుక్కుం శ్రియఃపతియాసవక తిరువడిగళే కాణున్దోళే పుగల్. అగైయాలిన్ద తిరువడిగళిల్ సంబంధత్తైయిట్టు నిరూ పిక్కుమ్బొదు, ఇష్టభేదజ్యోన్టు మిల్లామైయాలే యెల్లామాపాధికం. అదువే నిలైనిన్ద వేషమెన్టుకరుత్తు. “దేహత్తజ్ఞానకార్యేణ వర్ణభేదేనకంఘం | గతిస్సర్వాత్మనాంశ్రీమ న్నారాయణపదద్వయం.” ఎన్టివ్వర్థనాన్, పర మైకాంతి ధర్మత్తిల్ శోల్లప్పట్టదితే.

పదిన్దెజ్జంపాట్టు.

ఎప్పుయిర్ కుమిన్దిరైకోక తన్నడియేకాణుం శరణెన్దత్తై, స్థాపితైక్ కాగ, శ్రియఃపతివిషయ శేషత్వైక నిరూపకరాసవర్ గళుక్కు, మున్పు నిరూపకమాయ్ ప్పొరుం గ్రామకులాదిగళెల్లాం అవక తిరువడిగళే యా మెన్పుమత్తై, సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్ గిటార్.

కుడియుజ్జులముమెల్లాం కోకనగైక్కే ... శ్వేతా
అడియార్ క్కవనడియే యాగుం ... పడియిఁమేల్
నీర్ కొఱ్ఱుపుమాటుగళిఁ నామనిఱముమె ... ల్లాం
ఆర్ కలిఱ్ఱైచ్చేర్ న్నిడు మాయ్ ... స్తు.

కుడియుజ్జులముమెల్లాం = కుడి-గ్రామం, కులం-గోత్రం, విల్లామెవ్వుడు, ముగ్గిం నిరూపకమాయ్ పోరుమవై పలపుముణ్ణైయారే ; అవైయూ వన - చరణసూత్రాదిగళి.

కోకనగైక్కే-శ్వనడియార్ క్కు = శ్రియఃపతియినుడైయ, వడియూ రానవర్ గళుక్కు. కోకనగమావదు - తామరై, కోకనగైయెవ్వుడు - తామరై యీశెవ్వుపడి. శేష్వనెవ్వుడు - నాయకనెవ్వుపడి. ఏవంభూతనానవణ్ తిరువడి గళిల్ శేషత్వమే నిరూపకమాగ పుడైయవర్ గళుక్కు.

అవనడియేయాగుం = అదావదు, మున్ను బొంపాథిక నిరూపకమాయ్ పోవ్వుపడి కుడియుం, కులముమెల్లాంపోయ్, శేషియానవణ్ తిరువడిగళిల్ సుబంధమే నిరూపకమాయ్, అత్తైయిట్టు, వ్యవదేశిక్కుప్పడి యాయ్విడు మెన్దై. ఇరుక్కు, దృష్టాంతమరుళిచ్చెయ్ గిఱార్ మేల్.

పడియిఁమేలెన్దుతొడళి = అదావదు, భూమియిఁమేలుణ్ణాన జల సమృద్ధియైయడైయ నదిగళి నామముం, వర్ణముమెల్లాం, సముద్రత్తై ప్రవేశిక్కువే, పిన్ను కాణవాణ్ణాదపడి పోమాపోలెన్దై. పడి - భూమి, కొఱ్ఱుపుదల్-మిగువదల్, ఆర్ కలి-సముద్రం. “ ఏకాంతీవ్యపదేష్టప్యై నైవగ్రామఃకులాదిభిః । విష్ణునావ్యవదేష్టవ్య స్తస్యసర్వంసపివహి ॥ నర్ద్యా నశ్యతినామాదిప్రవిష్టాయాయధార్ణవం । సర్వాత్మనాప్రపన్నస్యవిష్ణుమేకాం తిసస్తథా.” ఎన్నక్కడవదితే.

పద్మినీతాంపాట్టు.

స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానం పిఱవ్వువర్గళ తన్దమై యనుసంధితిరు
క్కుప్పడిమై, స్వనిష్ఠాకథనముభేన వరుళిచ్చెయ్యగితార్.

తేవర్ మనిశర్ తిరియక్కుత్తావర ... .. '... మాం

యావైయుమల్ల నిలగుముయిర్ ... .. పూవిమ్మిత్తై

ఆరణిక్కిళ్ళే నమలనటివేవడి ... .. వాం

నారణన్దాడైయడిమై ... .. నాన్.

తేవర్ మనిశర్ తిరియక్కుత్తావరమాం = దేవర్గళ, మనుష్యర్గళ,
తిర్యక్కు, స్థావరమాగిళ.

యావైయుమల్లన్ = సకలముమల్లన్. ఓరాత్తా, తాన్ అనేక క
ర్మభేదతాల్, దేవాది చతుర్విధయోనిగళిలుం జనిక్కుమితే. అవ్వో యోని
గళిలే జనితాల్, దేవోహం, మనుష్యోహమెన్దు, అవ్వో దేహజ్జళిలే, అహం
బుద్ధిమైప్పణ్ణి పోరక్కడవదాయిత్తే యిరుప్పదు. అదు, ఆత్మస్వరూపజ్ఞా
నం పిఱవ్వుదర్క్కు మున్బితే. ఇదు, స్వరూపజ్ఞానం పిఱవ్వుదట్టిన్ వార్
త్తైయితే.

ఇలగుముయిర్ = జ్ఞానానందలక్షణమాయ్, ఉజ్జ్వలమానవాత్తా.

నాన్ = ఏవంభూతనాన నాన్.

పూవిమ్మిత్తై యారణిక్కిళ్ళే నమలనటివేవడివాం నారణన్దాడై
యడిమై = అదావదు, “మలర్ మేలుత్తైవాళ్” ఎన్నికపడియే, పూవిన్
మేలే వత్రిప్పాళాయ్, దివ్యాకారైయాన పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లధ
నాయ్, హేయప్రత్యసీకనాయ్, జ్ఞానానందైక స్వరూపనాన నారాయణను
డైయ తిరువడిగళుక్కే శేషమానవనెన్దై. అణ్డెన్దదు-దైవపెన్దెన్దపడి.

అమల నెన్ఱడు - మలప్రతిభటనెన్ఱ పడి. నారణ నెన్ఱడు - స్వవ్యతిరిక్త సమస్త
వస్తుక్కుళం తనక్కు ప్రకారమాయ్, తాన్ ప్రకారియా యిరుక్కుమవ
నెన్ఱ పడి. “నాహందేమోసమర్థోవా సతిర్యక్తావరోపివా । జ్ఞానానం
దమయస్త్యాత్థా శేషోహిపరమాత్మనః ॥ నాహంవిప్రోసచ సరపతిర్వాపివై
శోఽ సశూద్రోనోవావర్ణీసచ గృహపత్నీవసస్థోయతిర్వా । కిన్తుశ్రీమద్భు
వసభవసస్థిత్యపానైకహేతోర్లక్ష్మీభర్తుర్నరహ రితనోద్దాసదాసస్యదాసుః ”
ఎన్ఱక్కుడవదితే.

పది నేమాంపాట్టు.

స్వరూపజ్ఞానం పిఱన్దవన్, తన్నై యసుసంధి త్తిరుక్కుప్పడిన్ఱై, స్వ
నిష్ఠాకభసముఖేన వరుళిచ్చెయ్దార్ కీర్ఠ్ పాట్టిల్. ఐశ్వర్యత్తినుడైయ ఆగ
మాపాయగ్గళం, ఆయస్సినుడైయ న్ఱైర్యా న్ఱైర్యగ్గళమడియాగ, అజ్ఞ
రానవర్ గళుక్కుణ్డొన గర్వకేశగ్గళే, ఆత్మస్వరూపత్తై యజ్జీవనుక్కు
ణ్డొగాడెన్నుమత్తై యురుచ్చెయ్దార్ పాట్టిల్.

ఒన్ఱిడుగవిణ్ణవర్ కోన్ శెల్వమొళ్ళిన్ఱిడు ... .. గ
ఎన్ఱుఱిఱవా దిరున్ఱిడుగ ... .. ఇన్ఱే
ఇఱక్కక్కలిప్ప జువరుమివన్ద్రా ... .. ల్
పిఱక్కుమోతన్ద్రొన్ద ... .. పిన్.

ఒన్ఱిడుగవిణ్ణవర్ కోన్ శెల్వం = దేవర్ గళుక్కు నిర్వాహకనాన ఇన్ఱై
నుడైయ ఐశ్వర్యమానడు, అపేక్షియాదిరుక్కుచ్చెయ్దే, తానే వన్ఱ శర్
న్ఱిడుగ.

ఒళ్ళిన్ఱిడుగ = అప్పడియారున్ఱుళ్ళవైశ్వర్యమానడు, ఇనిక్కుడాడెన్ను
ప్పడి, తన్నొడన్దయమన్ద్రుప్పొయిడుగ.

ఎఱ్ఱమిఱవా దిరున్దిడుగ = ఎక్కాలతిలుం మరణరహితనా యిరున్దిడుగ.

ఇన్ద్రేయిఱక్క = అప్పడిదీఘమాగవిరామల్ ఇన్ద్రదానే మరణమాగ.

కలిష్ట జ్ఞువర్వు మివన్ద్రాల్ పిఱక్కుమోతన్ద్రైన్ద పిఱ = అదా
వదు, ఐశ్వర్యాగమముం, ఆయుస్కైర్యముం, ఐశ్వర్యవిగాళముం, ఆయుః
క్షయముమాగ ప్పిఱ్ఱ ఇరణ్ణు వనైయాగచ్చిన్న వివైన్ద్రాల్, నాట్టార్
క్కుప్పిఱక్కుం గర్వకేశజ్జి, త్తా స్వరూపత్తైత్తా తెలియక్కణ్ణిప్పి,
పిఱక్కుమోవెన్దై తన్ద్రైన్దైయావదు, తనైత్తైన్దై. అదావదు-స్స
స్వరూపజ్ఞానం. “అగచ్ఛతుసురేంద్రత్వం నిత్యత్వంవాద్యవామృతిః తో
షంవాత్రవిషాదంవా నైవగచ్ఛంతిపండితాః” ఎన్నక్కడవదితే.

పదినెట్టాంపాట్టు.

సర్వేశ్వరనానవక్, తత్పక్కల్ భక్తిమాన్ద్రానాలుం, శారించితావి
ఘుఖరాన సంసారిగళోట్టై సంసర్గమన్ద్రైవర్ గళుక్కు సులభనాయ్,
అతాదవర్ గళుక్కు అత్యంత దుర్లభనా యిరుక్కుప్పడియై, యనైవరు
మఱియ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఈసమిళావస్థ రెన్దాలుమెయ్ది ... .. లా
మానిడరైయెల్లా వణత్తాలుం ... .. తానఱియ
విట్టార్క్కెలియక్ విడాదార్క్కఱివరి ... .. యక్
మట్టార్కుఘాయలజ్గల్ మా ... .. ల్.

ఈసమిళావస్థ రెన్దాలుం = ఈసమావదు-పొల్లాళ్లు, అదిల్లామైయాలే,
త్తా తిరువడిగళిల్ ప్పొదుదన్ద్రై ప్రేమమునైయ్దవర్ గళానాలుం. “భక్త్యా
లభ్యస్త్యనన్యయా” ఎన్దరితే శ్రీ గీతాచార్యర్.

ఎయ్దిలా మానిడరై = “ఆసవిడైయే మున్దర్ తా త్తానానారల్లా దార్ మానిడవర్లరైన్దై మనత్తువైత్తే” ఎన్దుం, “శెళ్ళణ్ మాల్ నా మం మున్దారైమానిడమానైయే” ఎన్దుం, జ్ఞానినామ గ్రేసరరాసవర్ గళగ్గుప్పి, భగవద్విషయత్తో డొట్టల్ ముత్తిరియుం పాపిష్ఠరాస తుద్ర మనుష్యురై. ఎయ్దిలొవెన్దదు - ఎయ్దుదలిల్లాదపడియాయ్, భగవద్విషయత్తిసరుగు, కిట్టామైయై చొల్లుగిటదు. ఎయ్దిలరామెన్దు పాఠమాన పోదు, భగవద్విషయత్తి, ప్రతికూలరాసవెన్దు పారుళాగ క్కడవదు.

ఎల్లా వణత్తాయిం = అదావదు, సహవాస, సత్కార, సంభాషణాది యాన సర్వప్రకారతాలుమెన్దై.

తానఱియవిట్టార్ క్కు = తాజ్జళుం పిఱరుమఱిన్దవళవన్దిక్కే, అన్ద ర్యామియాయ్, “ఉళ్ళువారుళ్ళుత్తెల్లా” మఱియుం సర్వజ్ఞనాన తానఱి యవిట్టవర్ గళుక్కు. తానఱిన్ద వైష్ణవత్వముం, వైష్ణవత్వముల్ల, నాడఱిన్ద వైష్ణవత్వముం, వైష్ణవత్వముల్ల, నారాయణనఱిన్ద వైష్ణవత్వమే వైష్ణవత్వ మెన్దు, ఆచ్చాన్నిచ్చై యరుళిచ్చెయ్దారితే.

ఎలియన్ = అవర్ గళుక్కుక్కిట్టలాప్పడి సులభనాయిరుక్కుం.

విదాదార్ క్కఱివరియన్ = అప్పడి విదాదవర్ గళుక్కు కిట్టవాణ్ణాద పడి మిగళుం దుర్లభనాయిరుక్కుం.

మట్టార్ తుభాయలగ్గల్ మాల్ = తన్నిలత్తిలుగ్గాట్టిల్ తిరుమేనియి ల్ సర్వత్తాలేశెవ్విపెల్ ము, మదువెళ్ళమిడుగిఱ తిరుత్తుభాయ్మాళైయాలే అలంకృతనాన సర్వేశ్వరన్. తిరుత్తుభాయ్మాలై, సర్వేశ్వరత్వచిన్ద మితే. “వత్తస్థల్యాం తులసికమలా తౌస్తుభైర్వైజయంతి, సర్వేశత్వం కథయదిత రాం” ఎన్దురుళిచ్చెయ్దారితే భట్టర్. మట్టార్ తుభాయలగ్గల్ మాల్,

ఈ సమిళావస్థ రెండుతొడక్కి విదాదార్ క్కటివరియ నెప్పన్వయం. “భక్తోపి వాసుదేవస్య శాశ్వతః పరమాత్మనః । లోకేషణా దినిర్ముక్తో ముక్తోభవతి నా న్యథా ” ఎన్నక్కడవదితే.

పత్రిస్తదాంపాట్టు.

పుత్ర, దారా, బంధుజన, గృహక్షేత్రాదికల్లాం, అగ్నికల్పమాయ్ కొండ్లు, తాపకరమాప్బడియాన అవస్తై పిఱన్దవర్ గళుక్కు, పరమపద ప్రాప్తి యెలిదామెన్దితార్.

సల్లపుదల్వర్ మనై యాళ్ నవైయిల్? ... .. శై
ఇల్లనిలమా డివైయనైత్తుం ... .. అల్లలెన
త్తోల్ న్నియెరితీయి అచ్చడుమేలవర్ క్కెల్లి ... .. దాం
ఏన్ దరుంవైకున్దత్తిరు ... .. ప్పు.

సల్లపుదల్వర్ = సల్లపుత్రగళ్. అదావదు, గుణహీనరాయ్ దుఃఖావహరాయిరుక్కైయన్దిక్కే, తల్లళ్ వియోగం అసహ్యమామృడి, గుణవాన్యళాన పుత్రరానవర్ గళెనై.

మనైయాళ్ = సల్లవేగిరివితై, ఇట్లుం కూట్టిక్కొళ్ళక్కడవదు. అదావదు, గుణహీనైయాగ విరుక్కైయన్దిక్కే గుణవతియాయ్ స్వచ్ఛం దానువర్తియాన భారైయెన్దై.

నవైయిల్కిశై = బంధుక్కశెన్దుపేరాయ్, ప్రతిహాలరాయిరుక్కైయన్దిక్కే, తల్లళ్ పై సహవాసం, యమైయమెన్నువ్బడి, నిర్దోషరాన బంధుక్కళ్. నవై-కున్ దం. ఇల్లెన్బదు-ఇల్లామై.

ఇల్లం = కీర్త, నల్ల వెన్ఱు శొన్నతై, ఇరుముదూగ మేఱ్ఱొల్లగిఱవల్
 న్దలుఱ్ఱొట్టిక్కొల్వదు. నల్లవిల్లమావదు - కణ్ణవిడమెఱ్ఱుం శిథిలమాయ్ హేయ
 మాయిరుక్కైయన్ఱిక్కే, చూడ, కూడ, ప్రాసాదాదీయ క్తమాయ్, విలక్ష
 ణమాన గృహం. నల్లనిలమావదు - ఊషరమయొరు ముదల్పల్ గొడపడి
 యిరుక్కైయన్ఱిక్కే, కట్టుక్కలం పోరవిలైయప్పడియూన శుఱ్ఱేత్రం.
 నల్లమాడావదు - కొడువైయాయ్ క్కట్టప్పిడిక్కవొట్టామల్, కొలైయిలే
 మేయన్ఱు తిక్కైయన్ఱిక్కే, విధేయమాయ్ బహుక్షీరప్రదంగళానపశుక్కళ్.

ఇవైయనైత్తుం = ఇప్పడి ఓరొన్ఱే విలక్షణమాయ్ నాట్టారుక్కు శుభా
 వహమాయిరుక్కుమివై యెల్లాం.

అల్లలెనత్తోల్ దే = అల్లలెన్ఱిఱశబ్దం, దుఃఖవాచియేయాగిలుం, కీర్త
 చొన్నవల్ దే చొన్ఱిగిఱదానైయాలే, దుఃఖావహమెన్ఱు శొల్లవేణుం.

ఎరితీయిఱ్ఱుదుమేల్ = జ్వలిక్కిఱ అగ్నిపోలే తాపకరమాగిల్.

అవర్క్కెళిదాం ఏర్ దురుంవైకున్ఱత్తిరుప్ప = అవ్వవన్ఱై పిఱవ్ వశి
 కారిగళుక్కు స్వయత్తుత్తాల్ దుప్పొప్పమాన పరమపదత్తిలేపోయ్, అడి
 యార్ గళ్ కుఱ్ఱొణ్ణోడే కూడియిరుక్కుమిరుప్ప శులభమాం. అదావదు,
 ఇప్పడియానపడికారిపాకంపిఱవ్ వర్ గళుక్కు, ఈశ్వరక శీఘ్రమాగ పరమ
 పదత్తైక్కొదుక్కుమెన్ఱ పడి. “తేత్రాడిమిత్రాణిఞ్చనానినాథచ్చిత్రాశ్చదా
 రాఃపశశ్రాగృహణి | త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్కవ్యత్రేర్భవంతిసర్వేప్రతికూలరూ
 పాః” ఎన్ఱు, బ్రహ్మణ్ణచ్చురాణత్తిల్, శ్రీహస్తీగిరి మాహాత్మ్యత్తిల్ శొల్ల
 ప్పట్ట వచనం, ఇప్పట్టిల్ శొన్నవర్థత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంధేయం.

ఇరుపదాంపాట్టు.

తత్ పక్కల్ భక్తరాసవర్గో, తత్కళుక్కు అహితమెస్తు అఱియాదే, చాపల్యతా లే తుద్రగ్భాసవర్గీ త్ ఇలవర్గై విరుమ్మి, ఇత్తై త్తరవేణుమె న్ణవేషీత్రాలుం, హితపరనాన వీశ్వరక్ అత్తైక్కోడాదే ముటుత్తువిదు మెన్ణత్తై సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్యిగిఱార్.

విరుష్పఱిసుంతొణ్డర్ కుక్కు వేణ్ణమిదమల్లా ... .. త్
తిరుప్పొలిన్దమార్బ సరుళి శెయ్యుక్ ... .. నెరుప్పై
విదాదేమక్కువి విక్కువరున్ది నా ... .. లుం
తదాదేయొట్టియ మో తా ... .. య్.

విరుష్పఱిసుం = విరుష్పత్తైప్పణ్ణిలుం. అదావదు, ఇదుణ్ణా గాదపోదు ఇవర్ గో క్లేశప్పడువర్ గశెన్నుమ్మడి, సాదరమాగ వవేషీక్కిలుమెన్డై.

తొణ్డర్ కుక్కు = తత్ పక్కల్ భక్తరాసవర్ గళుక్కు. తొణ్డెన్దిఱ శబ్దం, శేషత్వత్తుక్కుం వాచకమాయ్, చాపలత్తుక్కుం వాచకమాయ్ పోరువదానైయాలే, యివ్విడత్తిల్ చాపలవాచకమాయ్కోణ్ణు, భక్తిమై చొల్లుగిఱదు.

వేణ్ణమిదమల్లాల్ = అదావదు, అవర్ గళుక్కు వేణ్ణవదాన హితత్తై యొట్టియ. వేణ్ణమిదమెన్డదు, అవర్ గళునైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు అవే షీతమానహితమెన్డపడి.

తిరుప్పొలిన్దమార్బక్ = పెరియ పిరాట్టియా రెఱున్దరుళి యిరుక్కై యాలే, ఉజ్జీవమాన తిరుమారైబ్బ యునైయవక్. తిరుప్పొలిన్దమార్బ నెన్డరు-తిరువాలవన్ద పొలిన్దెయ్నైత్తాన మార్బ నెన్డపడి. తిరుమార్బడ గ్గళుం ఇవల్ తిరుమనియిల్ లేజస్సాలే వ్యాస్తమా యిరుక్కుమాయిల్.

ఆగవితే, “కరుమాణిక్కకుష్టతుతామరైప్పోల్” ఎన్టుం, “కరుమాణిక్కమలైమేల్ మణిత్తడన్దామరైక్కాడుగళోపోల్” ఎన్టుం, తొడిగ్గిదివ్యావయవజ్గలైచ్చొల్లుమిడత్తిల్ అల్లాద అవయవజ్గళోపాది శివస్థిరుక్కుమదాగ త్తిరుమ్మరైచ్చి మున్ద ఆచ్చొల్లిల్ యు. ఆగ, విప్పడియిరుక్కిరితిరుమ్మరైచ్చి యుడైయవన్.

అరుళశియ్యాన్ = అదావదు, ఇవర్ గళాశైప్పట్టు అపేక్షిత్రాలుం హితపరనాగైయాలే మణుత్తువిడుమి తనైయొత్తియ, అపేక్షిత్రత్తక్కాదానెన్దై. అరుళుదల్-కొడుత్తల్. అవర్ గళపేక్షియానిక్కచ్చెయ్దే, యనుకొడాదే మణుత్తువిడుమెన్దత్తుక్కు దృష్టాంతమరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

నెరుప్పై ఇత్యాది = అదావదు, విశైవదఱియాద శిలుప్రజై, అగ్ని, దాహకసెన్దఱియామల్ అదినుడైయ బౌజ్వల్య మాత్రత్తైక్కణ్ణు అత్తై విదాదే, అదిలే విఱునైక్కు యత్తిత్రాలుం, అదు ప్రజైక్కు నాశకమెన్దఱియుం మాతావాసవళో అదిల్ విఱాదపడి తనైయా వొట్టియుమోవేన్దై ఇత్రాలప్పడియే యవనుం, అవర్ గళపేక్షిత్రాలుం, అదు కొడాదే మణుత్తువిడుమెన్దదాయిల్ యు. “యచితోపిసదాభక్తైర్నాహితంకారయేధరిః | బాలమగ్నోపతంతంతు మాతాకింసనివారయేత్” ఎన్నక్కడవదితే.

ఇరుపత్తోరాంపాట్టు.

త్రయఃపతియానవన్, తన్ పక్కల్ భక్తరాసవర్ గళుక్కు, అలిమాత్రజ్గళాన దుఃఖజ్గలైచ్చెయ్యినుం, అదు అవర్ గళో పక్కల్ నేహకార్యమెన్నుమత్తై, సదృష్టాంతమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుమన్బర్ గళే పా ... ల్
 వేరిచ్చరోరుగై కోఁ మెయ్న్మలమాం ... తేరిల్
 పొలుత్తక్కరిదెనిలుం మైన్దనుడణ్వు ... ి. శ్చై
 అణుత్తక్కైతాదై యన్ ... ..

ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుం = తుయర్ - దుఃఖం, పెరున్దుయర్ -
 మహాదుఃఖం, ఆరప్పెరున్దుయరెన్దైయాలే, మిగవుం పెరుం దుఃఖమెన్దు పడి.
 తుయరే, ఎన్నిట అవధారణతాలే, నడుపురు సుఖవ్యవధానమిల్లామైమొచ్చి
 ల్లుగిడు. శయ్దిడినుమెన్దురు-ఇవర్ గళే ప్రార్థ కర్మఫలమాయ్ వన్దుదా
 గిలుం, ఫలప్రదనవనానైయాలే, పూర్వాపూర్తరాపు ప్రార్థఖిడ్డజ్జశ్శెల్లాం
 కట్టిక్కైటవనుక్కు, ఇత్తైయు జ్ఞుక్కైక్క వరిదన్బితే ; హితరూపమాగ
 అవనవన్బై అనుభవిప్పిక్కైయితే, ఇవనుక్కిరు అనుభవిక్కవేణ్బుగిడు.
 ఇదుదానివనుక్కుడైన ప్రకృతి ప్రాకృతజ్జలిల్ వైరాగ్యత్తై ప్పిటిప్పిక్కై
 క్కాగ చెప్పియ్గిడితే.

వేరిచ్చరోరుగై కోఁ = పరిమళ ప్రచురమాన తామరైపై వాసస్థాన
 మాగవుడైయ పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనానవఁ. ఇప్పడి యివర్ గ
 లుక్కుదుఃఖత్తై విశ్చైక్కైటతుక్కు, అవళుం కూట్టుప్పాలేకాణుం ; హిత
 రూపమానైయాలే యవళుం కూడుమితే. నిగ్రహతాలే శయ్యలితే నిషే
 ధిప్పరు. అనుగ్రహతాలే శయ్నైయనైయాలే అనుమతిపణ్ణి యిరుక్కు
 మాయిన్దు.

మెయ్న్మలమాం = పారమర్థికస్నేహకార్యమాం. మెయ్న్మలమెన్దు
 దు-మెయ్యన స్నేహమెన్దు పడి.

తేరిల్ = ఆరాయల్. తేరుదల్- ఆరాయ్దల్. “ వేరిచ్చరోరుగై
 కోఁ అన్బర్ గళే పాల్ ఆరప్పెరున్దుయరే శయ్దిడినుం తేరిల్ మెయ్న్మ

లహం” ఎన్ను, అన్వయం. ఇదుక్కు దృష్టాంతమగు చెప్పియితార్ మేల్.

పాటుత్తఱ్ఱు ఇత్యాది = అదావదు, అవనుక్కు యిగు పాటుక్క-
ప్పొగాదెన్ను, తోల్గోయిరున్దాలుం, పుత్రనుడైయ శరీరత్తిల్ గ్రంథిమై
హితబుద్ధియాలే ఛేదిత్తైక్కు అనుమతిపణ్ణం పితావై ప్పొలేయెన్దై. “హరి
రుఃఖానిభక్తేభ్యో హితబుద్ధ్యాకరోతివై | శస్త్రైశ్చరాగ్నికర్తాణి స్వపుత్రా
యయథాపితా” ఎన్నక్కడవదితే.

ఇరుపత్తిరణ్ణాంపాట్టు.

ప్రారబ్ధ కర్మానుభవం, పణ్ణవేణుమాగిల్, ఇజ్జన్మత్తశవవిత్తే, జన్మాం
తరత్తిలుం పోయనుభవిక్కవేడ్డి వరుమోవెన్న, సంబంధజ్ఞానపూర్వకమాగ
అవకా తిరువడిగళిలే, శరణం పుగున్దార్క్కు ప్పిసెప్పరు జన్మం పిఱవ్వును
భవిక్కత్తక్క కర్మముణ్డోవెన్నితార్.

ఉడైమైనానెన్ను ముడైయానుయి ... .. రై
వడమదురై వ న్దుదిత్తానెన్నుం ... .. తిడమాగ
అఱిన్దవన్దన్దాళి లనైన్దవర్క్కుము ... .. ణ్డో
పిఱన్దుపడు నీడుయరం ... .. కె.

ఉడైమైనానెన్నుం = నానుడైమైయెన్నుం. తన్నుడైయ స్వత్వత్తైయుం.

ఉడైయానుయిరై వడమదురై వ న్దుదిత్తానెన్నుం = ఇవ్వాత్తావైయు
డైయవకా, ఇత్తై సంసారత్తిల్ నిన్ను మెడుత్తైక్కాగ శ్రీమధురైయిల్
వన్దావిర్భవిత్తునిష్టవనుడైయ స్వామిత్వత్తైయుం.

విద్యమాగ వఱిన్దు = దృఢమాగవఱిన్దు. తత్వస్థితిమై యారాయ్ న్దాల్, ఇత్తలైక్కు- స్వత్వముం, అత్తలైక్కు- స్వామిత్వముం, వ్యవస్థితమాయితే యిరుప్పరు. ఆయైయాలే, ఉడైన్దు యాన వివనిరున్ద విడలిలే వరువానుం, ఇవనైత్తన్నుడనే శేర్ త్తుక్కుత్తువానుం, శేర్ న్దాల్ త్తై కేటాగ ఉగప్పాను మవనాయిగ్గు. ఆగవితే, “ప్రాప్తాపుం, ప్రాపకనుం, ప్రాప్తిక్కుగప్పానుం అవనే” ఎన్దు, పిల్లై లోకాచారియ రురుచ్చెయ్దడు. విద్యమాగ వఱిన్దెయివడు, ఇప్పడి యిరుక్కిట సంబంధత్తై సంశయవివర్యయ ముటవఱిన్దె. ఇప్పడి, ఇస్సంబంధత్తైయఱిన్దు,

అవత్తై తాళిన్దై వర్ క్కుం = స్వామియానవత్ తిరువడిగలిలే, భార్యవాత్సవ్రద్రైయైయాలే శరణంపుగున్ద వర్ గళుక్కుం.

ఉన్దో పిఱన్దు పమనీదుయరం పిన్ = అదావడు, పిన్బెరు జన్మం పిఱన్దు ఆనుభవిక్కున్దుక్కు నీఘణమాన కర్మముండోవెన్దె. శరణాగతరానానా. “రాగిలప్పోదే ముత్తరాన్దెయం, దృష్టరాగిల్ ఆరబ్బ శరీరావసాన చ్చిలే ముత్తరాన్దెయమైయ, జన్మాంతరాన్వయమిల్లెయితే. “ఆర్త నామశుభదా సృష్టదేవత్యావ్యాసా । దృష్టానామపిజంతానాం దేహం తరనివాటి” ఎన్దు, ప్రపత్తిస్వభావం శొల్లుగిట శాస్త్రమే, ఇవ్వర్థత్తైచ్చిన్లునిట్టదిత్. ఆయైయాలే యాయిగ్గువరుం, ఉండోవెన్దె రురుచ్చెయ్దడు. “స్వత్వమాత్మనిసంజాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితం । ఉభయోరేష సంబంధో న పరోభిమతోమరు” ఎన్నిట శ్రీవిష్ణుభర్తవచనం ఇప్పటిల్ శొన్న స్వ స్వామి సంబంధత్తుక్కు ప్రమాణమాగ వసుసంశయం.

ఇరుపత్తుమూన్దాంపాట్టు.

పూర్వాశుబలత్తై యసుసంకల్పే, అకు సమ్మేనన్దుసలియుమెన్దు తళరు
 ౪౭ తిరుప్పవ్విళ్ళై వైగోగ్గిరి పాశురత్తాలే, శరణాగతనానపిన్దు పూర్వాశు
 భామాన ముఖానుభవ మ్మిన్దైయెన్దున్దున్దై, సకలరు మఱియుమ్బడి యగుతి
 ప్పెయ్యగితార్.

ఊళివిన్దైక్కుఱుమ్బు రోన్దురావక్కన్త ... .. జ్ఞై
 ఏత్తైమసమే యినిత్తళరేన్ ... .. ఆళివన్దై
 తన్నున్దీన్ద్రవీన్ద్రు శరణన్దిరున్దురుక్కా ... .. ల్
 శొన్నదట్టేనున్దొ మయి ... .. ర్.

ఊళివిన్దైక్కుఱుమ్బుర్ = పత్తైయదాగ నాన్దిక్కు-ప్పట్ట కర్కమాగిరి
 ముఱుమ్బుర్. ఊళి ఏన్దును-పత్తైమే, ఊళివిన్దై ఏన్దును-పత్తైయవిన్దైయెన్దు
 పడి. ఇత్తార్ పూర్వాశున్దైచ్చొన్దిరిరు. కర్కజ్జిల్లై క్కుఱుమ్బురెన్దిరిరు,
 చేతన సమాధియాలే. ముఱుమ్బురానవర్గల్, బలత్తాలే నాన్దైత్తంపక
 మాక్కి మూలైయడి నడన్దుమాప్పాలే, కర్కజ్జళం ఇన్వాత్తాన్దైత్తం వళ్ళయే
 యిమ్మిన్దు మూలైయడియే నడన్దుమనై యిన్దే.

ఓట్టరువరెన్దజ్జై = ఓడివరువరెన్దు భయప్పట్టు. ముఱుమ్బురాన్దైయాలే
 ఓట్టరువరెన్దిరిరు. కిన్దొచ్చొన్న కర్కజ్జల్, శీఘ్రగతియాయవన్దు సలియు
 మెన్దు భయప్పట్టు.

ఏత్తైమసమే = అఱివిలియాన నెజ్జే! అదావదు, శరణ్య వైభవ
 ముం, శరణాగతి వైభవముం, శరణాగతన్ పెయింపేయిం, అఱిన్దైక్కు
 త్తక్కవశవిల్లాద నెజ్జేయెన్దై.

ఇనిత్యశరత్ = ఇదుక్కు ముస్సు లశర్ న్దాయాగిలుం, ఇనిత్యశరాడే
కాళి. ఇత్రాల్, తిరువుళ్ళత్తై, “మాళువః” ఎన్నితార్. ఇని, యెవ్విడి
కరుత్తై వ్యక్తమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

అబ్బివణ్ణన్ = గంభీరస్వభావన్. అబ్బిక్కే, కడలేపోలే. శ్రమహర
మాన వడివైయ్యుడైయవ నెన్నుమాం.

లన్నదిక్కిళ్ళ వీళ్ళన్దు = “అబ్బివణ్ణనిన్నబియ్యిడైయడైన్దే” ఎన్నిట
పడియే, అవన్ లురువంగళిన్ కీళ్ళవిడున్దు.

శరశ్చిరున్దు = “త్వమేమైపాంపఘాతోమేభవ” ఎన్నిటపడియే,
నీయే యెనక్కు శరణమాగ వేరుమెనక్కితు.

బరుక్కూల్ శొన్నరట్టిన్ = ప్రపత్తి, సక్రత్కరణీమై యున్నాయాలే,
ఇప్పడి సక్రమచ్చారణంపట్టెర పిన్దు.

ఉణ్ణోతుయర్ = అదావదు, ఇప్పడి శరణాగతనాసపిన్దు పూర్వాఘ
భలమాయ్ వరుగిట దుఱికుణ్ణో ! శరణాగతనాసపాడే పూర్వాఘైత్తై
రాఘ ప్రారబ్ధి ఖణ్ణిణ్ణన్దుం కిళ్ళియుణ్ణిపావ్ మెన్నిట ప్రమాణబలత్తై నినైత్తు.
ఉణ్ణోవెన్నితార్. “మాశీర్త్తందమనోవిచిత్త్య బహుభాయమీశ్చరంయతనా!
నామీసప్రభవంలిపాపంపవ స్వామీసనుశ్రీధరః । ఆలస్యంవ్యవసీయభక్తి
సులభం భాయస్వనారాయణం । లోకస్యవ్యసనావనో ధనకరోదానస్య
కింసక్షమః” ఎన్నిట, శ్రీముకుందమాలైయిల్ శ్లోకత్తై, ఏలైమనమే ఇనిత్య
శరత్ ఎవ్విడుక్కు, సంపాదమాగ చొప్పిలువర్ గళి.

ఇరుపత్తునాలాంపాట్టు.

ఉత్తరాఘ బాహుశ్యత్తై నినైత్తు శ్చరగుగిఱిరుపుశ్యత్తై త్రేన్ దుగిఱి
పాశురత్తాలే, సర్వేశ్వరన్ ఉత్తరాఘత్తిల్ కణవైయానెన్దుమత్తై, సక
లరుమఱియే వరుళిచ్చెయ్గిఱార్.

వణ్ణపడితుళబ మార్బనిదైచ్చెయ్దపి ... ..
ఉణ్ణపలవె న్దుళవళరేల్ ... .. తొణ్డార్ శెయ్యుం
పల్లాయిరంపిల్లైగళ్ పార్ త్తిరున్దుంకాణుళ్ళ... ..
ఇల్లాదవన్దాచి ... ..

వణ్ణపడితుళబ మార్బనిదైచ్చెయ్దపిల్లై = మఘపానార్థమాగ వణ్ణగళ్
సర్వకాలముం పనిన్దు పిడక్కిఱ తిరుత్తుఱాయాలే అలక్కొతమాన తిరు
మరైచ్చెయ్దైయవన్ విషయత్తిల్ శేయవ మన్ గొడ్డళాననై. ఇహ్
దిన్ద విశేషణం శొల్లిన్దు, శరణాగతరానవర్గత్తై అనుభవిష్పిత్తై
క్కాగ సర్వకాలముం తనై యలక్కొత్తుక్కొడ్డిరుక్కుమవన్, అప
ర్గళ్ ప్రామాదికమాగ పణ్ణం మన్ గొడ్డళిల్ కణవైయానెన్దు తోగ్దు
క్కాగ.

ఉణ్ణపలవెన్దు = ప్రకృతియొ డిరుక్కైయాలే, మనూవాక్కాయళ్ళ
ళాల్ శేయ్దవై పలపుముణ్డెన్దు, ఒన్దుం శెయ్యక్కడవైమల్లో మెన్దిరున్దా
లుం, ప్రామాదికమాగ పన్దు పుగురుగిఱవై పలపుముణ్డితే; అత్తై నినైత్తు.

ఉళవళరేల్ = నెళ్ళే! తళరాదేకోళ్. ఉళమెన్దదు-ఉళమెన్దపడి
యాయ్ సంబుద్ధియా యిరుక్కిఱదు. తళరామలిరుక్కత్తక్క దరుళి
చ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

అర్జున్ శెయ్యం = తా పక్కల్ భక్తరాసవర్గళ్ శెయ్యం
తాణ్ణరెట్టదు-చపలరెట్టపదియాయ్, భక్తరాసవర్గళ్ శెన్టపది అన్ఱిక్కే,
తనక్కు శేషభూతరాసవర్గళ్ శెన్టబ్రహం

పల్లయిరంపిటైగళ్ = గుణత్రయశ్రయమాన దేహత్తోడే యిరుక్కై-
యాలే రజస్తమస్సుక్కళాలే కలగ్గి, కరణత్రయతైలుం ప్రామాదికమాగ
నాళ్ దోటుం శెయ్యమనై అనేక మనైయాలే, అనేక మయిరం పిటైగ
శెన్ఱిటార్. పిటై-కున్ఱం ఇటైల్, “అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ
భగవదపచార భాగవతాపచారా సహ్యపచారరూప నానావిధానం తాప
చారా” ఎన్ఱవగ్గై చ్చొల్లుగిటదు

పార్ తిరున్ఱుం = సర్వజ్ఞనానైయాలం, అంతర్యామి యానైయా
లుం, సర్వకాలముం సర్వరుచైయ వ్యాపారముం పార్ తుక్కొట్టిరుక్క-
చ్చెయ్దేయం

కాణుజ్గణిల్లాదవన్ఱా చిటై = అదావదు, అవర్గళ్ శెయ్యంపిటైగళై,
దగ్గిక్కుంకణిల్లాదవన్ఱా కాణ్ శేషియానవనెన్ఱై ఇప్పొదు కణ్ఱెగిటదు, జ్ఞాన
త్తైయితే అదిల్లాదవనెన్ఱైయాలే, ఆత్రితర్ శెయ్యంకున్ఱుగ్గళిల్, అవిజ్ఞా
తాపాయిరుక్కు-మెన్ఱదాయ్దాన్ఱు “అవిజ్ఞాతాహితానా మగన్ఱుక
మలేక్షణః | సదాజగత్సమస్తం చ పశ్యన్నపిహృద్భితః” ఎన్ఱక్కుడవదితే

—
తిరుపత్తెజ్జంపాట్టు.

కాణుజ్గణిల్లాదవన్ఱా కాణెన్ఱు ఉత్తరాఘత్తిల్ అజ్ఞనాయురుక్కు మె
న్ఱొక్కిన్ఱ్; పూర్వాఘంతన్నిలే దేనుమెన్ఱై దగ్గిటైలుం, వత్సలనానైయా

లే, యత్తై భోగ్యమాగ క్కొశ్శుమహాభీయ, అత్తైయిట్టు అవర్గళైయిగ
భూనెస్తుమత్తై, సప్పప్టాంతమాగ వరుళిఛ్చెయ్గితార్.

అగ్గ్ మమురైక్కి లదైన్దవర్ పాలమ్మునై ... .. హోణ్
కుగ్గ్ మముణర్ నిగ్గుం కొళ్ళైయసా ... ఎగ్గ్ శేతణ్
కన్దిసుడమ్మిణ్ వట్టువమ్మైకాదలి... .. స్వ
దన్దదనైయిన్దగద ... .. వా.

అగ్గ్ మమురైక్కిల్ = అబుధియానమశొల్లిల్. అదావదు, పరమాగ్ధ
మానదు శొల్లిలెన్దై

అదైన్దవర్ పాల్ = ఆశ్రితదానవర్గ్ శక్తల్.

అమ్మన్నైకో = శ్రియఃపతియానవణ్. అవళ్ళే పురుషకారమాగ
వితే అడియి లగ్గీకరిల్లదు; అప్పడి యగ్గీకరితైల్, పిన్నైయెస్తు మొక్క,
అవర్గళే శక్తల్ వత్సలనా యిరుమ్మమాయిగ్గ్. తాణ్ కాట్టిక్కొన్
దుత్తవర్గళై, యవణ్ కైక్కొణ్డవదినురత్తై యఱిగైక్కాగ, అవళ్ళే
తానే యవర్గళే కుగ్గ్ మగ్గళైక్కాట్టినాలుం, “ఎన్నడియారదుశెయ్యా
ర్, శెయ్దారేల్ నస్తుశెయ్దా” రెన్ను మవనిత్తే.

కుగ్గ్ మముణర్ నిగ్గుం కొళ్ళైయసా = అదావదు, అవర్గళే
కుగ్గ్ మగ్గళైదర్శిత్తు, అదదియాగ అవర్గళై ఇగ్గ్ మ్మవిడుం స్వభావత్తై
యదైయవసావెన్దై. కొళ్ళై-స్వభావం. ఇతైలవళ్ళే పురుషకార పుర
స్కరమాగ తన్నాలే యగ్గీకరిక్క ప్పట్టవర్గళుడైయ కుగ్గ్ మదాణ్ ముద
లిలే యుణరక్కూడాదు, ఉణర్ న్దాలుం, వాత్సల్యత్తాలే యత్తై భోగ్యమాగ
క్కొశ్శుమహాభీయ, అత్తైయిట్టు అవర్గళై యిగ్గ్ మ్మకూడా దెన్నుమిడం
శొల్లిగిడు. ఇగ్గుం కొళ్ళైయసోవెన్ది అవిదితే, కుగ్గ్ మత్తైయుణర్ న్దానా
గిల్ అత్తై భోగ్యమాగ క్కొశ్శుమి త్తనైయెన్ది అవణ్ కైక్కాట్టిగిడు.

ఎన్కే = ఎన్నే! అవనుడైయ వాత్సల్య ప్రకార మజీయాదారితే
యగ్గుమెన్దు నిన్దెక్కి-అవర్ గళెన్దు, ఎన్నేయెన్దిటార్. అవణ్ వాత్సల్య
మొక్కరు దృష్టాంత మరులిచ్చెయ్ గిటార్. మేల్.

తణ్ కన్దినుదప్పిణ్ వగువన్మోకాదలిప్ప దన్దవనైరొన్దుగన్దవా =
ఎన్దు, అదావదు, శువదుపన్దు తరైయిల్ పుల్ కన్దాదదా యిరుక్కచ్చె
యదే, తణ్ కరైయిల్ సిన్దుం విన్దున్ద కన్దినుడైయ పుదప్పిల్ వగుమైన్ది
యన్మో సేహిత్తు భుజిప్పను; ఆన్దు అత్తెప్పెన్ద్రవత్తాలే, యదిణ్ పక్క
లుగన్పెయియడైత్తాన పనువానదన్దై. ఇదుదాణ్, సర్వేశ్వరసుడైయ వాత్స
ల్యత్తుక్కు దృష్టాంతమగ సమంబు మరులిచ్చెయ్యమదితే. “ప్రపన్నాణ్
మాధవస్వ ర్వాణ్ సోమేణప గృహ్యతే! అద్యజాతంయథావత్సం సోమే
ణసహవత్సలా” ఎన్నక్కడవదితే. ఇన్ద జ్ఞోకత్తిల్ పరిగృహ్యతే ఎన్దిట
నిదు, అవణ్ పుగ్గుసళం ఎన్దపది.

ఇరుపత్తాతాంపాట్టు.

ఆచార్యప్రసాదత్తాలే యవనరులిచ్చెయ్ ద శరణాగతియినుడైయ వభా
న్దై యనుసంగిత్తు విశ్వసిత్తిరుక్కుమవర్ గళే, శరమపదత్తిల్ పోయ్ భగవ
త్క్రొకర్వపరరా యిరుప్పచెన్దిటార్.

తప్పిల్ మరువరుళాల్ తామరైయ్యాణాయగ ... న్దణ్
ఒప్పిలిడిగళ్ నమ క్కుళ్ళత్తు ... .. వైప్పెన్దు
తేటియిరుప్పార్ గళే తేశుపాలివైకు ... .. ప్ద
తేటియిరుప్పార్ పణిగ క్కేయ్ ... .. న్దు.

తప్పిల్ కురువరుళాల్ == తప్పిల్లద గురువినుడైయ వరుళాల్ అదా వరు, జ్ఞానానుస్థానజ్ఞులారు తప్పిల్ దరిల్లద ఆచార్యనుడైయ ప్రసాద త్తాలేయై.

తామనైయళ్ నాయగడ్డక్ == శ్రియసమయానవక్ అన్నుడైయ. ఇత్తాల్, శ్రీచుల్ పద, నారాయణపదజ్ఞుల యైనై చొల్లుగిడు. ఎజ్జనే యెన్నిల్, తామనైయళ్ నాయగడ్డక్ యాలే, పురుషకారభూతైయన పిరాట్టియోమణ్డన నిర్వహాగత్తైయం, నాయగడ్డక్, ఎన్నిట సరప్పాలే ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకమాయం, ఆశ్రితకార్యాపాదకమాయమవ్వ వాత్సర్యాదియం. జ్ఞానాదియమాన గుణజ్ఞుక్కు, ఆశ్రయమాయరుక్కు మాకారత్తైయం శొల్లుగైయాలే.

ఒప్పిలిగళ్ == ఒప్పిల్లద ఒకవడిగళ్. ఇత్తాల్, “చరణా,” ఎన్నిట పదత్తిల్ అక్షతై చొల్లుగిడు. తిరువడిగళ్ ఛొప్పిల్లనైయం వరు-సవర యంతరని రవేడుచాయరుక్కె.

సమక్కుళ్ళువై పెన్దు == ఆనించన రాయ్, అనన్యగతికాన సమక్కు- హృదయత్తిలిరుక్కిట శేమనిధియెన్దు. ఇత్తాల్, సరణపదత్తియం, శ్రియా- పదత్తిలుముణ్డన వర్ధజ్జై చొల్లుగిడు. ఎజ్జనేయెన్నిల్, వై పెన్దు తన్నై కొణ్డు సకలముముణ్డాక్కిక్కొళ్ళుం; శేమనిధియగా చొల్లుగైయాలే, ఉపాయత్వత్తైయం, ఉళ్ళుత్తువై పెన్దు, హృదయసంబంధత్తైయం, తద్విష- యమాన మాసన స్వీకారత్తైయం శొల్లుగైయాలే. ఇప్పడి యనుసందిత్తు.

తేటియిరుప్పార్ గళ్ == ఇవ్వమసంధానముణ్డానాలుం, మహావిశ్వాసం వేణుమితే. అగ్నేయాలే యప్పడి విశ్వనిత్తిరుక్కుమవర్ గళ్.

తేకుఫాలివైకుంఠతేజః = అదావదు, భగవదనుభవ కైంకర్యజ్ఞశుక్కు
అనురూపమాన దేశమెన్నుం, తేజస్సుమిక్కిరుక్కిరింప వైకుంఠ త్తిలేపోయి.

ఇరుప్పార్ పడిగక్కేయ్దు == పడిగకుక్కేయ్దురుప్పార్ పడిగకెన్దు,
భగవత్కైంకర్యజ్ఞతే చొల్లిగిరి అడుక్కేయ్దురుక్కైయూవదు, అను
రూపమాన పడిగారిగరాయిరుక్కై. ఇరుప్పారెన్దు, ఇరుప్పరెన్దుపడి
అన్నిక్కే, పడియెన్దు తిరువనంతాళ్ వానాయ్, బహువచనం పూజ్య వాచి
యాయ్ పురు యిరుప్పరెన్దుపుమాం అదావదు, తిరువనంతాళ్
వాణ్, “ శెన్దొన్దుకైయూం ” ఎన్నిటపడియే, అఖిశేష వృత్తిగిలిం
అధికృతనాయురుక్కుమాపోలే, అశేషశేషవృత్తిగిలిం, అన్నితరాయిరు
ప్పొందై “ ఆచార్యస్వప్రసాదేన మమసర్వమభిప్సితం । ప్రాప్నోయా
మీతివిశ్వాసో యస్యాస్తిసనుభవవేత్ ” ఎన్నక్కడవదితే

ఇరుపత్తేమాంపాట్టు.

ఉజ్జీవసూపాయ మఱియూదారు, అత్తై యుపదేశిక్కు మవర్గశ్
సక్కల్ శేర్ న్దఱియూదారు, చరమజ్ఞోక్తార్ తై విశ్వసియిదవర్గకుం,
పరమపద త్తిలేఱ్పెటాదే భవదుఃఖమగ్న రాయ్ పోరువర్గకెన్దిటార్.

నెఱియఱియూదారు మఱిన్దవర్పాల్ శె ... .. న్దు
శెఱిదల్ శెయ్యో త్రిమనత్తర్ తాముం ... ఇత్తైయరైన్దు
త్తేటాదవరుం తిరువ.డన్దెకోనుల ... .. గ
త్తేటారిడరదున్దు వా ... .. ర్

నెఱియఱియూదారు == సంసారత్తై త్తప్పవిక్కుముపాయమఱియా
తాన్దుం నెఱివఱ్చియాయ్, ఉపాయత్తెచ్చొల్లిగిరిదు.

అఱిదవర్ పాల్ శెన్టు శఱిదల్ శెయ్య త్రిమన త్తర్ తాముం = ఉజ్జీవ
నోపాయ మఱిదవర్ గళ్ పక్కల్ శెన్టు, అవర్ గళ్ ఇత్తై త్తజ్జకుక్కుపదే
శిత్తైక్కుఱుప్పాగ, ప్రణిపాతాని వాదనపరిప్రశ్న సేవారూపమాన శఱి
దనై చెయ్యదే, సజాతీయబుద్ధియాలే, యవర్ గళ్ పక్కల్ వోష దశక
సంపణ్ణియిరుక్కుం, దుష్ట హృదయరానవర్ గళ్ తాజ్జకుం

ఇత్తైయైన్దు తేతాదవరుం = సర్వేశ్వరక గీతోపనిషదా చార్య
నాయ్ నిన్దు, సకాతాక్కుళుం ఉజ్జీవిత్తైక్కుఱుప్పాగ అజున వ్యాజ
తాలేయరుళిచ్చెయ్ ద వరమణ్ణోకత్తి - స - తై విశ్వసియిరువర్ గళుం

తిరుమడకైకోనులగ తేతార్ = “తిరుమల్ వైకుంఠం” ఎన్ని ఆపడినై,
శ్రియఃపలియినుడైయ లోకమాన శ్రీ వైకుంఠ లిల అప్పెతార్ గళ్

ఇదర్ మన్దువార్ = సంసారదుఃఖుగ్గురాయ్ ప్పొరువర్ గళెన్దు “అజ్ఞ
శ్చాశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మావినశ్యతి | నాయం లోకో స్తినవో న సుఖం
సంశయాన్మనః” ఎన్దు, శ్రీగీతైయిల్ ఆవనరుళిచ్చెయ్ ద వదనం, ఇప్పా
ట్టిల్ శొన్న వధాత్తుక్కు సంవాదమాగ వసుసంధేయం

ఇరుపత్తెట్టాంపాట్టు.

కీర్తిరణ్ణుపాట్టాలే, పరమపదత్తిల్ పోమవర్ గళ్ పడిన్దైయం, పోవాద
వర్ గళ్ పడిన్దైయం, అరుళిచ్చెయ్ దార్; ఇని ఇప్పాట్టిల్, పరమపదత్తిల్
పోమవర్ గళుక్కు, ఇప్పేల్ ముక్కడియాగ చొన్న శరణాగతియానదు,
తన్నై యవలంబిత్తు నిఱుమవణ్, ఉపాయాంతరత్తిలే కైవైక్కిల్,
తాణ్ రక్షకమాగాదే తన్నైక్కొన్దు నమ్రుప్పబిన్దు, సప్రప్టాంతమాగ
వరుళిచ్చెయ్ గిటార్.

శరణాగతిమన్త్రోర్ శాదనత్వైష్ఠ్యోన్మీ ... .. ల్
 అరణాగాదజ్ఞనై తత్తాశేన్మై ... .. మురణ్మయ
 కట్టియదువేటోర్ కయిలుకొణ్ణార్పదత్ ... .. మున్
 విస్మపడైపోల్ వి... .. దుం.

శరణాగతి == “అనన్యసాధ్యస్వాభీష్ట మహవిశ్వాసపూర్వకం । తదే
 కోపాయతాయావ్నా ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః” ఎన్టుం, “అహమస్మ్యప
 రాధానా మాలయోగించనోగతిః । త్వమేవోపాయభూతోమే భవేత్ప్రసా
 థానామతిః” ఎన్టుం, శొల్లుగిటపడినే, మహవిశ్వాస పూర్వకమాగ, అకొ
 చననాయ్, అనన్యగతియూన వశికాయాలే అనుష్ఠిక్క స్వమమదాయ్,
 “ఆర్తానామాశుభదా” ఇత్యాదివ్వడియే, అమోఘైయాయ్కొణ్ణ,
 కార్యం శేయ్యం శరణాగతియూనదు.

మన్త్రోర్ శాదనత్వైష్ఠ్యోన్మీ == తన్నోడన్వితనానచేతనత్, తత్
 వైభవత్వైయత్తు, ఇదువే నమక్కురక్షకమెన్టువిశ్వస్త్తు నిత్యైయన్మిక్కి,
 ఇదుక్కుత్తుడైయొగ నాముం ఇల శేయ్షోమెన్టు స్వయర్నరూపోపాయజ్ఞశి
 లాన్మై యవలంబిక్కిల్.

అరణాగాదు == తానివనుక్కు రక్షకమాగాదే ఇవనైవిట్టుపోప్. ఇదు
 తన్నై దృష్టాంత పూర్వకమాగ ఉపపాదిక్కితార్ సేల్.

అజ్ఞనైతత్తాశేన్మై == అజ్ఞనైయినుడైయ శుత్రనాన తిరువడిన్మై. శేయ్-
 శుత్రత్.

మురణ్మయ క్కట్టియదు == బల మట్టియమృడియొగ క్కట్టినదు.
 మురణ్-మిడుక్కు.

వేటోర్ కయిటుకొణ్ణార్వదకమున్ == తత్ పక్కల్ దుబళి బుద్ధి పడ్డి. వేటే యెరు శణిత్ కయిత్తొక్కొణ్ణు కట్టువదట్టు మున్నే మున్నేయెడ్టరు, కట్టువైయిలే ప్రవృత్తమానపోదేయెడ్టపడి.

విట్టపడై పోట్ విడుగు == మున్నుపైకొట్టినదాయ్ వేటే యెరు కయి త్తొక్కొణ్ణు కట్టుగిటవళవిలే, తాన్ పట్టప్పొస బ్రహ్మప్రసాదే, తన్నై స్వగోసేన్దవివకొ దుసాయాంతరత్తిలే అన్వయి నైపోరు. తానివనైవిట్టప్పొ మెన్దై “ప్రపత్తేన్దవిదవ్యేవం పరావయ్యెనవిదే. సాహిసర్వప్రసర్వేషం సర్వకామఫలప్రదా || సర్వకుచ్చంతానాన పన్నుసంసారనాశినీ | రాక్ష సానామవిప్రసంభా దాజ్ఞసేయిస్వబంధినే || యథావిధితాసన్వ స్త్వమో ఘాన్వస్త్రబంధినా | తథాపుంసామపస్రంభా ర్ప్రసత్తిప్రమృతాభవేత్ || తస్మాద్విప్రసంభయ్యవ్వానాం ముక్తిందాస్యతిసాచిదాత్” ఎన్దిక్కుళ్ న్దా సనత్కుమార సహితైయిలే శొల్లిప్పట్టరుతే.

ఇరుపత్తోన్మదాంపట్టె.

మంత్ర, గురు, దేవతైగళ్ మూన్ది పుడైయళుం, ప్రసాదత్తుమ్మ సర్వ కాలముం విషయమాయ్ప్పొరుమవర్ గళ్, సంసారదుఖతైవెన్దు, శడత్కైస మోక్షతైప్పెటువరెన్దితార్.

మన్దిరముమీదకురుళు మమ్మన్దిగత్తా ... .. త్
శివవైశేయేన్ద తిరుమాలుం ... .. సద్దలి
దెన్దుమరుళ్ పురివర్ యావరవరిడ ... .. రై
వెన్దుకడిదదైవర్ వీ ... .. డు.

మన్విరముం = “ మంతారం, త్రాయత, ఇలిమంత్రః ” ఎన్నిటపడినను,
అనుసంధాతాపుక్కు రక్షకమాన లిరుమంత్రముం.

ఈశ్వరురుపుం = మంత్రప్రదనాన వాచార్యునం.

అమృద్విరత్తాల్ శిష్టనైశేయ్యగిష్ట లిరుమాలుం = అష్టి మంత్రప్రతిపాద్య
నామ్ అత్తా లే అనుసంధిక్కప్పదుగిట శ్రియఃపలియుం

నష్టలిలాదు = నష్టపలిని క్కే. అదావదు, నష్టదల్ - కేడాన్, అది
లైయెన్దైయంలే విచ్చేదిమన్వి క్కేయెన్దై

ఎన్దురురుళి ఘోషర్ యావర్ = సర్వకాలముం ప్రసాదత్తై ప్పణ్ణునై
క్కు విషయసూతరాం యిరుక్కుమవర్ గళి యావర్ శిలర్.

అవగడై వెన్దుకడిపదైవర్ వీడు = అదావదు, అన్ధర్ గళి సాంసారిక
మాన దుఃఖుద్దలై యుంజియుంతు శీఘ్రమాగ పరమ పురుషార్థం అక్షణమోక్ష
త్తై ప్రాపిప్పర్ గళిన్దై “ దేవతాయాగురోత్తైచ్చవ మంత్రస్సైవప్రసాదతః ।
విహికాముష్మికాసిద్ధి ర్ద్విజస్యాన్త్యేనసంశయః ” ఎన్దు, పురాణసార సము
చ్చయత్తిల్ మూలమంత్రమాహత్వత్తిల్ శొన్న వచనం, ఇదుక్కు ప్రమాణ
మాగ ఎనుసంధేయం. “ మంత్రేతిద్దేవతాయాం వ తధామంత్రప్రదేగురా ।
త్రిసుభక్తిస్స దాకార్యా సాహిప్రథమసాధనం ” ఎన్నక్కడవదితే.

ముప్పదాంపాట్టు.

తనక్కవేక్షితమాన విహికాముష్మిక సకలవస్తుక్కుళం, తిరువష్టాక్షర
ప్రదనాన వాచార్యనే ఎన్దు రాదవర్ గళోడుళ్ళ సంబంధత్తై విడునై, కాన్ద్ర
విహితమెన్దుటార్.

మాదుమనైయుం కిలైయుమతైమునివ ... .. ర్.
 లేడుముయర్ వీడుం శెన్నెటియుం ... .. పీడుడైయ
 ఎట్టెబ్బుత్తుంతనవనే యెన్నిరాదారుఱు ... .. నై.
 నిట్టడుగైకిట్టిర్ వి ... .. .

మాదుం = తనకు భాగ్యమాన యీ రాదిగలై యుణ్ణాక్కుమనైయెన్టా
 పరిక్కు ప్పడుం పశుక్కుళుం.

మనైయుం = భాగస్థానమాన గృహము

కిలైయుం = తగ్గళొట్టై కలవిదానే భాగమాప్పదియరుక్కుం ... ..
 క్కుళుం. ఇనై, మగ్గుం విహారమాన శ్లోకెన్దుక్కుళుక్కెన్దు ముప
 లక్షణం.

మతైమునివర్ లేడుముయర్ వీడుం — వైదికంయు, భగవద్వన సత్తి
 రాయరుక్కుమవర్ గళే, ప్రాప్యమెన్దు విరుప్పిల్లైపిప్పడుమదాయ్, క
 వల్యమోక్షంపోల్ని క్కే, ఉల్కొప్ప హానమోక్షము

శెన్నెటియుం = అన్ద మోక్షతై ప్రాప్క్కిక్కుడరాగప్పారు మ్మ
 రాదిమార్గముం అన్ది క్కే, శెన్నెటియెన్దు అన్ద మోక్షతై ప్రాప్క్కిక్కు
 ముప్పాన ఉపాయత్తైవొప్పిలమాం

పీడుడైయ వెట్టెబ్బుత్తుంతనవనే యెన్నిరాదారుఱునై = కీర్తిక్తమానవై
 యెల్లాం, సంసార వర్ధకజ్జళుమాయ్, తుద్రజ్జళుమాన మంత్రాంతరజ్జళోపా
 ల్ని క్కే, సంసార నివర్తకమానైయాలే, వన్ద పెరువైయెన్దుడైయ, తిరు
 వట్టాత్తరత్తైత్తనరుళిన ఆచార్యనే యెన్నిరాదివర్ గళోడుణ్ణాన సంబంధత్తై.

విట్టిఱుగైకడ్డీర్ విది = వినుగైయావదు, శాస్త్ర) విహిత జ్ఞానజ్ఞో
శస్త్రై ఇత్రాలవంగళోత్పై సంగధం, అవశ్యం విడవేణమెచ్చ దాయిత్రు
“విహికాముష్కికంసర్వం గురురష్టాక్షరప్రదః । ఇత్యేవంయేనమస్యస్తే త్య
క్తవ్యాస్తేమనీషిభి.” ఎన్నక్కడవదితే

ముప్పత్తోరాంపాట్టు.

సకలవేదాంతర్థతమాన సరమార్థముం, తదుపబ్రహ్మణంగళాన శాస్త్ర)
జ్ఞో శొల్లువచవుం, శరణాగతిప్రదనాన స్వాచార్య౯ తిరువడిగళే రక్షక
మెన్నుమదుకెన్నిఱాం.

వేద మెరునాన్నిసు ట్పొడివ్డ మెయ్పొరు ... .. శుం
కోల్ వ నుముదల్ నూల్ మిలువెరుం ... .. తీదిల్
శరణాగతివ్డ తన్నిఱైన్ద్రా ... .. శే
అరణాగుమెన్నుమ ... .. దు

వేద మెరునాన్నిసు ట్పొడివ్డ మెయ్పొరుశుం = అపార్థ-షేయమాయ్,
నిత్యనిర్దోషమాయ్, అచ్యుతమమాయరుక్కైయాలే అద్వితీయమాయ్, ఋ
గాదిభేదతాలే చతుర్విధమాన ఏదిత్తినుళ్ళే, ఎట్టుప్పరియుమిట్ట కట్టివైక్కు
మాప్పొలే, శేమిత్తువై త్తపరమార్థముం ఇత్తాలే, వేదమెన్నైయాలే, ఇవ్వర్థ
ప్రతిపాదకమాన ప్రమాణత్వికతైయ గౌరవముం, నాన్ని నెన్నైయాలే, యదు
తన్నిలెళ్ళేను మెరు ప్రదేశత్తిల్ ప్రతిపాదిక్క ప్పదువదన్బిక్కే, అనేక
శాఖారూపమాన వదుక్కెల్లాం తాత్పర్యమిదువెన్ను మిడముం, ఉట్పొడివ్డ
వెన్నైయాలే, అదుదాన్, మెలెట్టచొల్లిపోరుమదన్బిక్కే ఉళ్ళేశేమిత్తువై
క్కప్పట్టడెన్నుమిడముం, మెయ్పొరుశెన్నైయాలే, అదుదానర్థవాద రూప
వాదమానదన్బిక్కే, తత్వరూపమాన వర్థ మెన్నుమిడముం శొల్లిన్ద్రాయిత్రు.

కోదిల్ మనుముదల్ నూల్ కూలువదుం = కోదిల్లాదమన్వాదిం శాస్త్ర
జ్ఞో శోలువదుం. కోదిల్లామైయూవదు-మన్ శ్రమిల్లామై. అదావదు, అయ
ధాగ్ధ ప్రతిపాదకమాగిట దోషమిల్లామై. ఇదు మనువుక్కు విశేషణమా
దల్, ఎల్లాత్తుక్కుం విశేషణమాదల్ : మనువుక్కు విశేషణమానపోదు,
“యదైక్వేచమసురవదత్తదేభజం” ఎన్దు, “మన్మథవిపరీతాతుయూ
ప్రృతిస్సానశస్యతే” ఎన్దు, శొలున్బియూన వదిసుడైయ ప్రామాణ్య
గౌరవం శోలుగిటదు. ఎల్లాత్తుక్కుం విశేషణమానపోదు, అవన్ శ్రీసుడైయ
అస్తతమత్వం శోలుగిటదు. మనుముదల్ నూల్ శావన-మన్ శ్రమిల్లాన సా
త్వికస్త్వతిగళుం, ఇతిహాసపురాణజ్ఞళుం, పాళ్ళరాత్రాదిగళుమాగిట శాస్త్ర
జ్ఞో. కూలువైయూవదు, ఇవైయెల్లా మేకకంతమాగ వేదహృదయమానవద్ద
వర్ధతైచొల్లుకై. వేదార్థతై విశదీకరిక్తైయితే ఇవన్ దుక్కు కృత్యం.

తీదిల్ శరణాగతిత్వం = తీదిల్లాద శరణాగతిన్మై యుపకరిత్త. అదావదు,
అధిక్యతాధికారత్వముం, అపాయ బహుళత్వముం, అప్రాస్తత్వముమాగిట
దోషమిన్మిక్కేయిరుక్కిట శరణాగతిన్మై, దరిద్రమక్కు చీరయనిధిన్మైక్కు
దుక్కుమాపోలే ఉపకరిత్తవెన్దై. “పీనుడైయ వెట్టైదుత్తుం తద్దవనే”
యెన్దార్ కీర్త. ఇజ్జే శరణాగతి తద్దవనెన్దార్. క్కీరుదుపోలుమన్మితేయిరు.
నమ్మచార్యర్ గళో మన్ శ్రహస్యజ్జిరణ్ణిలు మథ=త్తై మత్తైరు శబ్దత్తై వెలి
యిట్టుక్కుణ్ణి పోరువర్ గళో. ఇది లభ=మోపోలే శబ్దత్తైయు మత్తైప్పర్ గ
శెన్నుప్పడియిరుప్పదొన్దైయాలే, దివ్యమంగళవిగ్రహముం, విగ్రహగుణ
జ్ఞళుం, దివ్యాత్మస్వరూపముం, స్వరూపగుణజ్ఞళుం, నిత్యముక్తరుక్కు ప్రా
ప్త్యమాయిరుక్కుమాపోలే, ముముక్షువాయ్, ప్రపన్ననాన వధికారిక్కు.
ద్వయశరీరమే ప్రాప్త్యమాయిరుక్కు సెన్దితే నజ్జేయ రుణిచ్చెయ్దదు.
ఇప్పడియిరుక్కిటవన్మైయితే ఇవనుక్కుపకరిత్తరు.

తన్నిజైవక్ = తన్నుడైవాచార్యక్. ఇజైవనైష్ఠదు - శేషియైష్ఠపడి.
తన్నిజైవనైష్ఠయాలే, సర్వసాధారణ శేషియాస వీశ్వరనైష్ఠాల్లిన్జితై
తనక్కసాధారణ శేషియాసనైష్ఠై.

తాశే = అవనుడైయ తిరువడిగశే. ప్రథమపర్వత్తోహది చరమ పర్వ
తిలుం తిరువడిగశేయితే ఉద్దేశ్యం. అవధారణతాలే అదినుడైయ సహ
యాంతరనై రవేక్ష్యం శొల్లుగిలదు.

అరణాగుమెన్నుదు = రక్షకమామెన్నిటవర్థమై. అరణావదు-రక్ష
కం. తన్నిజైవనైష్ఠం, తాశేయరణాగుమెన్నుం, శేషిత్వశరణ్యత్వజ్ఞైచొ
ల్లునైయాలే, ప్రాప్యత్వమథ్యాత్మిధమితే. “గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవ
పరాగతిః గురురేవరావిద్యా గురురేవపరంధనం। గురురేవపరఃకామో
గురురేవపరాయణం యస్తాత్మదుపదేష్టసౌ తస్తాద్గురుతరోగురుః॥ అర్చనీ
యశ్చవంద్య శ్చకీర్తనీయశ్చసర్వదా। భ్యాయేజ్జపేన్నమేద్భక్త్యాభజేదభ్య
ర్చయేన్నదా॥ ఉపాయోపేయభావేన తమేవశరణంప్రజేత్। ఇతిసర్వేషు
వేదేషు సర్వశాస్త్రేషుసమృతం ఏవంద్వయోపదేష్టరం భావయేద్భక్తిమాన్
ధియా” ఎన్దు, శ్రీసాత్వికతంత్రత్తిలే, ద్వయప్రసంగత్తిలే, తదుపదేష్టవాస
ఆచార్యనుడైయ వైభవం భగవానాలే యరుళిచ్చెయ్యప్పట్టదితే.

ముప్పత్తిరణ్డంపాట్టు.

తిరువష్టాక్షర ప్రదనాన వాచార్యక్ తిరువడిగశే సకల ప్రాప్యమెష్టటి
యూదారుటవైవిదుగై శాస్త్రవిహితమెన్నుం, సకలశాస్త్రముం ప్రతిపాదిప్పదు
శరణాగతిప్రదనాన వాచార్యక్ తిరువడిగశే రక్షకమామెన్నుదువెన్దు మరు.

చెప్పియైయారే ఆచార్య వైభవత్వై ప్రకాశిస్తార్ కీర్తిరద్ధిపాట్టలే; ఇప్పాట్టిల్, ఇప్పడియరుద్దశ్శవాచార్యనై అవతార విశేషమెట్టు ప్రతిపత్తి పణ్ణాదే మానుషప్రతిపత్తి పణ్ణమవనుక్కు వరుమనర్థత్వై, అర్చావతారత్తిలు పాదాన నిరూపణంపణ్ణమవనుడు శేర్ త్తరుళిచ్చెయ్గితార్.

మానిడవనెట్టుభురునై మలర్ మగళి ... .. కోట
తానుగన్దకోలము లోగమెన్టుం ... .. ఈసమదా
వెణ్ణుగిస్తనీశ రిరువరుమేయెక్కా... .. లుం
నణ్ణిడువర్ కీట్రా నర ... .. గు.

మానిడవనెట్టుభురునై == ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టుం. అదావదు, “సాక్షాన్నారాయణాదేవః శృత్వామర్త్యమయీంతనం” ఇత్యాదిప్పడియే, తన్నైసంసార తిలనెన్టు మెదుత్తైక్కాగ ఈశ్వరకో మనుష్యరూపణ్ణొద్దు వందిరుక్కితానెన్టు అటియోదే, మేలెన్దు వాకారత్తైప్పార్తు ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణునై. “యస్యసాక్షేర్భగవతిజ్ఞాన దీపప్రదేగురా మర్త్యబుద్ధిశ్చృతంతస్య సర్వంకుంజరతాచవత్” ఎన్టు. ఆచార్యనై మనుష్యనెన్టు నినైక్కిటవ్బుద్ధి అసబ్బుద్ధియెన్టుం, అవ్బో కన్ద్ర కల్వియెన్టుం నిచ్చియోజనమెన్టుం, శ్రీ భాగవత్తిలే శొల్లిల్ శ్రితే.

మలర్ మగళికోట తానుగన్దకోలము లోగమెన్టుం == శ్రియఃపతియానవ్బో, తానుగన్దరుళిన విగ్రహత్తై లోహమెన్టుం. అదావదు, “ఉమరుగన్దుగన్ద ఉరువనిన్నురువం” ఎన్ణిటపడియే, ఆశ్రితరానవర్ గళుగన్ద దడియాగ అవనుగన్దు పరిగ్రహిత్తు నిట్కొట అర్చారూపత్తై అప్రాకృత విగ్రహ త్తోపాదియాగ ప్రతిపత్తిపణ్ణిచేడ్డియిరుక్కు, మేలెన్దు వాకారత్తైయేపార్తు అదినుడైయ ఉపాదాననిరూపణంపణ్ణునై. “అర్చావతారోపాదానం

వైష్ణవైత్తత్వత్తిచింతనం । మాతృయోనిసరణ్యయా హృదయహుర్మనీషిణః ”
 ఎఱ్ఱ, అర్చావతారోపాదాన నిరూపణత్తై, మాతృయోని పరణ్యసమమాగ
 కావ్రొం శొల్లిత్తై.

ఈసమదా = హీనమాగ. ఇప్పడితల్లియదాగవెన్దపడి.

ఎఱ్ఱగిన్దనీశర్ = శిన్దియోనిట్కిఅ నీచర్. ఇవర్గలిట్కాట్టిల్ తల్లి
 యరిల్లెయెన్దై. అదావడు, అచార్యవిషయత్తైయం, అర్చావతారవిగ్రహత్తై
 యం, కీర్తనోన్నపడియే తల్లియదాగ ప్రతిపత్తి పట్టుమవర్గళ్, కర్మ
 చణ్డేశరెన్దై.

ఇరువరుమే = ఇవ్విరువరోడు తుల్యపాషిగిల్లామైయాలే, మేట్పల్లు
 గిణవసర్థ మివర్గ లిరువరుక్కుమే యశ్శదెన్దై.

ఎక్కాలుం = ఎక్కాలత్తిలుం. కాలతత్వముశ్శదనైయమెన్దపడి.

నణ్ణిడువర్ కీర్తాసరగు = ఇదుక్కుమేల్ పొల్లాదదియెన్నుప్పడి తల్లి
 దానసరకత్తై ప్రాపిప్పర్గెన్దై. ఎక్కాలుం నణ్ణిడువరెన్దైయాలే, సరక
 త్తిలే శృష్టియం, సరకత్తిలే సంహరముమాయ్ చెల్లుమాయిల్లు. అన్ది
 క్కే, ఎక్కాలుం కీర్తాసరగెన్దై, వెడియావెన్నరగాన సంసారత్తైచ్చొన్న
 పొడు, నిత్యసంసారిగళాయ్ పొవర్గెన్దపడి. “విష్ణురర్చావతారేషు
 లోహభావంకరోతియః । యోగురౌమానషంభావ ముభాసరకపాత్రినా ”
 ఎన్ది అ బ్రహ్మణ్ణ పురాణవచనం యివ్వర్థతుక్కు సంవాదమాగ వసుసం
 ధయం.

ముప్పత్తుమూన్టాంపాట్టు.

అసన్ననాయరుక్కిరి వాచార్యనై అపమతిపణ్ణి కైగ్గిల్లిట్టు, అతియారథ నాన వీశ్వరనై యవేషీ త్తవశైయి లుదపుమెన్టు నినైత్తు ఆశైప్పడుమవకా అటిళుకేడనెన్మునుత్తై దృష్టాంతముఖేన అరుళిన్మెయ్గిటార్.

ఎట్టవిరున్దకురువై యితైయట్టె ... .. స్తు
విట్టోర్ పరనై విరుప్పలుదల్ ... .. పాట్టెనత్తకా
కణకుమ్మళిత్తిరున్దు కైత్తురున్దీర్ చూ ... .. వి
అమ్బుదత్తైప్పార్ త్తిరుప్పానన్ ... .. గు.

ఎట్టవిరున్దకురువై = అసన్నమాగ విరున్ద వాచార్యనై. అదావడు, చతుర్థమృనాయ్, తనక్కువేట్టిపొదు రక్షకనాగళుం భోగ్యనాగళుం ఉజ్జీ విక్రలాన్బుశి సన్నిహితనాయరుక్కిరి వాచార్యనైయెన్టె.

ఇతైయట్టెన్దుల్లిట్టు = శేషియట్టెన్దుల్లిట్టు. అదావడు, “శరణాగతిత్వ తన్నితైచన్టాశే” ఎన్నిటపడియే, తనక్కితైవనాయరుక్క, సజాతీయ బుద్ధి యాలే యవనైయట్టెన్దుల్లిట్టెన్టె.

ఓర్ పరనై విరుప్పలుదల్ = పరనాయరుప్పమెరువనై విరుమ్బున్టె. అదావడు, శాస్త్రగమృనాయ్, అతి యారథనాయ్, తనక్కు అణుగవరియ నాయరుక్కుం ఈశ్వరనై, రక్షకనాగళుం, భోగ్యనాగళుం, అనుసంధిత్తు అవనై లభిక్కువేణుమెన్టు ఆశైప్పడునైయెన్టె.

పాట్టెన = శడక్కెన.

తకా కణకుమ్మళిత్తిరున్దు = చూట్టువారైప్పోలే తకా కణ్ణిమూడిక్కొ డ్డిరున్దు, మేల్ విలైవడు విచారియామలిరున్దెన్టపడి.

క్రైస్తవురు త్రినిటీ తూచి = విడాయ్ పిఱస్తపోడు ఉపజీవిక్కలామ్మడి
తురుత్తియిలే శేర్ త్తు త్తణ్ కరస్థమాయరుక్కిఱ జలత్తెనిలత్తిలేపోళ్ళున్దు.

అమ్మదత్తెప్పార్ త్తిరుప్పా నల్దు = మేఘగతమాన జలం విడాయ్
క్కుదపుమెన్దు నినైత్తు, ఆకాశవర్షియాయ్ అతి దూరస్థమాయరుక్కిఱ
అమ్మదత్తెప్పార్ త్తిరుక్కు మననైప్పోలే. అననైప్పోలేయెన్దు-అవణ్
శయలైప్పోలే యెన్దుపడి. అల్లదు విరుప్పలుద లెన్దువోడు శేరాదిత్తే.
“చతుర్థమ్యంగురుంత్యక్త్యా శాస్త్రగమ్యంతుయన్దురేత్, కరస్థముదకం
త్యక్త్యా ఘనస్థమభివాంఛతి” ఎన్దివన్దున్దున్దు భగవద్బోధాయన కృతమాన
పురాణసముచ్చయత్తిల్ ఆచార్య మాహాత్మ్యప్రకరణత్తిల్ శొల్లప్పట్టదితే.

ముప్పత్తునాలాంపాట్టు.

అతిసులభనాయ్ త్తనక్కు క్రైస్తవుగున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యనై, అపరత్వ
బుధియాలే యుపేక్షిత్తు, అతిదుర్లభనాయ్, అనేక యత్నప్పట్టుక్కాణ
వేణ్బుప్పడియిరుక్కుం, ఈశ్వరనై యపేక్షిత్తు, సమయత్తిల్ నమక్కుదపు
మెన్దునినైత్తు అనువర్తిత్తై, అజ్ఞానకార్యమెన్నుమత్తై, ఇన్నమురు దు
ష్టాంతత్రాలే దశిప్పిక్కిఱార్.

పల్దుకురువై పురనన్దునవిగల్గ్ ... .. న్దు
మల్దోర్. పరనై వత్తిప్పడుదల్ ... .. ఎల్దోర్తేత్.
త్తెప్పారుళ్ విట్టారేను జ్ఞానియిల్ తాంపుడై ... .. త్త
అప్పారుళ్ తేడిత్తిరివానల్ ... .. యు.

పశ్చిమదురునై = తన్నాలే పశ్చిమపుట్టిరుక్మిణ వాచార్మ్యనై. అచా
వదు, అతిసులభనామ్, త్రిసక్కువేషితమాన దక్షైయిత్, రక్షకనాగపుం,
భోగ్యనాగపుం, ఆశ్రయిక్కుప్పట్టిరుక్మిణ వాచార్మ్యనైయైన్దై.

పరసత్తైనవిగ్రహీన్దు = “యస్యసాక్షాత్కృతవతి జ్ఞానదీప్తప్రదేగురౌ”
ఎన్దు, భగవదవతారమాగ కాన్ద్యం శొల్లునైయాలే పరనాయుక్మిణవనై,
సజాతీయబుద్ధియాలే, ఇవత్ పరసత్తైన్దు అవమతిపణ్ణికైన్దు.

మన్త్రోర్ పరనై వత్తప్పదుదర్ = వేతేయురుపరనై వత్తప్పదునై
అచావదు, అతిసులభనాయ్ త్తత్ కణ్ణుక్కు విషయం నిష్కే, అనేరం
వరుత్తప్పట్టు కాగవేణ్దుప్పటి యిరుప్పానాన విశ్వరనై, త్రిసక్కు రక్షక
నుం, భోగ్యనుమాగనినైన్దు త్తత్ భారమాగవసవ త్తైన్దు.

ఎన్త్రే = ఇవత్ విట్ట విషయత్తుక్కుం పశ్చిమీన విషయత్తుక్కుమశ్చ
నెదువాశిమై త్తిరుపుశ్చపశ్చిమీ విషయరాయ్, ఎన్న్! ఎన్నితార్.

తత్ త్తైప్పారుశ్ శ్చ = వేణ్ణిరపోదు వినియోగజ్ఞోశ్చలాప్పటి మడి
చ్చీలైయాలే కణ్ణితత్తైన్దులిరుక్మిణ భగవై అన్యమెన్దునైవాలేవిట్టు.

ఆరేనుక్కాశినియిల్ తాంపుదైత్త = వెళినిలిన్దిన్దిన్దు భూమిక్కు
శ్చమన్త్రాశినుం తాన్ద్రో శ్చదైత్తునైత్త.

అప్పారుశ్ తేడిత్తిరివానన్దు = అన్ద భగవై త్తత్ అభిత్తైక్కు తేడి
త్తిరియుమవత్ పాలే. ఇట్టుమవత్ శెయిల్ పాలేయెన్దుపడి. వత్తప్పదుద
లెన్దుత్తిదు శరవేణ్దుమితే. “సులభంస్వగురుంత్యక్త్వా మూఢంయఉపా
సతే. బంధంత్యక్త్వా భసంమూఢో గుప్తమస్వేషితేలౌ” ఎన్నక్కడవ
దితే. ఇన్దుశ్చోక త్తిలె ఉపాసలే-ఎన్దుదు, అషణం, ఉపాసతి ఎన్దుపడి.

ముప్పైశ్శాంపాట్టు.

ఆసన్నమాయ్ సులభమాన వాచార్య విషయతైవిట్టు, దూరస్థమాయ్
దుర్లభమాన వీశ్వర విషయతై యశైష్వడువార్, అఱివిలిగ్గెన్నుమత్తై
వృష్టాంత ద్వయతైలే దశిప్పిత్తార్ కీర్త్; ఆచార్య విషయత్తిల్ ప్రేమమ
న్ద్రవనుక్కు ఈశ్వరన్ ఒరుకాలముం అనుగ్రహంపణ్ణన్, నిగ్రహమే
పణ్ణమెన్నుమత్తై, సద్వష్టాంతమాగ అరుళిచ్చెయ్ తొరిదిల్.

ఎన్దుమనైత్తుయిర్ కుక్కు మిరణ్ణెయ్ నారణ ... నుం
ఆన్దున్దొరియన్ పా లెన్బుళియిల్ ... .. నిన్దు
పునల్ పిన్దు సజ్జయత్తై ప్పొట్టుళుడర్ వె ... .. యోన్
అసలుమిన్దు న్దుతాసులర్ త్తియన్ ... .. మ.

ఎన్దుం = ఎల్లాక్కాలైలుం.

అనైత్తుయిర్ కుక్కుం = ఎల్లావాత్తెక్కళుక్కుం,

ఈరణ్ణెయ్ నారణ.నుం = తణ్ణళిపణ్ణెనిన్దుం సర్వేశ్వరనుం. నార
ణనుమెన్దు, “ఉఱవేల్ ననుక్కిన్ ద్దొక్కవొళియందు” ఎన్రిఱపడియే,
సకలాత్తెక్కళొడుం అవన్దనీయమాన సంబంధముతైయవ నానైయాలే,
సర్వవత్సలనైన్దు తోన్దునైక్కాగ.

అన్దుం = నిగ్రహ తైష్వణ్ణెనిన్దుం. అన్దుదల్-విడుదల్.

తన్నొరియన్ పాలెన్బుళియిల్ = తన్నొచార్యన్ పక్కల్ ప్రేమమన్
ద్రాల్. అదావ్దు, కీర్త్ చొన్నపడియే తజైయన్దుం, పరసన్దుంనినైత్తు,
త్తాసవనైవిడుప్పడి తద్విషయ ప్రేమం కొలైయిలెన్దు.

నిష్ఠాపునల్ పరిష్టపజ్జయత్తై = ఉత్పత్తిమేతాదగ్గిత్రనక్కు ధారకమాగ
పున్ శ్రీనిష్ఠ జలత్తైవగ్గతామరైస్స.

పాబ్బుశుడర్ వెయ్యోక్ = కిశర్ వత్తేజన్వైయుడైయనాయ్, ఉష్ణకిరణ
నానవాదిత్యేక్. అదావదు, “శబ్దవిలపద్వరజ్జేర్ వెజ్జదిరోక్కుల్లాల
రావాల్” ఎన్నికపడియే, నీరైప్పిరియూమల్ నిఱ్ఱుక్కాల త్తిలెట్టు మొక్క,
త్తన్నుడైయ కిరణజ్జరాలే యదుక్కు వికాసత్తై చెప్పియదుక్కొడ్డు పోరు
మవనెన్దై.

అనలుమిత్తన్ద తానులర్ త్తియన్దు = నెరుప్పైయుమిత్తన్ద తానత్తై
యులర్ త్తివిమహాప్పాలేయెన్దై. ఇత్రాల్, నీరైప్పిరియూమల్ నిఱ్ఱుక్కాల
త్తిల్, తామరైస్సైయలర్ త్తక్కడివ వాదిత్యన్దానీ, నీరైప్పిరిష్టకాలత్తిల్,
నెరుప్పైయుమిత్తన్ద అత్తై యులర్ త్తివిమహాప్పాలే, ఆచార్య సంబంధం
కులైయూమల్ నిష్టకాలత్తిలే, ఎన్దు మొక్క అనుగ్రహశీలనాయ్, ఇవణ్
స్వరూపత్తై వికసిప్పిర్క్కుం చిశ్చెరన్దానీ, ఆచార్య సంబంధం కొనైన్దాల్,
నిగ్రహశీలనాయ్ ఇవణ్ స్వరూపత్తై సంకోశిప్పిర్తు విచుమెన్దచ్చాయన్దు.
“నారాయణాపివికృతింయూతి గుర్కోవచ్చుంస్వగుర్భధేః కమలంజూడ
వేతం శోషయతిరవిర్నతోషయతి” ఎన్నొక్కడివటలే.

ముప్పత్తాతాంపాట్టు.

సచ్చిష్యనాయ్ సదాచార్య ప్రేమముడైయవనా యిరుక్కుమవనక్కు
సకల దివ్యదేశగ్గళుం తన్నాచార్యనేయెన్దితార్.

విల్లార్ మణికొట్టిక్కుం వేజ్డప్పొన్ఱున్ఱుముద
శెల్లార్ పొట్టిల్ శూత్ తిరుప్పదిగళే ... .. ఎల్లాం
మరుళామిరుళోడ మత్తగత్తున్ఱన్దా ... .. శో
అరుళాలేన్ఱైత్త వవ ... ..

విల్లార్ మణికొట్టిక్కుం = లేజస్సుమిక్కిరున్ఱుళ్ళ రత్నజ్జళై తిరువరువిగ
ళానన్ఱై కొట్టిత్తేన్ఱానిన్ఱుం. విల్లవదు - లేజస్సు. ఆర్దల్ - మిగుది.
“పణ్-మణిసోడు పొరున్ఱురుళున్ఱానమున్ఱైయ వేజ్డమితే”

వేజ్డప్పొన్ఱున్ఱుముదల్ = తిరు వేజ్డమెన్ఱి ఆ తిరునామత్తైయున్ఱైత్తా
య్, సర్వైస్సప్పహణయమాన తిరుమనై తొడక్కమాయళ్ళ.

శెల్లార్ పొట్టిల్ శూత్ = ఉయర త్రినలిశయత్తాలే, మేళున్ఱై ఎన్ఱు పడి
యప్పడియిరుక్కుం పొట్టిల్ గళాల్ శూత్ ప్పట్టిరుక్కి ఆ శో - మేళుం.
ఆర్దల్ - పడిదల్.

తిరుప్పదిగళేన్ఱుం = ఉగన్ఱరుళిననిలజ్జళాన దివ్యదేశజ్జళేన్ఱుం

మరుళామిరుళోడ = అజ్ఞానాంధకారమానదు, అలిశీఘ్రమాగప్పొమ్మడి
యాగ.

మత్తగత్తున్ఱన్దాల్ అరుళాలేన్ఱైత్తవవర్ = శిష్యుణ్ శిరస్సిలే తమ్మున్ఱైయ
తిరువడిగళై హేత్వంపరజ్జళాలన్ఱిక్కే, కృపైయాలే వైత్తరుళిన వాచార్య
రాన అవరెన్ఱై అహాన్ఱలజ్జళైచ్చొన్ఱవిదు, పరభూహదిన్ఱలజ్జళుక్కెల్లా
ముపలక్షణం. పరభూహది పంచన్ఱలము మాచార్యసేయెన్ఱిరుక్కుక్కడవ నె
న్ఱుమత్తై, “పాట్టుక్కేన్ఱుమిడం” ఎన్ఱు తుడక్కి పిల్లైలోకాచార్యరరుళి
చ్చెయ్దాతే “యేనైవగురుణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే । తస్య
వైకుంఠగ్ధామభి ద్వారకాస్సర్వవివస్స” ఎన్ఱి అవచనం, ఇరుక్కుసంవాద
మగ వసుసంధేయం.

ముప్పత్రేహంపాట్టు.

అర్థ, ప్రాణ, శరీరాదిగణ్యం ఆచార్యశేషమాగ వసుసంధిత్తిరుక్కు
మవర్గళో నెజ్జు, సర్వేశ్వరనుక్కు సర్వకాలముం వాసస్థాన మెన్దిటార్.

పారుశుముయిరు ముడమ్బుంపుగ ... .. లుం
తెరుశుభుణముం శేయలుం ... .. అరుళోపురిష్ట
తన్నారీయకొపారుటూ చ్చక్లఱ్చియ్బవర్ నె ... జ్జు
ఎన్నాశుమాలు క్కి ... .. డం.

పారుశుం = తనక్కుణ్ణాన వధకముం.

ఉయిరుం = తన్నుడైయ ప్రాణనుం.

ఉడమ్బుం = తన్నుడైయ శరీరముం.

పుగలుం = తన్నుడైయ గృహముం.

తెరుశుం = తన్నుడైయ జ్ఞానముం.

కుణముం = తన్నుడైయ శమాదిగుణజ్ఞశుం.

శేయలుం = తన్నుడైయ స్రవ్యత్తిగళుం. ఇనైయెల్లావల్లైయం.

అరుళోపురిష్టతన్నారీయకొపారుటూయ్ = ఒరుహేతువన్ది క్కేయిరు
క్కచ్చెయ్దే, కృపైయైప్పణ్ణి తన్నైయన్ణీకరిత్త తన్నుడైయ వాచార్యకొ
పారుటూగ. తచ్చేషమాగవెన్ణపడి.

శక్లఱ్చియ్బవర్ నెజ్జు = సంకల్పంపణ్ణుమవర్గళో నెజ్జు. అప్పడి
సజ్జుల్పిత్తిరుక్కు మవర్గళుడైయ హృదయమెన్ణపడి.

ఎన్నాశుమాలుక్కిడం = ఎల్లాక్కాలముం సర్వేశ్వరనుక్కు వాసస్థా
నం. ఇవకొ సకలముం తన్నాచార్యనుక్కు శేషమెన్ణు సంకల్పిత్తు

“తేభువన్ దుఃఖియేన్” ఎన్దిరుక్క, అవనివనుడైయ పృథయత్తైతా
 నాదరిత్తుక్కొచ్చిరుక్కుమాయిన్దు. “శరీరంవసువిజ్ఞానం వాసఃకర్మ
 గుణానసూన్ | గుర్వర్థంధారయేద్యస్తు సశిష్యోనేతరస్త్వతః || గుర్వర్థం
 స్వాత్మనఃపుంసః కృతజ్ఞస్యమహత్తనః | సుప్రసన్నస్సద్భావిష్ణుర్హృదితస్య
 విరాజతే” ఎన్దు జయసంహితైయిలే, శ్రీవరాహనయినార్ అరుళిచ్చెయ్ద
 వచనం, ఇదుక్కు సంవాదమాగ వనుసంధేయం.

ముప్పత్తెట్టాంపాట్టు.

ఆచార్యవైభవత్తై బహువిధమాగ అరుళిచ్చెయ్దార్ కీర్త్; అడెల్లాం
 తగుమెన్దైక్కాగ ఆచార్యన్ భగవదవతార మెన్నమత్తై ప్రకాశిత్తు,
 ఇప్పడియిరుక్కైయాలే ఎల్లార్ కుక్కుం అవర్ చిరువదిగ్గళై యనుసంధి
 క్కుమదే మిగళు మనురూపమెన్దు ఇవ్వర్థత్తై నిగమిక్కిఠార్.

తేనార్ కమల త్తిరుమామగళొక్కునన్ ... .. సన్
 తానేమరువాగి తన్నరుళాల్ ... .. మానిడర్ క్కాన్
 ఇన్నిలత్తేతోస్తుదలల్ యార్ కుమ్మవనాళిడై ... యై
 ఉన్నవదేశాల భు ... .. టుం.

తేనార్ కమల త్తిరుమామగళొక్కునన్ = తన్నోప్పై స్పర్శతాలే మె
 ప్పొరుమెక్క శివ్విపెన్దీరుక్కైయాలే మధుసమృద్ధిమాతాద తామరై
 ప్పువై వాసస్థానమాగ పుడైయళాయ్, శ్రీయెన్దు తిరునామమాయిరుక్కుం
 పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనానవన్.

●తానే = శ్రీయఃపతి యానైయాలే సర్వాధికనానతానే.

మరువాగి = దివ్యరూపత్వై మత్తైత్తు మనుష్య రూపజ్ఞాంబు ఆచార్య నాయ్. ఇదుక్కడియెన్నెన్నిల్.

తన్నరుళాల్ = తన్నుడైయ కృపైయాలే. హేత్వం తరమియైయై. ఇప్పడి యవదరిక్కిటదుదా నారుక్కాగవెన్నిల్.

మానిడర్క్కాయ్ = శాస్త్రవశ్యమాన మనుష్య జన్మత్తిలేపిటన్దు, ఉప దేశాదిగళాలే తిరుత్తినాల్, తిరున్ది ఉజ్జీవిక్కైక్కు యోగ్యరాన వాత్తా క్కుళుక్కాగ.

ఇన్నిలత్తేతోన్దుదాల్ = ప్రజైవిక్కున్దుకణత్తిలే యొక్క క్కుదిక్కుం తామైప్పోలే, ఇవర్గళో సంసారార్ణవమగ్నరాయ్ క్కిడక్కిట విన్దు భూమి యిలే, అవదరిక్కైయాల్.

యార్క్కం = వర్ణభేదతాలుం, ఆశ్రమభేదతాలుం, స్త్రీ పురుష భేదతాలుం, పల్వనైప్పటిరుక్కిట ఆత్మాక్కశెల్లార్క్కం.

అవన్మలిజైయై యున్నవదే = శేషియాయ్, శరణ్యనాయ్, ప్రాప్తనా యిరుక్కిటవనుడైయ తిరువడిగళరజైయు ముద్దేశ్యమాగవుం, ప్రాప్యమాగ వుం, ప్రాపకమాగవుం, అనుసంధిత్తిరుక్కుమదే. అవధారణతాలేయిదొడ్డి య మల్ హొన్దుం వేణ్డై వెన్డై.

శాలపులుం = మిగవుములుం. ఉలుగై-శేరుగై. ఇత్తాల్ మిగవుం స్వరూపత్తుక్కు అనురూపమెన్డై. “సామెన్నారాయణోదేవః కృత్వా మర్త్యమయీంతసుం మగ్నానుద్ధరతేలోకాన్ కారుణ్యాచ్చాస్త్రపాచినా॥ తస్మాద్భక్తిర్గురౌకార్యా సంసారభయభీరుణా” ఎన్దు, జయ్యాఖ్యసంహితై యిలే శాణ్డిల్యన్ శొన్నవచనం, ఇప్పాటిల్ శొన్న వర్ధత్తుక్కు సంవాద మాగ వసుసంధేయం.

ముప్పత్తిస్పదాంపాట్టు.

ఇవ్వార్య నైభవ మివ్వషయ త్తిలన్దు తీర్న్దునిత్వా రేన్దు మఱి వార్ విశేషజ్ఞరస్త్తా ! అదఱియాద తాకికర్ భగవద్విషయ త్తిలుక్లాట్టిల్ ఇవ్వషయమే యుద్దేశ్యమెన్దు పన్ద్రోత్తిరియానిన్దు రెన్దు పట్టిరూన్దువర్ గళాగిలోవెన్న, ఇదు భగవద్విషయ త్తిల్ ఊన్దినిత్వార్ క్కెల్లార్ క్కు మొక్కుమిటేయెన్దు పార్ త్తు, తద్విషయ త్తిలుక్లాట్టిల్, తదీయవిషయ త్తి లూన్దినిత్వార్ రేన్దు త్తెప్పొల్లి, ఇప్పడి నిఱ్ఱు మధికారిగళుక్కు తాకికర్ పణ్ణం నిన్దైయం, స్తుతియం, స్తుతినిన్దైయమాయ్ విదుమెన్దితార్.

అలగైములైకునైతార్ క్కన్దరడిక్కున్దు ... .. ర
తిలదమెన్దిరి వార్ తమ్మై... .. ఉలగర్ పట్టి
తూన్ద్రోల్ తుదియూగుం తూన్ద్రొదవరివ... .. రై
ప్పొన్ద్రొలదువున్దైయే ... .. యాం.

అలగైములైకునైతార్ క్కు = అలగైయెన్దు పేయ్ క్కుప్పేర్. “పెన్ద్ర మ్మతాయ్ ప్పొల్ వన్ద పేయ్ చ్చి” ఎన్ది అపడియే, తక్ వడినైమత్తైత్తు, తాయ్ వడినైక్కిన్దు వన్ద పేయ్ చ్చియై డైయ ములైయై ప్రాణసహితమాగ ప్పత్తై య్కళున్దు వై త్తవనుక్కు.

అన్దరడిక్కున్దు = “స్తన్యంతద్విషయమిశ్రం రస్యమాసీజ్జగద్గురోః” ఎన్దు, “విడప్పాలముదా వముదుశెయ్ దిట్టమాయ్” ఎన్దు శొల్లుగి అపడియే, అవళేన్దైయిలగప్పడామల్, అన్ద విషప్పాలే యముదాక్కి యము దుశెయ్దు, జగత్తుక్కు వేర్ పన్ద్రొస తన్దై నోక్కి త్తన్ద వన్దెన్దు, అన్ద గుణత్తుక్కుత్తోన్దు, అవక్ పక్కల్ ప్రేమయ క్తరా యిరుక్కుమవర్ గళే తిరువడిగళిల్ ప్రేమయ క్తరాయిరుక్కుమవర్ గళే.

తిలదమెనత్రివార్తమ్మై = ఇప్పటి భాగవతవిషయ ప్రేమయుక్తరాయ్ లోకత్తుక్కవర్గళారు తిలకమెన్టు, విశేషజ్ఞర్ శ్లాఘిక్కుమ్మడి తిరియుం మహత్తాక్కులై. అన్నిక్కే, అస్పరడిక్కన్బర్ - ఇవర్గళే తిలకభూతరెన్టు, అటిపుడైయాన్ కొణ్ణాదుమ్మడి త్రియుం పెరియార్గళెన్దుపుమాం.

ఉలగర్పట్రి తూన్ శీల్ తుదియాగుం = ఇప్పడియిరుక్కుం అధికారి గలై వర్ణాశ్రమాది విశేషజ్ఞళొన్టుం పారామల్ భాగవతరెన్తిఅమాత్రమే ప్పన్ ద్రొళాగొన్ణు, భగవద్విషయవన్నిలుగొట్టిల్ ఇవర్గళే యుద్దేశ్య రెన్టు నినైన్టు అనువర్తిన్టు తిరియానిన్టార్గళెన్టు తాకికరాసవర్గళే ప్పట్రి తూన్ శీల్, అదివర్గళే గుణప్రకాశకమానైయాలే స్తోత్రమాయ్ విదుం.

తూన్ ద్రొదవవివరై ప్పొన్ శీలదుళున్మెయ్యాం = ఇప్పటి ప్పట్రితూన్ ద్రొదే తాకికరాసవర్గళే, కీర్తించొన్న వద్ద వధికారిగలై లోకసంగ్రహదిగళుక్కాగ, మేలెళుచ్చెయ్దుకొన్ణుపోరు మాచారజ్ఞలైక్కణ్ణు అవై యడియాగ నల్లవర్గళెన్టు పుగ్గిల్, అదివర్గళేధికారత్తుక్కు చేర్రామై యాలే, పున్మెయ్యాయ్విడుమెన్టై పున్మై-పొల్లాణ్ణు నిన్మెయ్డపడి. “న్యాసవిద్యైకనిష్ఠానాం వైష్ణవానామహత్తనాం । ప్రాకృతాభిస్తుత్తిన్దా నిన్దాస్తుతిరిశ్చుతా ” ఎన్నక్కడవదితే.

నాల్పుదాంపాట్టు.

ఇప్పడియానాలుం ఇవర్గళుడైయ శొల్లుం, కెయలుం, నాట్టార్క్కు ప్పొరున్దామైయాలే, అదు తన్నైయిట్టుప్పట్టిక్కిలోవెన్ను, ఇదు ప్రథమ శర్వ నిష్ఠర్క్కు ముక్కుమితెయ్దు పార్తు, సామాన్యేన భాగవతర్గళుడైయ ఉత్తివృత్తికటాక్షజ్ఞునడైయ వైభవతైచ్చొల్లి ఇప్రబంధత్తై నిగ మిక్కిలార్.

అల్లిమలర్ ప్పావై క్కన్బరడిక్కన్బ ... .. ర్
 శొల్లుమవిడు శురుదియాం ... .. నల్ల
 పడియాంమనునూ అ్కవర్ శరిడై పా ... .. రైవ్
 చెడియార్ వివైత్తోనైక్కు ... .. త్తీ

అల్లిమలర్ ప్పావై క్కన్బరడిక్కన్బర్ = “కోలమలర్ పావైక్కన్బా”
 వెన్ట్రు, ఇరువే నిరూపకమాగచ్చొల్లి సంహృత్కుప్పడి త్తామరైప్పువైయి
 రుప్పిడమాగచ్చొలైయ పెరియ పిరాట్టి విషయత్తిల్, ప్రేమయ్యక్తనాయిరు
 క్కు మీస్వరం చిరువడిగలిల్, ప్రేమమేని రూపకమాప్పడియిరుక్కుం
 భాగవతర్ గళే.

శొల్లుమవిడు శురుదియాం = విసౌదమాయ్చొల్లుంవార్ డై వేదా
 ధమామాయిరుక్కైయాలే, అపారుషేయమాయ్, నిత్య నిదోషమాయ్,
 ఆస్తతమమాయిరుక్కుం వేదత్తోపాది ప్రమాణమాయ్ ప్పరిగ్రహిక్కలా
 యిరుక్కుం.

నల్లపడియాంమనునూ అ్కవర్ శరిడై = అవర్ గళే చరిత్రమానదు
 భర్తశాస్త్రజ్ఞుల్ తలైయాయ్ సదాచార ప్రతిపాదకమాయిరుక్కుం మా
 నవ శాస్త్రత్తుక్కు, ఇత్తైక్కొణ్ణో యిదు శొల్లిల్లైన్దుప్పడి నన్దాన మూల
 మాయిరుక్కుం. పడియావదు, తన్నైక్కొణ్ణి తనక్కుప్పొలియానదు
 శైయ్యలామ్బడి మూలమాయిరుక్కుమదితే.

పారైవ్ చెడియార్ వివైత్తోనైక్కుత్తీ = అవర్ గళుడైయ కటాక్ష
 మానదు తూటుమణ్ణిక్కిడక్కిట కర్తసమూహత్తుక్కు అగ్నిపోలే నాశకర
 మాయిరుక్కుమెన్దై. అదావదు, ఇవర్ గళుడైయ కటాక్షం స్వవిషయ
 మానవర్ గళే కర్తత్తై నిశ్శేషమాగ పొక్కునైయాలే స్వరూపత్తై ఉజ్జ్వల

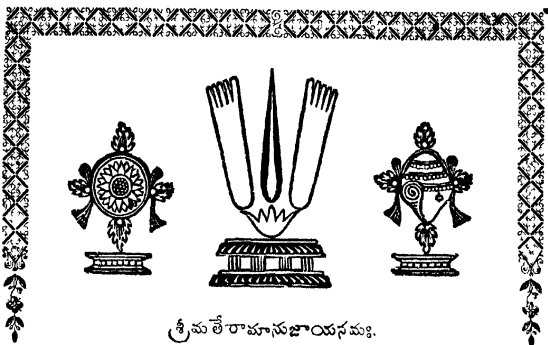
మాక్కుమెట్ట దాయిల్లు. “వేదశాస్త్రరథారూఢాః జ్ఞానఖడ్గధరాద్వి
జాః । క్రీడాధ్యమపియద్యుయు స్సధర్మపరమోమతః” ఎఱ్ఱం, “వాసు
దేవంప్రపన్నానాం యాస్యేవచరితానివై । తాస్యేవధర్మశాస్త్రాణీ త్యేవం
వేదవిదోవిదుః” ఎఱ్ఱం, “నశుద్ధ్యతితథాజన్తు స్తీర్థవారిశతైరపి । లీలమై
వయథాభూష వైష్ణవానాంహివీక్షణైః” ఎఱ్ఱం, ఇతిహాస పురాణజ్ఞశిల్
శొల్లప్పట్టవచనజ్ఞశీ, ఇప్పాట్టిల్ శొన్న వధాత్తుమ్మ ప్రమాణమాగ వసు
సంధేయజ్ఞశీ.

జ్ఞానసారవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణం.

అరుకాశప్పెరుమా శెమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణం.

జీయర్ తిరువడిగళేశరణం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ప్ర మే య సా ర వ్యాఖ్యానం.

తనియన్.

నీజ్ఞామలెన్దుం నినైన్దుతొమ్మిన్దల్ నీజిలత్తి ... .. ర్
 పాజ్ఞాగనల్ల పిరమేయసారం పరిన్దలి ... .. క్కుం
 పూజ్ఞావళంపొట్టిల్ శూన్ పుడైవొమ్మం పురుప్పళి మన్
 అజ్ఞారమన్, వరుళాళమాముని యవ్వుద ... మే.

అ వ తా రి కై

సకలశాస్త్ర నిపుణుడాయ్, తత్వహిత పురుషార్థ యాథాత్మ్యవిదగ్రే
 సరరాయ్, సమస్త సంసారిచేతనో జ్ఞానకామరాయ్, తస్మై యడియిలే
 అజ్ఞీకరితరుళిన ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళిలే చిరకాలం గేవైపణ్ణి తత్వ
 హితపురుషార్థ విశేషజ్ఞశిల్లాం చరమపర్వ పర్యంతమాగ వవరుళిచ్చెయ్యె

కేట్టు తన్నిష్టరాయరుక్మం అరుశాశప్పెరుమా శెమ్మెరుమానార్ తమ్ము
 డైయ పరమకృపైయాలే సంసారిచేతనో జీవనాథమాగ సకల శాస్త్రజ్ఞ
 లిలుం ఓరోర్ ప్రదేశతిలే తాత్పర్య రూపేణ ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగైయాలే
 సకలర్క్మం అతీయ వరిదామ్మడియిరుక్కిణ అధణ విశేషజ్ఞులై స్సంగ్ర
 హిత్తు జ్ఞానసారమాగిణ ప్రబంధముఖేన వరుళిచ్చెయ్దు తలైక్కట్టిన వసం
 తరం సకల శాస్త్ర సంగ్రహమాగైయాలే ప్రమాణసారమాన తిరుమంత్ర
 త్తాల ప్రతిపాదిక్కుప్పదుగిణ ప్రమేయజ్ఞులిల్ సారాంశత్తై సంగ్రహిత్తు
 యిప్పబంధముఖేన వరుళిచ్చెయ్గితార్; ఆగైయితే యిప్పబంధత్తుక్కు
 ప్రమేయసారమెన్దు తిరునామమాయిర్దు.

ముదత్పాట్టు.

ఇదిల్ తిరుమంత్రత్తుక్కు సంగ్రహమాన ప్రణవత్తాలే ప్రతిపాదిక్కుప్ప
 దుగిణ ప్రమేయత్తిల్ సారాంశత్తై అరుళిచ్చెయ్గితార్.

అవ్వానవరుక్కు మవ్వానవరె ... .. ల్లాం

ఉవ్వానవరడిపై యెన్దురెత్తార్ ... .. ఇవ్వాణు

కేట్టిరుప్పార్ శెన్దు కట్టిరుప్పార్ మీట్టియి ... .. ల్లా

నాట్టిరుప్పరెన్దురుప్పణ్ ... .. నాణ్.

అవ్వానవరుక్కు = అకార వాచ్యనానవరుక్కు. “అభిప్రాయ”
 ఎన్దు, అకారత్తై బ్రహ్మశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనోడే సామానాధికరిత్తు
 శొల్లిల్ గీతే శృతి. అన్ద సామానాధికరణ్యన్దాన్ వాచ్యవాచక సంబంధ
 నిబంధనమితే. “సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్యస్వభావతః సమస్తవాచ్య
 మూలత్వాద్బ్రహ్మణోపిస్వభావతః వాచ్యవాచకసంబంధస్తయోరథాత్వే
 దీర్యతే” ఎన్నక్కడవదితే.

మవ్వానవరెల్లం = మవ్వానవరెల్లు మకారవాచ్యరాసజీవాత్మాక్కై చొల్లుగిడు. “మకారోజీవవాచకః” ఎన్నక్కడవదితే. ఇదుదాసేక వచనమా యిరున్దుదేయాగిలుం బాత్యేకవచనమాయ్కొణ్ణు సమష్టివాచక మా యిరుక్కైయాలే త్రివిధాత్మ వగ్గైయ్యం శొల్లక్కడవదా యిరు క్కుం ; ఆగైయాలే మవ్వానవరెల్లమెన్గితార్.

ఉవ్వానవర్ = ఉకారవాచ్యరాసవర్. ఇత్రాల్ ఆచార్యనైచొల్లు గిడు. ఎజ్జనైయెన్నిల్, ఉకారం లక్ష్మీవాచకమాగ శాస్త్రీనిధిమాగైయా లుం, అవళ్ తనక్కుఁ ఘటకత్వం, స్వరూపమాగైయాలుం, ఆచార్యనుక్కుం ఘటకత్వమే స్వరూపమాగైయాలుం, తత్త్వాధర్మ ముణ్డైయాలే ఇవ నుడైయ ఘటకత్వత్తుక్కు మూలం, అవళ్ ఎరువడిగళి సంబంధవిశేష మాగైయాలే తత్ప్రియ క్తమాన నైక్యముణ్డితే. ఆగైయాల్ తత్త్వాధ మ్యుత్తాలుం, తత్సంబంధప్రయ క్త తదైక్యత్తాలుం, ఆచార్యనై ఉకార వాచ్యనెన్గిడు. ఎమ్మెరుమానార్ ఒరునాళ్ ఉగప్పిలే ముదలియాణ్డాను క్కు అరుళిచ్చెయ్దదాగ అవరుడైయ కుమారరాస కన్దాడైయాణ్డాన్ భట్టరుక్కు అరుళిచ్చెయ్ద వధవిశేషబ్ధశెల్లం ప్రతిపాదిక్కిఱ ప్రణవ సంగ్రహమాగిఱ ప్రబంధత్రిలే ఆచార్యనై ఉకారవాచ్యనాగ చొల్లునిష్ఠ దితే. ఇవరుం ఎమ్మెరుమానార్ ఎరువడిగళిలే సేవిల్లవ రాగైయాలే అవ రరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టరుక్కుమడుకొన్డితే ఇప్పబంధత్రిలే ఇప్పడి యరుళి చెయ్దదదు.

అడిమైయెన్దురైత్తార్ = శేషమెన్దు అరుళిచ్చెయ్దార్. సంబంధజ్ఞానం పిఱప్పిక్కై ఘటకత్వమితే. ఈశ్వరన్ శేషియాయ్, ఇత్తలై శేషమా యిరున్దాలుం, ఇత్సంబంధత్తై ఆచార్యనుపదేశత్తాలే ఉగర్ త్రిసపోదితే ఇవ నుక్కు ప్రకాశిప్పదు ; ఆగైయాలే అవ్వానవరుక్కు మవ్వానవరెల్లం అడిమైయెన్దు ఉవ్వానవరురైత్తార్.

ఇష్టాఘ్న కేటిరుప్పార్క్కు = ఇరుదాన్ ఉపదేశగమ్యమానైయాలే
ఇష్టకారతై ఉపదేశముఖతాలేకేట్టు తన్నిష్ఠరాయరుప్పార్ క్కెన్నిటార్.

ఆశెన్తుకణ్డిరుప్పార్ = అదావదు, అప్పడి యరుప్పార్క్కు శేషమెన్తు
తణ్డై దశైత్తిరుక్కు మవర్ గళై. కీర్త్తవొన్న భగవచ్చేషత్వం తత్కా
ష్ఠయాన భాగవతశేషత్వ పర్యంతమా యరుక్కైయాలేయితే ఇవరిప్పడి
యరుళిచ్చెయ్దదు. తిరుమంత్రత్తిల్ పదత్రయత్రాలుం ప్రతిపాదిక్కప్ప
దుగిఱ అనన్యాహా శేషత్వ, అనన్య శరణ్యత్వ, అనన్య భోగ్యత్వజ్ఞభాగిఱ
ఆకారత్రయముం తదీయాన్వయపర్యంతమాయితేయరుప్పదు. ఇరుదాన్
మాన్తుపదత్తిలుం ఆర్థమాగ వరుమిత్తనైయితే; ఆనైయాలే ఇప్పదత్తి
లార్థమాగ ప్రతిపాదిక్కప్పదుగిఱ విత్తై యరుళిచ్చెయ్దారాయ్దు.
ఆగవిప్పడి తదీయశేషత్వపర్యంతమాగ తణ్డై దశైత్తిరుక్కుమవర్ గళి.

మీచ్చియిల్లా నాట్టిరుప్పారెన్దిరుప్పన్ నాన్ = శునరావర్తియిల్లాది
తిరునాట్టిలేపోయ్ అడియార్ గళి కుట్రాజ్ఞభుడకూడి యరుక్కుమవర్ గ
ళెన్తు ప్రతిపత్తిపణ్ణియరుప్పన్ నాన్. నానెన్దైయాలే, స్వప్రతిపత్తివిశే
షత్తై యరుళిచ్చెయ్గిటార్. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిగళిలేసేవత్తు సర్వ
జ్ఞరాయ్ పరమాత్తరా యరుక్కైయాలే తావటుదియిట్టదే అర్థమెన్తు
లోకం పరిగ్రహిక్కుప్పడియాన మదిప్పరానైయాలేయితే ఎన్దిరుప్పన్
నానెన్తు అరుళిచ్చెయ్దదు.

ఇరణ్డాంపాట్టు.

మకారవాచ్యుల్ బద్ధచేతనరానవర్ గకుక్కు సంసార మొట్టుక్కటా
మన్ శెల్లుగైక్కడిసదాచార్య సమాశ్రయణ మిల్లామైయెన్దిటార్.

కులమొస్తుయిర్ పలత జుల్దత్తాలి ... .. ట్ట
 కలమొస్తు కారియముం వేటాం ... .. పలమొస్తు
 కాణామై కాణుం కరుత్తార్ తిరుత్తాళ్ గ ... .. శ్
 వేణామై కాణుం పి... .. ట్ట.

కులమొస్తు = నిరూపాధికమాన్ నిత్యమా యిరుక్కుం కులమొస్తు.
 అదావదు-కీర్తించొన్న శేషత్వం తొణ్ణిక్కులమితే.

ఉయిర్ పల = ఆత్మాక్కళసేకర్. అదావదు, అన్ద శేషత్వాశ్రయ
 మాన వాత్మాక్కళసంఖ్యాతరెన్దై.

తజుల్దత్తాలిట్టకలమొస్తు = అదావదు, తాజ్జళ్ పణ్ణిన పుణ్యపాప
 రూప కమ్మకమడియూగ తిజ్జలై ఈశ్వరక యిట్టునైత్త శరీరమాగిట కల
 మొన్దెన్దై. తజుల్దత్తాలిట్ట కలమొన్దెన్దెయాలే, ఈశ్వరక ఇవ్వాత్తా
 క్కలై శరీర త్తిలిమవదు, అవ్వవరుత్తెయ కర్కజ్జలై యూరామ్మ అదుక్కి
 డాగవెన్నుమిడం శొల్లగిటదు. కలమొన్దెన్దదు - దేవాది జాతిభేదత్రాలుం
 తత్తదవాంతరభేదత్రాలుం, అనేకమా యిరున్దదేయాగిలుం, ఎల్లాం ప్రకృతి
 పరిణామరూపమెన్నుమదిల్ భేదమిల్లామైయాలే.

కారియముంవేటాం = అన్ద దేహపరిగ్రహత్రాల్ కొళ్ళుం కారియ
 ముం భిన్నముం. కారియమావదుదాక కమఘానుభవమితే. అదు
 వేటాన్దెయూవదు, పుణ్యఫలానుభవముం, పాపఫలానుభవముం, ఉభయ
 ఫలానుభవమాయ్కొన్డు వేటుపట్టిరుక్కై. కారియముమెన్దదు - కుల
 మొన్దెయిరుక్క ఉయిర్ పలవానాప్పాలే కుల్దత్తాలిట్టకల మొన్దెయిరు
 క్కతత్కార్యమాన ఫలానుభవముం పలవన్దెప్పట్టిరుక్కుమొస్తు నిన్దెత్తు.
 శ్వాత్వమే కులమానవాత్మాక్కళుక్కు పుణ్యపాపరూప కర్మసంబంధముం,
 అదడియాన దేహపరిగ్రహముం, అదికా కార్యమాన సుఖదుఃఖానుభవ

మురి, ఇప్పుడి ఒక్కటామల్ నడప్పనేనెన్నమాకాంక్షైయిలే యరులి
చెయ్గితార్ మేల్.

పలమొట్టెను తుడగ్గి = అదావదు - ఓరాత్తావై అట్టికరిక్కు మళవిల్
ఖ్యాతిలాభ పూజైగళాగిలి పలమొట్టిల్ కణవైయాడ, ఇవాన్తావినదై
య ఉజ్జీవనమే ప్రయోజనమాగ విశేష కటాక్షతైప్పణ్ణం నినైవైయదై
యనాన వాచార్యనుడైయ తిరువడిగలై యాశ్రయియామై కాణున్దోళి
సంసారమవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లునైక్కడియాన కున్ద్రుమెన్దై. పలమొట్టె
కాణామైకాణుం కరుత్తారెన్దైయాలే ఆచార్య వైభవం శొల్లుగిలదు తిరు
త్తాళిగళి పేణామైయెప్పిడత్తిల్, పేణునైయావదు - విరుమ్బునైయాయ్
పేణామైయావదు - విరుమ్బునైయనైయాలే, ఆశ్రయియామైమొచ్చిల్లు
గిలదు. పిట్టై-కున్ద్రుం.

మూన్టాంపాట్టు.

ప్రయోజనాంతరప్రావణ్యం నడక్కుమాగిల్, శేషత్వమాగిలి కులన్దొడైన్న
ప్రయోజనం ! తిరుపులగళిదరుళిన సర్వేశ్వరణ తత్కాలత్తిలే స్వవ్యతిక్త
సమస్తాత్కల్తైయం స్వశేషమాగయడైయననమ్మొవెన్దితార్.

పలన్దొణ్ణమీళాద పావముళదాగి ... .. ల్
కులన్దొణ్ణకారియమెన్ మాతీర్... ..తలన్దొణ్ణ
తాళిదైయానస్తే తనైయొక్కివ్దయావరై ... యం
ఆకుడైయానస్తే య ... .. వణ్.

పలన్దొణ్ణమీళాద పావముళదాగిల్ = విశ్వరూపిగళి లేదేను ముఖ
పులైక్కొణ్ణ వేణ్ణావేణ్ణాలుం అదిల్ నిన్దుమీళామల్ పున్ద్రు నిన్దుమ్బు

యాన పాపముజ్ఞాయరుక్కుమాగిల్. అన్తిక్కే పావమెన్దదు-భావమెన్ద
పడియాయ్ ఫలత్తైక్కొడ్డిదిల్ నిన్దుం మీళామల్ పల్ గ్రీనిఱ్ఱుమ్మడియాన
నినైళుజ్ఞాయరుక్కుమాగిలెన్దపుమాం

కులజ్ఞోజ్ఞకాయమెకమాటీర్ = ప్రయోజనాంతరరుచి కెడక్కుమాగి
ల్, ఈశ్వరక్ ఇవ్వాత్వావై సంసారత్తిల్ తువక్కటుత్తు తక్ తిరువడి
గిల్ వాణ్ణామైయాలే శేషత్వమాగిఱ కులత్తాల్ ఎన్న ప్రయోజనమున్దు
శొల్లుజ్ఞోశ్శనై అదు వె? శేషత్వ జ్ఞానముజ్ఞానాల్ ఇవక్ నమ్మడైయవ
నెన్దభిమానిత్తు ఈశ్వరక్ కారియం శెయ్గైక్కుడలాగాదోవెన్దిఱ శంకై
యిలే యరుళిచ్చెయ్గిఱార్ మేల్.

తలమెన్దు తుడగ్గి-తలజ్ఞోజ్ఞ తాళిదైయాన్ = భూమియం ఉపరితన
లోకముమాన సకల స్థలత్తైయం అశన్దుకొడ్డి తిరువడిగిలరజ్జైయముడై
యవన్.

అట్టే = అప్పడియశన్దుకొడ్డి ఎక్కాలత్తిల్.

తనైయొట్టిన్ద యావరైయం ఆళుడైయానట్టే యవన్ = తనై
యొట్టిన్ద సకలాత్మాక్కళైయం తనక్కడిమైయాగయుడైయవనమ్మైవవ
నెన్దై. ఇత్తాల్ తిరువులగళన్దరుళిసపోదు, ఎల్లార్ తనైగళిలుం తిరువడిగళై
వైత్తు అప్పోదే ఎల్లరైయం. తనక్కు శేషమాక్కికొజ్ఞానాగ నినైత్తు
సంతుష్టనాయ్ నిన్దవన్, ఇత్తై వరైయాగ ఇవ్వాత్మాక్కళై సంసారత్తిల్
నిన్దుం యెడాదిరుక్కిఱదు, ఇవర్ గళుడైయ అన్యపరత్తై యఱున్దనై యం
పార్ త్తితే. ఆరైయాలివన్దనక్కు శేషత్వ జ్ఞానముజ్ఞానాలుం ప్రయోజ
నాంతరపరత్తైయగ్రాహియ వివనై సంసారత్తిల్ నిన్దుం అవనెడామై
యాలే ప్రయోజనాంతర భువికిడక్కళుజ్ఞాన శేషత్వ జ్ఞానత్తై లెన్నప్రయో

జనముణ్ణెవదాయిల్లు. అగమూన్టుపాట్టలే ప్రణవాధాత్తై యరుళిచ్చెయ్ దార్; ఇనిమేల్ నాలుపాట్టలే నమశ్శబ్దాధాత్తై యరుళిచ్చెయ్గితార్ నమస్కుక్కథం అనన్య శరణత్వమితే అడుక్కుపయోగియాన అథా విశేషజ్ఞులై యుపపాదిత్తరుళుగితార్.

నాలాంపాట్టు.

శేషియానవత్ తిరువడిగలైత్తానే తరుగైయలూళ్ళీయ ఉపాయాం తరజ్జళాల్ కాణ విరగున్దోవెన్దితార్.

కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుంవగైయు ... .. జ్ఞే
తరుమత్తాలన్దియితైతాళగళే ... .. ఒరుమత్తాల్
మున్నీర్ కడైన్దానడైత్తాన్ ముదల్ పడై ... .. త్తాన్
అన్నీరమర్న్దా న... .. డి.

కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుంవగైయుజ్ఞే = అదావదు, కర్మయోగ త్రాలుం, జ్ఞానయోగత్రాలుం, భక్తియోగత్రాలుం కాణుం ప్రకారముణ్ణో వెన్దై. భానత్తాలెన్దిటవిదిలే భక్తియుం శొల్లుగిటదు; “భక్తిశ్చజ్ఞాన విశేషః” ఎన్దిటపడియే, అదుదాన్ జ్ఞానవిశేషమాగైయాలే. “కర్మణై వహిసం సిద్ధిమాన్థితాజనకాదయః” ఎన్టుం, “సహజ్ఞానేనసదృశంపవిత్ర మిహవిద్యతే” ఎన్టుం, “మన్దనాభవమదృక్తో మద్యాజీమాంసమస్కురు। మామేనైష్యసియుత్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః” ఎన్టుం, కర్మాదిగ లిల్ వోరొన్దై భగవత్పాన్రిత్తి హేతువాగ చొల్లనిట్టు మివైత్తాల్ కాణుం వగైయుణ్ణోవెన్దివ రరుళిచ్చెయ్దదు; ఇజైత్తినుడైయ స్వరూపత్తైయుం భగవద్వైభవత్తైయుం తెలియక్కండవరాగైయాలే. ఇవై ఫల వ్యాప్త

మాయ్ పోరుగిటదు, ప్రపత్తి ఇనైత్తుక్కంగమాయ్ నిన్దు కార్యం శైయ్దు కొడుక్కైయాలే యెన్దు కరుత్తు.

తరుమత్తాలన్ది ఇత్తైతాళ్ గళ్ = అదావదు - శేషియాసవన్ తిరువడి గళ్ తానే తరుమైయాగిటవల్ దొలొచ్చియవెన్దు పడి. ఇత్తైయెన్దు ప్రథమ పదత్తిల్ శొన్న అకారవాచ్యనాన శేషియైచ్చొల్లుగిటదు. తాళ్ గళ్ తరుమత్తాలన్దియెన్దు, తిరువడిగళ్ ఉపాయమెన్దిట ప్రమాణసిద్ధియాలే పూర్వవాచ్యత్తాల్ ఉపాయవరణం శొల్లుగిటవళవిల్ “చరణేశరణంప్ర పద్యే” ఎన్నానిన్దుదితే. “ఆరెనక్కునిన్ పాదమే శరణాగతమైభీన్దాయ్” ఎన్దుం, “కక్కుల్ గళవైయేశరణాగ్కొన్దు” ఎన్దుం, “అడిమేల్ శేమన్దొళ్ తెన్కురుగూర్ చ్చడగోపన్” ఎన్దుం, “చరణేశరణమక్కే” ఎన్దుం తిరువడిగళ్ ఉపాయమెన్దుమత్తై ఒరుక్కాల్ పోలే పలకాలుం ఆట్టవా రరుళిచ్చెయ్దాఱితే.

ఒరుమత్తాల్ మున్నీర్ కడైన్దాన్ = దూవాన్ సశాపోప హతరాయ్ వన్దు శరణంపుగున్దు ఇన్ద్రాదిగళుక్కాగ మందరపర్వతమాగిట ఒరుమత్తాలే ఒరు వరాలుం కలక్కొన్దాద జలసమృద్ధియైయదైయ కడలైక్కడైన్దువన్.

అడైత్తాన్ = “నీతాముఖకమలసముల్లాసహేతోశ్చనేతోః” ఎన్దిట పడియే, పిరివాలేతళర్న్దు పిరాట్టి ముఖకమల వికాసత్తుక్కాగ నీరైక్కండ వాతే, వెరువియోడుం కురల్లుగళైక్కొన్దు నీరిలే అమిక్కుక్కడవ మలైగళాలే, “అప్రమేయోమహాదధిః” ఎన్దిటపడియే, ఒరువరాలే అళవిడ వొన్దాద ఆగ్రత్తైయం అగలత్తైయముడైత్తాన కడలై అడైత్తవన్.

మదల్ పడైత్తాన్ = కరణకళేబరవిధురరాయ్ భోగమోక్ష శూన్యరా య్ క్కిడన్దు సంసారిచేతనరై కరణకళే బరప్రాప్తియాలే భోగమోక్ష భోగ

శాక్కునైక్కాగ “అపయేవససజ్జాహా” ఎన్నికపడియే, అదియిలే జలతత్వతై సృష్టితవణ్.

అన్నీరమర్ న్దాన్ = సృష్టరాసవివర్ గతుడైయ రక్షణాభామాగ “వె శృత్తడడలుళ్ విడనాగనై మేల్ మరువి” ఎన్నికపడియే, అన్ద జలత్తిలే కణ్ వశర్ న్దరుళినవణ్.

అడి = అవనుడైయతిరువడిగలై. ఇత్రాల్ ప్రమాజినాంతరపరరామ్ ఇన్ద్రాశ్రయిత్త దేవర్ గళోడు నిత్యాశ్రితైయాన పిరాట్టియోడు నిత్యసం సారిగళాన చేతనరోడు వానియట ఎల్లారైయం రక్షిత్తవనుడైయ తిరువడి గలైయెన్దై. ఒరుమత్తాలెన్దు తుడగ్గి అన్నీరమర్ న్దానడి ఇత్తైతాళ్ గళ్ తరు మత్తాలన్ది కరుమత్తాల్ భానత్తాల్ కాణుం వనైయండ్రోవెన్దస్వయం.

అభో జాంపాట్టు.

నీధోపాయత్తిన్ పడియైక్కణ్ణాల్ ఉపాయాంతరంగలై సవాసన మాగవిట్టు అడుతన్నిలుం తన్నుడైయ స్వీకారత్తిల్ ఉపాయబుద్ధియన్దు తన్ వెఱుపైయై యనుసంధిత్తిరుక్కుమరు సర్వేశ్వరనుడైయ కృపాఫల మెన్దిటార్.

వట్టియావదొన్దెన్దాల్ మన్దునైయంమున్దు ... యం
ఒట్టియావదొన్దెన్దాల్ లోమె ... .. న్నిట్టియాదే
ఇత్తలైయాలేదు మిల్లెయెన్దిరున్దదు... .. దాన్
అత్తలైయాలేవన్ద వరు... .. శ్

వట్టియావదొన్దెన్దాల్ = ఉపాయమానదొన్దెన్దాల్. అదావదు-కర్క భానభక్తి ప్రకత్తిగళెన్దు నాలు పాయమాగ శాస్త్రం శొల్లిన్ ద్రేయంగిలుం

కమాదియాన మూఱుం కార్య సిద్ధియిల్ ఈశ్వరకై పార్ త్తిరుక్కు మనై, యాగై యాలే అనై త్తుక్కు సాక్షిదుపాయత్వమిట్టై; ఆనపిన్బ సాక్షి దుపాయత్వమావదు, చతుర్థోపాయమొట్టెన్బ శొన్నాలెన్దై.

మన్ శ్రవై యం మున్ బుమొత్తియ = అదావదు - “ సర్వధర్మాపరి త్యజ్య ” ఎన్నిఱపడియే, మన్ బుమొత్తెన ఉపాయాంతరక్ల శెల్లావన్ శ్రై యం ఒమ్మొత్తియామల్ విట్టెన్దై. మన్ శ్రవై యమెన్బ, సిద్ధోపాయ వ్యతి రిక్తమాన సకలోపాయక్లై చొల్లుగిఱదు. మున్ బుమెన్బ, అవన్ శ్రై విడుమ్బొదు నిశ్శేషమాగ విడవేణుమెన్బిఱదు. ఒమ్మొత్తియవెన్బదు-ఒమ్మొత్తియవెన్బ పడి యాయ్ పరిత్యజితైవపడి.

అదొట్టెనాల్ = అన్దసిద్ధోపాయమానదు, ఏకపదత్తిల్ శొల్లుగిఱపడియే నేతనరుకైయ స్వీకారత్తిల్ ఉపాయ బుద్ధియైయం సహియాదపడి అద్వి తీయమెన్దాల్.

ఓమెన్బ = ఉడకొపట్టు.

ఇమ్మియాదే = నమ్మకైయ స్వీకారముణ్ణానాలమ్మో అదు కార్యకర మావదెన్బ ఇవ్వమ్మియాలే తానివుపాయత్తుక్కుళ్ళిమ్మియాదే.

ఇత్తలైయాలేదు విజ్ఞైయెన్బిరున్దదుదా = ఇప్పేన్ బుక్కుడలాగ చొల్లలావది త్తలైయాలాన్బుమిలైయెన్బ త్త వెణుమెన్బై యనుసంధి త్తిరున్ద అద్విరుప్పత్తా.

అత్తలైయాలవన్దవరుళ్ = “ అశివరుమరుళ్ ” ఎన్నిఱపడియే, నిర్దే తుకమాగ అవన్ త్త నినైచాలేవన్ద కృపైయినుకైయ ఫలమెన్దై. అరు శెన్దదు-అరుళిన్ ఫలమెన్దై.

అటాంపాట్టు.

స్వరూపయాథాత్మ్య దర్శియాన్ ఇప్సుపాయత్తి లధికరిత్రవన్ అను
సంధితిరుక్కుం ప్రకారత్తై స్వగతమాగ వరుళిచ్చెయ్గితార్.

ఉశ్యపడియుణి లూస్తుసమక్కుడై ... .. స్తు
విశ్యవిరిగిలదాయ్ విట్టదే ... .. కొశ్య
క్కుత్తై మేదుమిల్లార్ క్కు కూటువడెన్ శొల్ల ... ర్
ఇత్తైయేదుమిల్లద ... .. యాం.

ఉశ్యపడియుణి ల = స్వరూపత్తై ఉశ్యపడిద్యక్తిల్. అదావదు-జ్ఞా
తృత్వకర్తృత్వాదిగోడుం శేషత్వత్తోడుం కూడియగుక్కిల మేల్లెన్ద
వాకారత్తైయుట్టు దర్శితైయన్తిక్కి, స్వరూపజ్ఞేయత్వ గంథాసహ
మాన పారతంత్ర్యమేవదివాన వవ్వళపుం శెల్లదర్శిక్కిలెన్దై.

ఒస్తుసమక్కుడైస్తు విశ్యవిరిగిలదాయ్ విట్టదే = పేర్దుకుడలానదొస్తు
సమక్కుడైస్తు వాయ్విడుగైక్కు వక్కియల్దువిట్టదేయెన్దై. అన్తిక్కి,
విశ్యగైయావదు-నీళ్లుగైయాన్ అవసరిమానత్తిలే యొదుగ్గిక్కిడక్కుమ
దొడ్డియ, పేర్దుకుడలాగ సమక్కుడైస్తు పిరియనిల్లువిరగల్దు
విట్టదే యెన్నువుకాం. అదువెన్? అవనే సమక్కు రక్షకనానాలుం
“రక్షమాం” ఎన్నిఅపడియే, ఓరుక్తికూత్ర మివనుం శొల్లవేణ్డాపైవెన్ని
శంకైయిలే యరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

కొశ్యక్కుత్తైయేదుమిల్లార్ క్కు = తాన్ రక్షిక్కుమిడత్తిల్ సంశక్కు
లుశ్య దొడ్డైయుజ్జూట్టికొశ్యవేణ్డాదపడి నిరపేక్షరాసవర్ క్కు

ఇతైయేదుమిల్లాదయాం = అత్తావోడు అత్తీయజ్జోడు వాఱ్ఱియఱ
సకలముం అజ్ఞుత్తెక్కు శేషమానైయాలేపిక దేశముమొస్తుమిల్లాదనాం.

కూటువదెఁ శోల్లీర్ = సమ్మై రక్షిత్తైక్కుడలాగ అవరైక్కుఱిత్తు
శోల్లువదెఁ శోల్లుజ్జోశెస్తు సన్నిహితరైప్పార్తు అరుళిచ్చెయ్యేగిఱార్.
ఇత్రాల్, అవణ్ పరిపూణనాయ్ నాం దరిద్రరాసపిన్బ ఉభయస్వరూ
పానుగుణమాగ అవన్దాసే రక్షిక్కుమితనైయొఱ్ఱియ నాం శోల్లవేణ్బువ
దొస్తుణ్డొవేన్దై.

ఏదాంపాట్టు.

కుత్తైయేదుమిల్లార్ క్కెన్దుం, ఇతైయేదు మిల్లాదయామెన్దుం, అరుళిచ్చె
య్ద ప్రసంగ త్తిలే, ఇప్పడి ఇరణ్ణు తలైక్కుముళ్ళ విల్లామెన్దు అనుసంధిత్తు
శేషియాసవనై జయి త్తిరుప్పారిలై ; అదొరువర్ క్కు నీర్తిక్కుమదో
వెన్దిఱార్.

ఇలైయిరువర్ క్కు మెన్దిలైన్దువెన్దిరుప్పా ... .. ర్

ఇలైయిం దొరువర్ క్కెట్టుమదో ... .. ఇలై

కుత్తైయిడైమైదాన్దు కూఱినార ... .. ల్లాం

మలైయిడైయిమార్ క్కు త్తే... .. కాణ్.

ఇలైయిరువర్ క్కుమెన్దు = ఇరణ్ణుతలైక్కు మొరిల్లామైయడైన్దు య
నుసంధిత్తు.

ఇలైన్దువెన్దిరుప్పారిలై = శేషియాసవనై త్తన్ స్వాతంత్ర్యతాలే వీళు
కొమ్బుయ్ నిలైన్దువెన్దిట్టు, పరితంత్రనాయవన్దు నిఱ్ఱుమ్బడి ఇవ్వనుసంధా
సత్తాలే జయి త్తిరుప్పారిరువరుమిలై.

య్యంబోరువర్ క్కెట్టమదో = అష్ట వసుసంభాసం ఒరువర్ క్కెయ్
 యమదో ! అతిహరమమైవేన్దై. ఇరువర్ క్కుమిలైయెవ్వువడుదానేదెన్ను
 మాకాంత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్గితార్ మేల్.

ఇలైకుత్తైయైదైమైదానెన్దు = అవనుక్కిత్తలైయి లానుజ్జోళ్ళవేణ్డుం
 కుత్తైయిలై ; ఇవనుక్కిత్తలైక్కొన్దుం కుడుక్కుత్తక్క ఉదైమైదానిలై
 యెన్దు.

కూఱినారెల్లాం మత్తైయైదైయ మార్క్కత్తేకాణ్ = అదావడు,
 అపారుషేయమాగైయాలే విప్రలంభాది దోషసంభావనాగంధరహితమాయ్
 అతపివ ఆస్తతమమాయిరుక్కిఱ వేదమాగత్తై దళిత్తుక్కొళ్ళెన్దై. మార్
 క్కత్తైక్కాణ్డెన్దు, సన్నిహితనా యిరుప్పానెరువనై ప్పార్ త్తుచ్చొల్లుమా
 ప్పాలే సర్వర్ క్కు ముపదేశమాగ వరుళిచ్చెయ్దారాయ్దొలు.

ఎట్టాంపాట్టు.

నారాయణ్ పదార్థమాన అనన్య భోగ్యత్వత్తై అరుళిచ్చెయ్గితార్.
 కైంకర్యమే పురుషార్థమెన్దుం అరుళ్ళణ్డుం క్రమముమితే అదిల్ శొల్లు
 వడు ; అవై ఇరణ్డైయం సంగ్రహేణ వరుళిచ్చెయ్గితారిదిల్.

విత్తమిళువిన్దుం తున్దుంసోయ్దీకా ... .. లం
 తత్తమవైయే తలైయళిక్కుం... .. అత్తైవిదీర్
 ఇచ్చియానిచ్చియా దేత్తవేళిల్వా ... .. న
 త్తుచ్చియానుచ్చియా ... .. నాం.

విత్త మిత్యాది = కైంకర్యంపణ్ణ మధికారిక్కు శరీరత్తోడిరుక్కుం నాశ్, వరుంవిత్తలాభతద్వియోగాదిగళడియాగవద్ద హుషశోకంశో చరమ పురుషార్థమాన కైంకర్యత్తిల్ శెల్లుగిట మనస్సైప్పారవడిక్కుమనైయా నైయాలే, అనై వన్దాలుం మనస్సుక్కులన్దామల్ ఇవనిరుక్కైక్కుడలాన వినైత్తై మున్దరవరుళిచ్చెయ్గిటార్. విత్తం-ధనం. అదావదు, స్వర్గరజి తాదిగళే. ఇహపు-తద్వివాశం. అదావదు, అస్థిరమానైయాలే అనైత్తు క్కు వరుమిక్కుపు. ఇన్బం-అనుమాల వస్త్రసుభవమాగిట సుఖం. తున్బం-ప్రతికూలవస్త్రసుభవమాగిటదుఃఖం. నోయ్-శారీరమానరోగద్యో. వీకాలం-శరీర త్తినునైయ వినాశకాలం. వీపు-ముడిపు. ఇనైయెల్లావల్లైయం.

తత్తమనైయే = తన్దాముక్కుడియాన అన్దకర్కద్యతే.

తలైయళిక్కుం = విపాకదకైయిలే కొడుక్కుం. ప్రారబ్ధ కర్మఫలజ్ఞాననై వారాదొట్టియాదితే.

అత్తైవిడీర్ = అదావదు-అదిల్ మనస్సునైక్క వేన్దావెన్దపడి. ఇని మేల్ కైంకర్యత్తైవొల్లుగిటదు.

ఇచ్చియాన్ = ఐశ్వర్యాదిగళాగిట ప్రయోజనాంతరంజ్ఞి లాన్తైయ మిచ్చియాదవన్.

ఇచ్చియాదే త్త = పిత్తుగిటవిరుక్కు చరమపదాదిగళాగిట వొన్తైయం ప్రయోజనమాగ విచ్చియాదే స్వయంప్రయోజనమాగ వేత్త. పిత్తునైయా వదు చాన్ వాచకకైంకర్యమితే. “అట్టియన్దైయమ్మనై యేత్తాదయ ర్తు వాహ్లావిరున్దైన్దేన్ కీర్తనాడ్కుళ్లాం” ఎన్దారితే యూత్ వార్. ఇదుదాన్ మానస వాచక కాయక కైంకర్యజ్ఞకుక్కు ముపలక్షణం ఇష్పడి అడిన్దైశయ్య.

ఎఱ్ఱిల్ వానత్తుచ్చియానుచ్చియానాం = అదావదు, “నాకస్యపృష్ఠే”
ఎన్ఱిఱపడియే, విలక్షణమాన పరమాకాశ త్రిలుయర్ స్తనిలత్తిలే యెఱువ్దరుళి
యిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యనామెన్దై ఇత్తాల్, ఇళ్ళేయిరు
న్దిప్పడి యడిమై శెయ్యుమవన్, నిత్యము క్తరై యడిమైకొండెళ్ళేయెఱువ్దరుళి
యిరుక్కుమవనుక్కు అత్యాదరణీయనామెన్దదాయన్దు.

ఒప్పదాంపాట్టు.

కీఱ్ఱెట్టుపాట్టాలే పదత్రయాత్తకమాన తిరుమంత్రత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కప్ప
దుగిఱ ప్రమేయజ్జిల్ సారాంశజ్జై యరుళిచ్చెయ్దార్ ; తదుపదేష్టా
వాన వాచార్యనై భగవదవతారమాగ ప్రతిపత్తిపణ్ణి తదనురూపమాగ అను
వత్తిత్తిరాదే సజాతీయ బుద్ధియాగిఱ నిన్దైమై ప్పణ్ణుమవర్గళుక్కుం
తద్వైభవమఱిన్దు తదనుగుణమాగ సేవిత్తుప్పొరుమవర్గళుక్కు ముణ్ణావ
దాన ఫలవిశేషజ్జై యరుళిచ్చెయ్దాయాలే, ఆచార్య వైభవత్తై యరుళి
చ్చెయ్గితారిదిల్.

తత్తమితైయిన్ వడివెన్దుతాళిజై ... .. మై
వైత్తవవరై వణగ్గియిరా ... .. ప్పీత్తరాయ్
నిన్దిప్పార్ కుక్కుణ్డతా నీనిరయంనీదియా ... .. ల్
వన్దిప్పార్ కుక్కుణ్డీయీయా... .. వాన్.

తత్తమితైయిన్ వడివెన్దు = తంతంయెన్దిఱ మెల్లాత్తైవల్లాత్తాత్కి తత్తం
ఎన్దు కిడక్కిఱదు. ఆనైయాలే, తన్దామితైయిన్ వడివెన్దుపడి. అదావదు,
సారాయణనానైయాలే, ఎల్లార్ కుక్కుం సమున్దైయవిత్తై సమున్దైయవిత్తై
ఎన్దు ప్రాప్తిచ్చొల్లిపన్దులూప్పడి స్వార్థవిషయాన సర్వేశ్వరనుత్తైయ

దివ్య విగ్రహమై. “సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్య మయీంత
సుం” ఎన్టుం, “యస్మిసాక్షాద్భగవతి జ్ఞానదీపప్రదేగురౌ” ఎన్టుం, ఆచార్యు
నైనై భగవదవతారమాగ్గ శాస్త్రం శాస్త్రాన్తరీ

తాళిజొయినై తవవరై = “మరుశామిరుళోడ మత్తగన్తున్ద్రాన్ అరు
ళాలేనై తవవర్” ఎన్ది అపరియే, లక్ష్మణదైయ వజ్రానాంధకారమెట్లాం
పోమ్మడి తమ్మనైయ తిరువదిగళిరణ్డెయం తల్లర్ తలైయిలే నై తరుళిన
ఆచార్య రానవరై

వణిగ్గియిరాప్పిత్తరాయ్ = ముత్తైయిలే అనువత్తిరాద త్రాంత
రాయ్. తాళిజొయినై తవవరై, తన్దుమిత్తైయికావదికెన్దు వణిగ్గియిరాప్పిత్త
రాయ్నైయిలే, అథాస్థిలియిర్ ప్పరుదుణ్డాయన్దు అప్పడి ప్రతిపత్తిగణ్డి
అనువత్తిరాదాత్రిగిడు, ఇవర్ గళుదైయ చిత్తస్థలనమెన్దు నినైత్తు అరుళి
చ్చెయ్గిణార్.

నిన్దిప్పార్ కుక్కు = మానుష ప్రతిపత్తియాగిట నిండెన్దు ప్పణ్ణమవర్ గ
ళుక్కు. వేటాన్టుం వేణ్ణా, ఇప్పడి ప్రతిపత్తిపణ్ణునై దానే యాయిల్ ము
నినై.

ఏతానీదిరయముడ్డే = అదావదు, ఇప్పడి నిన్దిక్కుమవర్ గళుక్కు ఒరు
క్కాలుం కరైయ్గిల్ మిన్దిక్కే, నెరుగచ్చెల్లానిల్లుం సంసారమాగిట
నరకముడ్డెనై. ~~కానీ~~ తానీతియమెన్దెయిలే, యమక చణ్డలాన నరకత్తిల్
కాట్టిల్ ఇదుక్కుణ్డాన హ్యవ్పత్తిమైచ్చొల్లుగిడు. అదుక్కొరుక్కొల్
కరైయ్గిల్ ముడ్డితే. ఇదు నిత్యమాయ్ చెల్లుమిత్తనైయితే. ఇత్తాల్
ఆచార్యవిషయత్తిల్ మానుషప్రతిపత్తిపణ్ణం మహాపాపిగళానవర్ గళి ఒరు
క్కొల్ త్తిలుం ఉజ్జీవనయోగ్యత్తైయిన్దిక్కే నిత్యసంసారిగళాయ్ పోవయ్
కెన్దదాయిల్ ము.

నీటియాల్ వద్ది ప్సార్ కుడ్డిక్కియావా = అదావడు, కీర్తించొన్న పడియే, అవతారవిశేషమెట్లు ప్రతిపత్తిపణ్ణి ముత్తై తప్పామల్ అనువత్తి తుప్పొరుమవర్ గళుక్కు పునరావృత్తియిల్లాద పరమపదముడైన్దై. ఇత్తాల్ ఆచార్యవై భవత్తై నన్దాగయితిన్దు అవత్ తిరువడిగిలై “తేపుమన్ ద్రిటియే” ఎన్దు సేవిత్తుప్పొరుం మహత్మాక్కళానవర్ గళే తిరునాటిలే పోయ్ అణ్ణుళ్ళారోడు సమాసభోగభాగిళాయరుప్పరెన్దాన్దు.

పత్తాంపాట్టు.

ఇప్పడి ఆచార్యవై భవత్తై యరులిచ్చెయ్దవనంతరం ఇష్వాచార్యన్ పణ్ణుం ఉపకారవై భవత్తైయుం, లోకమెల్లామణియుప్పడి సుస్పష్టమాగ వరులిచ్చెయ్ద ఇప్పరింధత్తైనిగమిక్కితార్.

ఇత్తైయుముయరు మిరువర్ క్కుము ... .. శృ
ముత్తైయుంముత్తైయే మొక్కియుం ... .. మత్తైయు
ముణర్ త్తువార్తిల్లా నాళొన్దల్లా ... .. న
పుణర్ త్తువారుణ్డొన పో ... .. దు.

ఇత్తైయుం = అకారవాచ్యనాన ఈశ్వరనుం.

ఉయిరుం = మకారవాచ్యనాన వాత్సాళ్యం.

ఇరువర్ క్కుముశృముత్తైయుం = అకారత్తిల్ చతుర్థియాలే శొల్ల ప్పట్ట శేషిశేషభావమాగిల తదుభయసంబంధముం.

ముత్తైయే మొక్కియుం మత్తైయుం = అద్ద సంబంధత్తైయే శ్రమమాగ ప్రతిపాదిక్కిల వేదరూపమాన తిరుమంత్రముం.

ఉణర్తుపారిల్లానాళోష్ట్రం = ఇవైయెల్లాం నిత్యమాయరుద్ధుత్తేయిగి
లుం, ఇవైత్తగ్గై యటివిప్పారిల్లాద కాలత్తిలే యెల్లా మసత్కల్పమాయ్
క్కిడన్దన.

అన ఉణర్తుపారుణ్ణానపోడు = ఇవైయెల్లాం అటివిప్పారుణ్ణాన కాల
త్తిలే ఉళివాయిత్తనవ్వు. ఇవైత్తగ్గై యటివిక్కు మవనాగితాన్
ఆచార్యనితే. అదుదాన్ ఇప్పిబంధత్తిల్ ముదత్పాట్టలే అరుళిచ్చెయ్
దారిటే తామే. ఇత్తాల్ అజ్ఞాత జ్ఞాపకనాన ఆచార్యన్ పణ్ణం ఉప
కారవైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్ దారాయిత్తు.

ప్రమేయసారవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణం.

అరుళాళిచ్చెరుమాశెప్పెరుమానార్ తిరువడిగళేశరణం.

జయర్ తిరువడిగళేశరణం.